"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥ,

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,
ΜΕΤΑ καὶ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ
Ἐν ἑκάστῃ Ἑορτῇ τοῦ Χρόνου.

Νεωστὶ μετατυπωθέν, καὶ μεθ' ὅσης ἐπιμελείας ἐκ πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθαρθέν.

αψοζ΄. ἘΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1777.

Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

"ΖΩΣΙΜΑΙΑ" ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΑΡ. ΕΙΣΑ. Α 32717
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓ. 2-10-98

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄.

Εἰς τὴν α΄. Τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ΄. δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος πλ. β΄.

Αὐτόμελον.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα. χρυσὸν ἢ ἄργυρον, Εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν. ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὕλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, Οὐρανοπολῖται δέ, ἐν σαρκὶ ἰσάγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικήσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἁφῆς θεραπεύουσι. καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι, πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες τῷ Χριστῷ· ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς. τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰ βούλει ἑορτάσαι, εἰπὲ Ἀναγνώσματα Μαρτυρικά. Ζήτει τῇ κζ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός. Εἶτα ψάλλονται εἰς τὴν Λιτὴν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Ἡ Πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἅπαξ καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ζωσιμαία Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

νοσούντων. ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοφάνους. Ὁ αὐτός.

Ἡ Ὁδῷ θείᾳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίας ὁδοὺς διηνύσατε. ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε· Πνεύματι δὲ Θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε· δυὰς ἱερά, φωταυγὴς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν Πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε. καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ περιπόθητοι. καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ὁ αὐτός.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας· Βασιλείαν γὰρ Οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν Πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε· ἱκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαιδρὰ καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων. δεῦτε οὖν φιλέορτοι πιστῶς πανηγυρίσωμεν. δεῦτε τῇ σορῷ τῶν Ἁγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα. ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τὸν στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, ἦχος δ΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἁγνῷ συνειδότι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· χαίροις δυάς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις. ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον Ἄθλησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν Θαυματουργοί. ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος. ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται. καθ' ἑκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. τί ἂν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας, ἰατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τρισήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης. τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Δημοτική Βιβλιοθήκη
Κεντρική Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχ. ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς ή. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ϛ΄.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τῷ ὁδηγήσαντι Θεῷ.

Τοὺς ἐκ Θεοῦ δεδομένους, πᾶσιν ἡμῖν χάριτι, θαυματουργοὺς καὶ Ἰατροὺς, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, σήμερον ἀγαλλιάσεως, φωναῖς ὑμνολογήσωμεν.

Οἱ ἐν βυθῷ νοσημάτων, καὶ χαλεπῷ κλύδωνι, ἀῤῥωστημάτων χαλεπῶν, τρικυμιζόμενοι πάντοτε, δεῦτε λιμένι προσέλθωμεν χαίροντες, τῶν Ἀναργύρων ἰατρῶν, ὅπως σωθείημεν.

Οἱ κλῆρον δεχθέντες τοῦ Θείου, καὶ παντουργοῦ Πνεύματος, ταῖς ὑπερφώτοις ἀρεταῖς, τοῦτον ἡμῖν Παμμακάριστοι, τὸν θεῖον Οἶκον δεικνύετε πέλαγος, ταῖς ἐπισκέψεσιν ὑμῶν, θείων ἰάσεων. Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον, τὴν νοητὴν τράπεζαν, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, καὶ ἀδιάσειστον κλίμακα, Ἄχραντε, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ἀκτῖσας σεπτὴ Θείων Ἀναργύρων, ταῖς τρισηλίοις λάμψεσι, καταυγασθεῖσα πανεύκλεως, ἰαμάτων δαψιλείας, φωταγωγεῖ τὰ πέρατα, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀγγελικαῖς χορείαις συνημμένοι, καὶ παρεστῶτες Ἅγιοι, θρόνῳ δόξης πανεύκλεως, ἐπισκέπτεσθε τοὺς κάτω, ἐν συμπαθείᾳ πάντοτε, δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Τριαδικῶς τὴν θείαν Μοναρχίαν, θεολογοῦντες Ἅγιοι, ἐπολιτεύσασθε ἐπὶ γῆς ὥσπερ Ἄγγελοι, τὸ θεῖον ἀποπληροῦντες βούλημα, καὶ νῦν μακαρίζεσθε. Θεοτ.

Ὁ Φοβερὸς ταῖς ἄνω Στρατηγίαις, ἐν σοὶ ἀφράστως ᾤκησε, καθαρωτέραν εὑρηκὼς, ὁρατῆς καὶ νοουμένης, Ἁγνὴ Παρθένε φύσεως. διό σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων Πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε ἀληθινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθ. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰαμάτων φωστῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ Πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον Ναὸν ὑμῶν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι. διὰ τοῦτο βοῶμεν ὑμῖν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι τὸν πανάγιον τόκον σου. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοήν.

Ἀφθαρσίας καταστολὴν ἐνδεδυμένοι, τῇ ἀπεκδύσει τοῦ γεώδους σκήνους Ἅγιοι, σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τῷ τῆς Τριάδος θρόνῳ παρίστασθε.

Πολυώδυνα τῶν ψυχῶν ἰᾶσθε πάθη, καὶ ἀῤῥωστίας τῶν σωμάτων θεραπεύετε, εὐκλεεῖς Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπούντων πάντων ἀνάκλησιν.

Τοὺς προστρέχοντας εὐσεβῶς ἐν τῷ ἁγίῳ, Ναῷ ὑμῶν ἐπισκέψασθε Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπούντων πάντων ἀνάψυξιν. Θεοτοκίον.

Ἡ Λαμπὰς τοῦ θείου φωτὸς, ἡ ἀνωτέρα πάντων, ἡ τὸν ἄνθρωπον θεώσασα, ὡς Θεὸν κυήσασα, ἡ Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὠδὴ ε΄. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς ὄντως φωτοδότιδος, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀνάργυροι, φωτίζουσι τὸν Κόσμον, ἰαμάτων λάμψεσι, καὶ τὸ σκότος λύουσι, τῶν παθῶν τὸ χαλεπόν.

Οἱ νόσοις χειμαζόμενοι, καὶ πάθεσι πονούμενοι, καὶ τρικυμίαις βυθιζόμενοι, ἀμέτρων συμπτωμάτων, δεῦτε καταφύγωμεν, τῷ λιμένι χαίροντες, τῶν πανσόφων Ἰατρῶν.

Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, ποθήσαντες οἱ Ἅγιοι, ταύτης θεράποντες ἐδείχθησαν. διὸ ἐν συμπαθείᾳ, πάντων θεραπεύουσι, τὰ δεινὰ νοσήματα, θαυμαζόμενοι ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα θείας γνώσεως, τῷ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας, δεινῶς συνεχομένῳ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας Ἄχραντε, πύλη οὖσα τοῦ φωτός.

Ὠδὴ ϛ'. Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Βρύοντες ὡς πηγαὶ τοῦ σωτηρίου, ἰάσεων νάματα, ἐκπλύνετε πάντα ῥύπον, νοσημάτων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Ἀνάργυροι φωστῆρες, τῆς Οἰκουμένης ὑπέρλαμπροι.

Ἅγιος ὁ Ναὸς ὑμῶν ὑπάρχει, θαυμασίοις κοσμούμενος καὶ σημείοις. ἐν ᾧ πᾶς τις προστρέχων ἐκ ψυχῆς, κομίζεται ῥῶσιν, χαριστικῶς μακαρίζων ὑμᾶς.

Ὡς δύο ἐκλάμποντες ἀστέρες, ἐν τῷ στερεώματι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ φωτίζετε ταύτην εὐσεβῶς, ἀκτῖσιν ἰαμάτων, Θαυματουργοὶ μεγαλώνυμοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἡ Τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα. βυθὸς γὰρ συνταράσσει με ἁμαρτημάτων, καὶ χειμάζει με κλυδώνιον ἡδονῶν, καὶ ζάλη τῶν πταισμάτων, τῆς πονηρίας ἐκθλίβει με.

Ὁ Εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν ἀπήγαγεν ἀμέτρων ἁμαρτημάτων. ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθέ, προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἰατρῶν· τὴν ῥῶσιν γὰρ δωρεῖται πᾶσιν ἀφθόνως. ὅθεν κἀμοὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται. Τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Μὴν Ἰούλιος, ἔχων ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι'.

Εἰς τὴν α'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες. καὶ μισθὸν τῆς ἰατρικῆς αἰτοῦντες, τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ Πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. διαβληθέντες δὲ τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικῇ τέχνῃ τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δι' αὐτοὺς ἀγομένων, παρέδωκαν ἑαυτούς. ἀρνήσασθαι δὲ τὸν Χριστὸν μὴ πεισθέντες, μάλιστα καὶ τὸν Βασιλέα Καρῖνον τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξαν, ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν Ἁγίων τυχόντα. ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾶν αὐτούς, καὶ τὰ δεινότατα ἀπειλεῖν, ἡ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θέσις ἐκτραχηλισθεῖσα, ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ διεστράφη. καὶ ἐπὶ τοῦτο οἱ παρεστῶτες ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν. καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεύς, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξέπεμψεν. ὕστερον δὲ ὁ ἐπιστάτης αὐτοὺς τῆς κατ' αὐτῶν τέχνης φθονήσας αὐτούς, ἐπί τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἰατρικῶν βοτανῶν, καὶ ἐπιθέμενος, λίθοις ἀνεῖλεν αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ βαθέος ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Ὁ Λαὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, συναθροιζόμενος πίστει, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν Μακάριοι, τὰς δωρεὰς ὑμῶν καταγγέλλει, τὰς ἰάσεις ἀνυμνεῖ, ἀνευφημεῖ περιφανῶς, τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, καὶ μακαρίζει ἀεί, τὴν πολιτείαν τὴν σεπτήν.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν πηγήν, πίστει θαυμάτων ῥεῖθρα πηγάζουσαν· καὶ τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ ἐκβοήσωμεν ὁμοῦ· ὡς θαυμαστὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ παράδοξα τέρατα, ἐπιτελῶν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τῶν σῶν θεραπόντων.

Ὡραιώθη ὁ Ναὸς τῶν Ἱερῶν Ἀναργύρων, ἐν θαυμασίοις πολλοῖς καὶ τέρασιν· ἐν ᾧ ποικίλα ἰῶνται πάθη τῶν ἐν πίστει ἀκλινεῖ, προσερχομένων ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν Θεῷ αἴνεσιν ἀναπεμπόντων ἀεί, ὡς χορηγοὶ τῶν ἀγαθῶν.

Δημοτική Βιβλιοθήκη
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Θεοτοκίον.

Κατα βήσεται Χριστὸς, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου Θεοχαρίτωτε, καὶ τοὺς χειμάῤῥους τῆς ἀνομίας, καταπαύσει ὡς Θεὸς, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πηγάσει τοῖς μέλπουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τὴν οἰκοῦντες ἐν Οὐρανοῖς, ἐκτήσασθε πολίτευμα σαφῶς, ἀγωνισάμενοι καλῶς, καὶ τὸν ὄφιν καταβαλόντες, καὶ χάριν λαβόντες, τοῦ ἰᾶσθαι βροτῶν νοσήματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Ἀνάργυροι Κυρίου.

Διανοίγετε ὀφθαλμοὺς, Ἅγιοι εὐτάξει πρὸς Θεὸν, χωλοῖς παρέχετε σαφῶς εὐδρομίαν, καὶ παρειμένοις ὑγείαν πλείαν, θαυμαζόμενοι πίστει Ἀνάργυροι. ὅθεν κατ' ἀξίως ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Ὡς Παράδεισος νοητὸς, Ἅγιοι γνωρίζεται ἡμῖν, οὗτος ὁ Οἶκος, μυστικὴν εὐωδίαν ἀεὶ προσφέρων, τὴν ἔνθεον χάριν, ἣν ὑμῖν Ἰησοῦς ἐχαρίσατο, κατευωδιάζων ἡμῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, σεσάρκωται ὁ Πλαστουργὸς ἁπάντων, καὶ σοῦ προῆλθεν ἐκ γαστρὸς, σὲ Παρθένον διαφυλάξας. ὢ θαῦμα θαυμάτων. ὢ καινῶν μυστηρίων φανέρωσις, ἐν σοὶ πεπραγμένων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι.

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ πανάγιος Ναὸς, Ἀνάργυροι, πρὸς ὃν ἐπιφοιτῶντες, μεγαλεῖα καὶ φρικτὰ, ἐκτελεῖτε ἀληθῶς, σημεῖα καὶ τέρατα σοφοί. διὸ μεγαλοφώνως, συνελθόντες σήμερον, ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Στησώμεθα πάντες νῦν χοροὺς πνευματικοὺς, δοξάζοντες Κοσμᾶν τὸν θεόφρονα, Δαμιανὸν τὸν κλεινὸν, τὴν δυάδα τὴν σεπτὴν, δοξάσαντας ἔργοις ἀγαθοῖς, τὸν τοῦ παντὸς Δεσπότην, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ σωτῆρα πάντων.

Ἀνέῳκται πᾶσιν ἰατρεῖον ἐπὶ γῆς, ὁ ἅγιος τῶν Ἀναργύρων Οἶκος, τῇ προσφοιτήσει αὐτῶν, ἀποπλύων πυρετοὺς, πνευμάτων λυτρούμενος δεινῶν, τοὺς καταπονουμένους, καὶ παντοίαν ἴασιν, χορηγῶν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον.

Ἡ πᾶσα Παρθένε τῶν Χερουβὶμ ἀνωτέρα, ἀνώτερον ἀπέργασαι τὸν νοῦν μου, τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, καὶ τοῦ βίου περισμῶν. καὶ δίδου βαδίζειν εὐσταλῶς, τὰς σωτηρίους τρίβους, τὰς φερούσας ἄχραντε, πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, καὶ θεραπεύειν ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν Τεμένει. διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Δεῖξον ὑπήκοα σπλάγχνα, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ σῶζε τοὺς προσκυνοῦντας, τὴν ἄχραντόν σου Εἰκόνα. ὅτι εἰς σὲ τὰς ἐλπίδας, ἔχομεν πάντες, ὡς ἀσφαλῆ προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν Κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις, καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς· καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεὰν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες. διὸ τὴν ἱερὰν ὑμῶν, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Θεῖος Ναὸς ὑμῶν, ὡς Οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς καὶ Οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

θαύματι, τῷ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὥσπερ ἥλιον φαιδρὸν, τῶν ἰαμάτων θείαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανὲ πανοίδιμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβεύετε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰ δ' οὖ, εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἡ Πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἅπαξ καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων. ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ς'. Ὠδή.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Στ. Προωρώμην τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους α'.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Β'.

Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας Φιλάνθρωπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὔσπλαγχνος, δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω, σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα. διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμε.

Ὅμοιον.

Ὅλην τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσαν, περιέπεις Πανύμνητε, Ἐσθῆτα τιμίαν σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἀγρίων τε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε. καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία Θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὅμοιον.

Ἐσθῆτα τιμίαν σου, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ Πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ ἰαμάτων θησαυρὸν, καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοις ἑκάστοτε. διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δευτεροῦντες αὐτό. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, Δαβιτικὴν μελῳδίαν, τὴν νεάνιδα νύμφην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἀνάστηθι Κύριε λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν, ταύτην κατεκόσμησας· καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ Πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἔμψυχον Θεοῦ, μόνη ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, Οἴκῳ ἁγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς Πιστοῖς ἁγίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπορ-

θη-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

θητον· δι' ἧς ἡ Πόλις σου, Θεομῆτορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἔνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἐσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα Σεμνὴ περιστείλασαν, καταστολὴν δόξης, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσαν, τῆς χάριτος ἀέναα νάματα. ἧς ἑορτάζομεν, τὴν Κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ὁ Οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερὸν μαφόριον, ὡς θησαυρὸν ἁγιάσματος, φέρων ἑκάστοτε, ἁγιάζει πάντας, πίστει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ πάντοτε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, Πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον· καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα, καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σου, τῇ Καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαὸς, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθ. Ὅμοιον.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν Κατάθεσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὦ Σεμνὴ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθένε πιστῶν ἡ βοήθεια. Δίς.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἰς ς'. καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς η'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐσθῆτα τιμῶ τῆς Παναγνοῦ Παρθένου.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

Ἐσθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι ἀεὶ, ἱερὸν περιτείχισμα, ἅπασαν τῶν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα θείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Σαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱερὰν, ἐπαφῇ καθηγίασας, σώματός σου τῇ προσψαύσει, δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἁγιάζεις Παρθένε ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδωρήσω ἀγαθὴ, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἅπαντας καταπλουτοῦσα, δωρεαῖς θείας Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεσιν.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἄσπιλον ὄντως καὶ ῥυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνούντων Παναμώμε.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτὴν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Πανάγνου Ναὸς, ὡς Οὐρανὸς δραμένος φαιδρὸς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν Οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ Πόλις σου, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον ἔχει. διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννῆτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, εἰ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἁγίασμα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα θεῖα βρύουσαν χαρίσματα. ἣν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἀφθαρ-

Ἀφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῇ φθορᾷ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ, πάντας ἐνέδυσας Σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ Θεῖος οὗτος Οἶκος. τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου Ἁγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κέκτηται Παναμώμε.

Ἄλλος. Ἐ ὑφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἁγνῆς σήμερον, Ἐσθῆτα πιστῶς ἀσπαζόμενοι.

Ἰάματα τοῖς Πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἁγνῆς, Ἐσθὴς ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Ὡς δρόσος ἑωθινή, ἡ ἀφροσύνη σου Ἁγνὴ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί.

Ὁ Εἱρμός. Ἐ ὑφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου Σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν. ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα, προσπτυσσώμεθα πίστει· ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ὡς πολύτιμον θησαύρισμα κεκτημένη, ἡ σὲ τιμῶσα Πόλις, τὴν Ἐσθῆτά σου Κόρη, πίστει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Ἡ Παναμώμος καὶ μόνη εὐλογημένη, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἄλλος. Ἐ παρθένωσε ἰδοῦσα.

Ὡς ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίσης σὲ πηξάμενος, ὥσπερ ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Ἀπὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννῆτορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, Ἐσθής σου τῷ πόθῳ Σεμνή, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς. διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ἡ δὲ χάρις ἀνεξάντλητος δεῦτε πάντες, ἐν ἀλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε θεῖα, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς Σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσποινα ἁγνή, τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι, κραταίωμα τὴν Ἐσθῆτα, καὶ τιμίαν σου Ζώνην, καὶ θεῖον περιτείχισμα.

Παράδεισος περπνός, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, Πανάχραντε ἀποπέμπων, ὁ Ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν Ἐσθῆτα δέδεικται.

Ναὸς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ θείῳ Ναῷ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ὁ αὐτός.

Σὺ Κύριε τὴν σήν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νοερὰς Ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀφθόνως ἐκβλύζουσα, σὺ ἄχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας Σοροῦ σου, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν Πιστοί, Βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ ἔχουσα Πόλις, Ἐσθῆτά σου σεμνύνεται.

Ὠδὴ ς'. Ἐ βόησε, προτυπῶν.

Ἀνέδειξας, τῇ πασῶν Βασιλίδι τῶν Πόλεων, ἡ τεκοῦσα, Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ἀρραγὲς ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν Ἐσθῆτά σου.

Ἡ ἠθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν Ἐσθῆτα τιμήσωμεν· ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις, ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ὁ Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γενόμενος, τῶν ἀνθρώπων, ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ᾠκείωσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὅλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, ὅλην ἐλάμπρυνε Κόρη, ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ Ναῷ σου σὺν τῇ Ζώνῃ Ἐσθῆτα καὶ θείᾳ Σορῷ.

Ἰσχὺν σε, οἱ Πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τῇ σεπτῇ σου Ζώνῃ Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἰδόντες σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὤφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι Πιστοῖς ἀφθαρσίας, Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν Ἐσθῆτά σου μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη θεία ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν Κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν περιβολὴν, καὶ σκηνὴν Θεία Λόγου, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριὰμ πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς, ἐν πίστει μακαρίσωμεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυσσόμενοι, ἥπερ τὸν Δεσπότην κατασχοῦσα, ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα. διόπερ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη, πρὸς μετάρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν. ὅθεν γεγηθὼς κραυγάζω μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Β'. Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σορῷ Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Πατρίκιοι δύο Γάλβιος, καὶ Κάνδιδος αὐτάδελφοι, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γενόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου, παρά τινι γυναικὶ Ἑβραίᾳ, ἰδόντες τιμωμένην, σπουδὴν ἔθεντο ταύτην ἀφελέσθαι, καὶ δὴ τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ ταῦτα ἅγιον Τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ ἐν ᾗ ἡ τιμία Ἐσθὴς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανιέναι, ταύτην μὲν κενὴν ἔσω, ἐπὶ χήματος ἔθεντο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ Ἱεροῦ καὶ Θείου ἐνδύματος ἀνελόμενοι τῆς ὁδοῦ ἤρχοντο. καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ Βασιλεῖ καταμηνύουσιν. ὃς τὴν ἐσκομιδὴν ἀκούσας, ἀφάτου μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν Σορὸν κατέθετο. ἔνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία Σορὸς κατάκειται. ἥτις μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον ὑπάρχει τῇ Πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Καὶ ἄθλησις, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοΐντου, καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβεναλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ὑψηλοτάτῳ νοΐ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ Βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξάσωμεν, τὴν παναγίαν Κόρην, τὴν κεχαριτωμένην.

Πασαῖς Θεοῦ ἐκλεκτὴ, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ, παραδιπίστει τὴν Ἐσθῆτά σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἁγίαν, καὶ εὐσεβούντων σκέπην.

Ἐγκαινίζεται πᾶς, ὁ προσιὼν ἐν πίστει, καὶ τὴν ἁγίαν ἀσπαζόμενος, Σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν ἁγνὴ Παρθένε, φοτοειδῆ Ἐσθῆτα.

Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, τὴν σὲ τιμῶσαν Πόλιν, λιμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἁπάσης περίσωζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας βλάβης.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ὡς Ἥλιος δικαιοσύνης μόνος ὢν Ἀγαθὲ, θείως, τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ᾗ αὐγάζουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει Ἐσθῆτος αὐτῆς.

Ὑπερβλύζουσιν οἱ τῶν θαυμάτων θεῖοι Πανάγνε, χάριν, ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς Πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς Σοροῦ προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς. δεῦτε, ἡ Σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίστοις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Νοητὸν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ τραπέζης προκείμενον, τὸ ἱερὸν μαφόριον, τῆς Παναγνου Παρθένου τὰς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἑκάστοτε.

Οὐδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες, ἱερᾶς σου Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους δούλους σου. αὐτὴ σώματος γάρ σου τοῦ ζωηφόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Ὑμνῳδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σκήνωμα· τὴν ἐν μητράσι Πάναγνον, τὴν Οὐράνιον πύλην δι᾽ ἧς ἐκλάσθη, ἡ πρὸς θάνατον πύλη εἰσάγουσα.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἄγγελοι Πανάχραντε Ἁγνή, νῦν συγχορεύουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου, Ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ προσκυνοῦμεν, σὲ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ῥάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά. ἡ πολυύμνητος Ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγή· ἐξ ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία Σορός.

Ὑμνοῦσι Πανάχραντε Ἁγνή, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, αἱ νοεραὶ Στρατιαί. ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, καὶ Ἀπόστολοι ταῦτα, καὶ τῶν Μαρτύρων χορός, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλήρωμα. μεθ᾽ ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ Θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ σὲ τὴν κλίνην Σολομῶν, γεραίρομεν χαρμοσύνοις μελῳδήμασι· καὶ τιμίαν σου Ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἁγιάσματος, κυκλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τῆς σωτηρίας Ἀειπάρθενε.

Ὤφθη νῦν ἡ θεία σου Σορός, κατέχουσα τὴν Ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὥσπερ πηγὴν φωτὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἣν μετὰ πόθου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, Πανάμωμε, προσκυνῆσαι τῆς Ἐσθῆτός σου, πᾶσαι Οὐράνιαι Δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέσποινα μόνη Ἀειπάρθενε.

Ἡγίασαι ἅπασα ἡ γῆ, πανάγιον τοῦ Δεσπότου καταγώγιον, τῇ Καταθέσει τῆς Ἐσθῆτος, τῆς σῆς καὶ ὁ Δαβὶδ ἐπαγάλλεται, τῆς πάλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε, τῇ καταθέσει Ἀειπάρθενε.

Φαιδρὸν περιβόλαιον τὸ σόν, μαφόριον ἐδωρήσω καὶ προτείχισμα, τῇ σὲ τιμώσῃ Βασιλίδι, τῶν Πόλεων πασῶν ὡς Βασιλεύουσαν, ἁπάντων ποιημάτων τυγχάνουσαν, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννῆτορ ἡ Σορός σου, ὤφθη τὴν τιμίαν σου Ζώνην, καὶ τὴν Ἐσθῆτα παρθενικήν τε στολήν, καὶ νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν Οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον Πιστοὶ τῆς Παρθένου, καταληφότες ταῖς τῶν θαυμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῇ χάριτι.

Ἔχει τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, Θεογεννῆτορ ἡ σὴ Πόλις, καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἑνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Ὑμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνέκαστόν σου χάριν. σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ οὗ ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομῆτορ. ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος, ἄφθαρτος καὶ ἡ Ἐσθής. δι᾽ ἧς τὴν Πόλιν σου σκέπεις. ἣ καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς ἀσεβείας κρατύνεις. Δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ Σορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτά σου Ἄχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγή, καθ᾽ ἑκάστην γνωρίζεται. ἔνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ἴδε τόκ☉ περίδοξ☉, ἴδε οἶκ☉ ἀΐφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισαι τῆς Θεοτόκου, Ἐσθὴς τιμία τῇ χάριτι. προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἱλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι. καὶ βοήσατε, ἀγαλλομένῳ καρδίᾳ, Παναγία, εὐλογημένη σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἁγίαν Κατάθεσιν, τῆς Ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἑορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραινόμενοι. ὅτι τῇ Πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὸν περίβολον, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματ☉.

Δὰ παραντες τὸ α. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ☉ β. Φρεία καθάραντες καὶ νοῦν.

Ζήτει τῇ χθὲς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόν☉, Ὠδὴ γ. καὶ ς.

Ὁ Ἀπόστολ☉, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Γ.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρ☉ Ὑακίνθου.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, ἦχ☉ πλ. δ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Ὤφθης διαυγὴς τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ λίθ☉ διαυγὴς, τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήσας Ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς Πίστεως στεῤῥῶς, καὶ τρέψας τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος. διό σε πίστει δοξάζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Θύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης Ἀθλητὰ, γαλήνης, μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, καὶ δόξης, μὴ ῥεούσης ἀξιούμενος. Μάρτυς θεόφρον Ὑάκινθε, διαπαντὸς εὐφραινόμενος· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Μέλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεὸν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ. ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφὲ, δεικνύει, καὶ δοξάζει σε Ὑάκινθε, σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἑκάστοτε. καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόκειται. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως ἀνανεύσασα ψυχή; καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἁγνὴ, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορ☉.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ Ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα, ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ τὸν διαυγῆ Μάρτυρα αἰνέσω λίθον.

Ὠδὴ α. ἦχ☉ πλ. δ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σὲ τὸν διαυγέα μαρτυρικῆ, πολύτιμον λίθον, γεγονότα θείῳ ναῷ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν σῶν ἐπαίνων γενήσεσθαι.

Ἔπιγειον δόξαν καταλιπὼν, Οὐράνιον κλέος, ἐκληρώσω διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, στεφανηφόρε Μάρτυς ἔνδοξε.

Τὸ τῆς ἡλικίας νεανικὸν, καὶ τῆς διανοίας, τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμεν☉. Θεοτοκίον.

Ὁ πάντων τῶν ὄντων Δημιουργὸς, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ γαστρὶ, σκηνώσας σαρκοῦται Θεομῆτορ, τὸ καθ' ἡμᾶς δημιουργήμεν☉.

Ὠδὴ γ. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθιστάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὤφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμὼν ἔφθασας, μαρτυρικῶς, ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάῤῥησιν.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ζωσιμαία Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Θεοτοκίον.

Ι'Θυνον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἄνοδον, τοὺς ἀσεβῶς, Κεχαριτωμένη, Θεοτόκον φρονοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὠδὴ γ΄. Θείας Πίστεως.

Λ'Ίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμιείοις, τοῖς οὐρανίοις γέγονας Ὑάκινθε, τοὺς προσκυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θ'Εία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Παρθενομῆτορ, ἡ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ πλημμελήσαντα, Θεοκύτορ Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἀποκάθαρον, πρεσβείαις σου τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η'Ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, Μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Α'Θλητὴς ἐννομώτατος, πόνοις ἀσεβείας ἐγγυμνασάμενος, ἀναδέδειξαι Πανόλβιε, τῶν Τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος.

Υ'Ἀκίνθινον στέφανον, οὐρανοβαφῆ Θεόφρον δεξάμενος, συγχορείαν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος.

Γ'Εγηθότι φρονήματι, τὸν τῆς ἀσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν Τύραννον διήλεγξας, ἀπτοήτῳ γνώμῃ δυναμούμενος.

Στ.

Τ'Θεὸν Παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριστε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ έ. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μ'Αινόμενον τὸν Τύραννον ἤλεγξας, Ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον παρὰ Θεοῦ ἐνδυσάμενος.

Α'Θάνατον ἐκτήσω τὴν εὔκλειαν, Στεφηφόρε, θάνατον ἑκούσιον, διὰ Χριστὸν προσηκάμενος.

Θεοτοκίον.

Ρ'Υσθείημεν πρεσβείαις σου Πάναγνε, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ οἱ σέβοντες τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τ'Αῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ Πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὸν νῦν κραταιούμενος, ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν Ἀθλοθέτην, ἀνενδότως ἐπαγόμενος.

Υ'Ἀκινθος ὡς φαιδρὸς, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαίδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτὸν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας Πανοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ρ'Υσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Ἰδιόμελον.

Τ'Ὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν Πίστιν σου Χριστὲ κεκτημένος ὁ Μάρτυς σου, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδὲμ τιμιώτερος γέγονε. τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ἀφανίσας, παρρησίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐξεφαντώθη, τῇ δόξῃ σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Υ'Πὲρ πάλλους ὑμνήσωμεν Μάρτυρας, τὸν τῆς Πόλεως ἡμῶν προϊστάμενον. ὃς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παρρησίαν ὁπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτὸν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· σὺ εἶ μόνος Χριστὲ πολυέλεος.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Γ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου.

Στ. Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ὑάκινθος ὡς λίθος, Λαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ῥοῆς τῶν αἱμάτων.

Ἐν τριτάτῃ Ὑάκινθον κατὰ νελιμὸς τυφθέντα.

Ο'Ὗτος Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, τῇ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανὸς, τύπτεται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται. ἔνθα μεθ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγχάνων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος Πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισιάριος τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, Βασιλεύοντος Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακόδοξος ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον ἕξειν, ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται· ἀλλ' οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπώνατο. οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος, πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθεῖλε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου καὶ τῆς κατ' ἐκεῖνον λῃστρικῆς Συνόδου καθαιρεθέντος, καὶ ἐγκυκλίοις ἐπιστολαῖς, πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθεματίσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἱρέσεων προτρεπόμενος. καὶ ὀρθοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἀναιρεῖται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἁγιώτατον Γεννάδιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, καὶ Θεοδότης, Διομήδους, Εὐλαμπίου, Ἀσκληπιοδότου, καὶ Γολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Αὐτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀεὶ δήλως τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, τρυφὴν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας Παμμάκαρ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενος, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερώτατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἁγιώτατον, προσενήνοχας Θεόφρον, ψυχῆς εἰλικρινείᾳ, καὶ νοὸς καθαρότητι, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θκ.

Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸν Ἁγνὴ τεκοῦσα.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐκ χαλεπῆς στενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατῴκησας, Ἁγίων ὀψόμενος, φωτοειδεῖς λαμπρότητας, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων ἐποπτεύων χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βοώσας ἀπαύστως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, Ἀθλητὰ μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικοῖς κεκοσμημένος στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγὴς ὡς Ὑάκινθος, ὡς ὡραιοτάτη, ἁλουργὶς ἐκόσμησας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, ταῖς μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς ὡραΐσας, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι' οὗ λελυτρώμεθα, φθοροποιοῦ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιὸν ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα. διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις θεολογίαις μεγαλύνομεν.

Τέλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου, τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· δι' ὧν τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην κατήργησας, τὸν δὲ λόγον τῆς ἀσεβείας διετραύμωσας.

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, οὐρανοβαφὴς Ὑάκινθος, κεχρισμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας, καὶ Πίστεως, καὶ στεφάνῳ μαρτυρικῷ καταικοσμούμενος.

Ὅλος ἐσχημάτισας, Θεοῦ πανίερον δοχεῖον. σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἡγίασεν, ἀνένδοτος ἔνστασις, πρὸς τυραννικὴν παραφορὰν, καὶ παράνοιαν γενομένην. διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἁμαρτίαν· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως Ζωῆς, τῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

γεγεννημένης ἐκ γαστρός σου, δι᾽ ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν τῶν παθημάτων, ἀμαυροῦντα τὰς ὁρμάς· λειτουργὸν ἱερουργοῦντα, Εὐαγγέλιον Χριστοῦ· κιθάραν, μελῳδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος· κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα. νέον Δαβὶδ γνωριζόμενον, τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης Σοφέ. Ὅμοιον.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσείπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων τῶν Ἁγίων ἀψευδῆ· ἀλείπτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος. ὑφηγητὴν ἀκριβέστατον. δογματιστὴν ἀληθέστατον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; τῶν Ἁγίων Ἱεροσολύμων βλάστημα τερπνόν· τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν. τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν Κόσμον, φρυκτωρίαις καταυγάζοντα. Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ ἑσπέρια. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ᾽ ὅλως, ἀνανεύουσα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἁγνή, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος. Σταυροθεοτοκίον.

Ἔρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας· λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. Κάθ. τῆς Ὀκτωήχου. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις κροτοῦμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότῃ, δι᾽ ἀρετῆς ἡτοίμασας, φαιδρὸν καταγώγιον Θεοφάντορ. ὅθεν ὤφθης καὶ θεῖον ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινύραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὑμνολογῶν ἐφαίδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνηχούμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ Θεογράφῳ, σοφῶς παιδευόμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ᾄδων ᾄσματα θεῖα Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, καὶ ἄληκτος γλυκασμός, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Πανάμωμε. ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός.

Ὑψώσας δι᾽ ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἑνούμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, καταλαμπρύνων μελῳδήμασι, θεῖον θησαυρὸν ἀρυόμενος.

Σοφίας τῆς Οὐρανίου γέγονας ἔμπλεως, τῆς ψυχῆς γὰρ στόμα πλατύνας Ὅσιε, πᾶσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ὡς ἱερουργὸς ἱερώτατος. Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με νῦν, δυσώπει σε Μήτηρ Θεοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλάς, πάσας

ἐξα-

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ἐξαλειφθῆναι, τὴν ἁμαρτίαν ἢ τὸν αἴροντα, Κόσμου παραδόξως κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν θείῳ φωτί, ἐξηρεύξω δογμάτων φωτοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισας· γεγονὼς δὲ θεῖον, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυπνόοις φθόγγοις, ἡδύνας ἑκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, ἐν ὑμνῳδίαις ἐκήρυξας. Ἀνδρέα πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πιστοῖς σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ὁ λόγος σου τῷ βίῳ κοσμούμενος, θεολογίας ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθη Θεσπέσιε, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανώτατα.

Τὴν πρᾶξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος σοφέ, καὶ θεωρίᾳ χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγῖδι, Ἀνδρέα θεηγόρε διέπρεψας.

Ὡς θεῖος Ἱεράρχης πανόλβιε, ποιμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἀνδρέα τῆς ἀνδρείας φερώνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον εἰρηκώς, σπουδὴν ἐδείκνυς κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων Σοφέ. Θεοτοκίον.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί· καὶ πρὶν ὠδινῆσαι ἔτεκες· καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῦν οἱ σεμνυνόμενοι, τοῖς σοῖς διδάγμασι, μελῳδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ᾀδόμενοι, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Αἴγλῃ λαμπρυνόμενος, τοῦ θείου Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χοροστασίας, παναγίως ᾔνεσας. μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλῃ, Ἀνδρέα παμμακάριστε.

Νῦν οὐ δι' αἰσθήσεων, φθαρτῶν τοῦ σώματος, οὐ φαντασίαις ὁρᾷς τὰ θεῖα· νοερῶς δὲ Πάνσοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἑνούμενος τῷ κρείττονι. Θεοτοκίον.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων, νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς ἀξιωθήσεσθαι.

Ὠδὴ ϛ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ῥητορείαν ἤλεγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῷ. τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γὰρ ἐτράνωσας, παναληθῶς, Ἱερομύστα προσκύνησιν.

Ἔρως ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ εὔδοξε ζωήν. τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας, καὶ πρὸς ζωήν, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντες οἱ Πιστοί, εὐσεβῶς ἡδόμενοι ἀγάλλονται, αἱρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι. Θεοτοκίον.

Ὁλικῶς ἐνοῦταί μοι, ὁ ἀνάρχως λάμψας ἐκ Πατρός, διὰ τῆς σαρκώσεως Πανάμωμε, τῆς διὰ σοῦ, γεγενημένης Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελῳδήματα, ἐδείχθης φωστήρ, τῷ Κόσμῳ τηλαυγέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Ζωσιμαία Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

σατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Ἑλλάδος Ἀνδρέα Ὅσιε. ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχ. Λιτὸν βίον πρόσκαιρον Ἀνδρέας πάλαι, Ζῶντα καταλέλοιπεν ἀρετῆς βίον.

Τῇ δὲ τετάρτῃ Ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν εἷλε.

Οὗτος ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ ὥρμητο. ἐκ θεοφιλῶν γονέων φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδίδοται μάθησιν. οὗτος Θεοδώρου Πατριαρχοῦντος τῆς Ἁγίας Πόλεως, Κληρικὸς κάρεται, καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται. καὶ συγκροτηθείσης Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐτὴν στέλλεται τοῖς πραχθεῖσι συνευδοκῆσαι. διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνῶσίν τε καὶ ἀρετὴν Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται. καὶ μετ᾽ ὀλίγον, ὀρφανοτρόφος. εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. καὶ ἔν τινι γενόμενος νήσῳ, καλουμένῃ Ἱερισσῷ τῇ πλησίον Μιτυλήνης, καταλύει τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Καὶ ἄθλησις, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου, καὶ Δονάτου Ἐπισκόπου Λιβύης. καὶ Μαρίας τῆς Μητρὸς, τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἵνα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἁγίων Ὅσιε, θεάσῃ ἐν πνεύματι, τοῖς ἔργοις λαμπρότητι, τὸν βίον ἐρρύθμισας, τοὺς πάντας ἐκδιδάσκων, ἀνυμνεῖν τὸν Ζωοδότην.

Ἡ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται, φωστῆρα πολύφωτον, τῷ Κόσμῳ προπέμψαντα, σὲ Μάκαρ μελῳδοῦντα. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, Ἀσωμάτων τάγματα, ἐζήλωσας Ὅσιε. ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφώνως ἀναμέλπεις· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναγνε, δι᾽ οἶκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἁγίας σου. ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προεσκίρτησας, χορὸς στησάμενος, πάντα τὰ ἔργα Χριστὸν βοῶν ὑμνεῖτε.

Ἆσμα τὸ καινὸν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὁσίων ἐκραύγαζες, τῷ Παντοκράτορι· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Νέμων ἀρετῇ, θεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἁγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ τελειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν ἁγνὴν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθέοις ᾄσμασι· χαῖρε Παρθένε, δι᾽ ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνθρώπων, ὑπερευλογημένη.

Ὠδὴ θ΄. Ἠσαΐα χόρευε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, διὰ πάσης ἔδραμε τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνὸν, καὶ εἰλικρινὲς, Ἀνδρέα μακάριε. διὸ Χριστὸς, ὁ Παμβασιλεὺς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Ἐν ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης τριλαμποῦς. Ἀνδρέα μυσταγωγὲ, τῶν ὑπερφυῶν, τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου, τὴν ἱερὰν, μνήμην ἱερῶς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων διαφύλαττε.

Ἀσωμάτων τάξεσι, συνευφραίνῃ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ γῆς, βίον ἀκλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς, Πίστεως φανεὶς, κῆρυξ πανάριστος, Θεορρῆμον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωμένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄχετον ὁρμὴν, τεκοῦσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, Ζωὴν τὴν αἰώνιον. ᾗ προσβαλὼν, στόματι πικρῷ, ᾅδης κατήργηται, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Ε΄.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στίχ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἦχος β΄.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ποίοις, εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίων, εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ ἀθωωμένῳ ταῖς χάρισι, τῆς θεολαμποῦς φωτοχυσίας. τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὁρμάς· τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ διαλάμποντι τῆς ψυχῆς, αὐγάζοντος τοῦ Θεοῦ, τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ὅμοιον.

Ποίοις, οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἱέρακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, ταῖς θεωριῶν πτέρυξι θείαις· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄρρηκτον· τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον· τῆς τῶν ἠθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτῆς, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Ὅμοιον.

Ὄρθρος, ἀφανὴς Ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσὸς χαρισμάτων, τοὺς πάθει ἀχλύϊ τυφλώττοντας, ἕλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ Ἀθανάσιε θεόφρον. ὅθεν ὡς αὐξήσαντα τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σηπεδόνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Ἕτερα γ΄. προσόμοια, τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ, ἦχος πλ. β΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ χαρισμάτων ἔμπλεως γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος Ὅσιε. ᾧ στηριζόμενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ Θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐωδιάζων ψυχὰς τῶν πίστει σοι, προσερχομένων θεομακάριστε. ὅθεν βοῶμέν σοι· καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσιν, εὐφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμψεσιν, ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμπὰς ἐδείχθης πᾶσιν αὐγάζουσα, σωτηριώδεις ἀρετὰς πάντοτε. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἑορτάζομεν, θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἔνθεος ἡ ζωή σου, καὶ πανίερόν σου τὸ τέλος Πάτερ Ἀθανάσιε. ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Ὄρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἅγιε· δίδαξον ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ᾤκτειρας ὡς Πατήρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. ὅμως κἂν ὧδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἀλλ' ὡς σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, εἰ βούληται ὁ Προεστώς, γίνεται Εἴσοδος.

Εἶτα τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ Ἀναγνώσματα Ὁσιακά.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον. ὑπὲρ Ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς Πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε. τὸ μέν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων ἀφηγήσεσιν, ἅσπερ ἀφθονωτάτους, οἷα κρουνοὺς ἀπὸ χειλέων ἐπήγαζε· τὸ δέ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος, καὶ ἀμφότερα βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τήνδε τὴν Ποίμνην φρούρησον, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β΄. Τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστήν, τὸν ἐπώνυμον τῆς Ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην· τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν, τὴν μὲν τοῦ Κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην· ἦρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἑτοιμάδιον. καὶ τὰ ξίφη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον. τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμὼν, ἐν αὐτῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθὲς, τῆς Τριάδος τῆς παντουργοῦ. ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος θεοπρεποῦς. ὅτι γήϊνος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβευτὴς ἡμῖν γίνεται. ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ἦχος δ'.

Ἐξέστησε Νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύμαστα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς. ὥσπερ γὰρ ἄσαρκος σχεδὸν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. γενεαὶ γάρ σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν. ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία Ποίμνη, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων ζωγράφημα. ἣν ἀνέδειξας ὡς Πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνήν. ἣν οἰκητήριον σεπτὸν Μοναζόντων εὐπρεπὲς κατέστησας. ἣ καθάπερ ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίοις, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις, καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε, καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ Θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ Παμβασιλέως, τὸν γνήσιον οἰκέτην. τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος Θείᾳ πανοπλίᾳ τροπωσάμενον. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμανίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ. τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον. τὸν ἐν θεωρίαις ὑψηλόν. τὸν ἐν πράξεσιν ὑπερνεφῆ. ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάρρουν. τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων. τὸν ἑδραστῆρα τῶν κλονουμένων. τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενέσι συμπαθέστατον. Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν· Πατέρων κοινωνὲ Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν διαπαντὸς ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν Ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τεκοῦσαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον, τὴν μαννοδόχον χρυσέαν στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην, ἁπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στ. Στ. προσόμοια, ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις, Ἀθανάσιε Ὅσιε. τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεὶς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, αἴγλας τὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε. ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγὸς, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος. παθῶν γὰρ ἐκτεμνὼν ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, ὑποστὰς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, τὴν ψυχώλεθρον πλάνησιν. τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν. ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν,

Χρι-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Χριστῷ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, τῶν ἐν τῷ Ἄθωνι ὤφθης, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρώντων συνηγμένος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν, τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες Θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστὸν ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβείαν τὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες· χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτὴρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ διδάσκων τὴν σύμπασαν ἀρετὴν τοῖς πυρσεύμασι. χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης, καὶ πάντων Πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον, ἦχος γ'.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος πρὸς ἀοράτους συμπλοκὰς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου ας, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἓς, καὶ τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ ἓς. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀθανάσιον ὑμνῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀθανασίας γεγονὼς ἐπώνυμος, μετὰ τὸν βίον τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὤφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταστὰς τῶν προσκαίρων. ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῆ ἐξ ἁπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὁλοχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ᾄδω σοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῇ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον. οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ἀρδευτικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, Πάτερ κατάρδευσον, Λαμπαδὲ θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε ἔμπνευσον Ὅσιε.

Σὺ τὸν Σταυρὸν, Πάτερ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ διὰ σὲ τὴν Σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διάδημα.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθνῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα Πόλιν, παραγίνῃ Ἀθανάσιε

Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Πάτερ· καὶ ὡς μέλιττα σοφή, καὶ μελουργὸς τὰ κάλλιστα, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ἱστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικήν σου ὁλκάδα, κυβερνήσας ἀσφαλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείας, ἤχθης λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρός σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Ἄλλος. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ἡσυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις κρυπτόμενος, χάριν θείαν ἐκομίσω, Θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις, μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Ἐγκρατείᾳ συνέζησας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, θεόφρον διέφυγες.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἡ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῷ λόγῳ σου Κύριε, οὐρανοὺς ἐστερέωσας, σὺ καὶ τὴν ἐμὴν ἐν τῇ πίστει, καρδίαν στερέωσον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνὰ, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ Ἀθανάσιε, καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, Σταυρὸν τοῦ Κυρίου σου, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας. ὅθεν καὶ Ποιμένα, σὲ ψυχῶν προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος. Θεοφόρε μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔχεις, τὸν πάντα βαστάζοντα. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἤνυσας ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥᾳδιουργίας, ἀσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἑλόμενος.

Ὑπεισελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἁγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὅρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκὼν Ἀθανάσιε.

Μετεσχηκὼς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ προσφυὲς καὶ λυσιτελοῦν, ἑκάστου διεῖλες, δικαιοσύνῃ φραττόμενος, φρονήσει ταπεινώσει, συνέσει καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς φρικτῶς, Χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὥσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἁγνὴ, ᾤκησε νηδὺν, καὶ σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὁσίοις, Ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐωδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μῦρα βρύεις Θεόπνευστε.

Φανερῶσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πάτερ, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορὸν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ τὰς ῥώσεις ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν, ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὤφθης ὥσπερ μαγνήτης, ἕλκων τῇ γλυκύτητι Πάτερ τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, καὶ ἀκρόασιν τῶν παραινέσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὁρᾷν καὶ βλέπειν, τὸ σεπτὸν καὶ χαρίεν σου πρόσωπον.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΤΟῖς νόμοις θείοις ὑπείκων, καὶ ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ Ποιήσαντος, νο-θέτης ὤφθης, Μοναστῶν καὶ κανὼν ἀκε-ατος, παιδευτὴς ἀφρόνων, καὶ ὁδηγὸς πλανημένων, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ιδιμε.

ΕΡετῶν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέ-ον, ἱερὸν καὶ τερπνὸν φροντιστήριον, ἑβδομή-ο πᾶσαν, διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, προσ-ὴ Μοναστοῖς ἐκτιθέμενος. Στ.

ΡΗτορεύουσ᾽ ἀσθενεῖ, στόμα κατ᾽ ἀξίαν σε μέλπειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὖσαν, ερουβὶμ καὶ ἁπάσης τῆς Κτίσεως. διὸ σὺν ῳ θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ άντων ἡμῶν καθικέτευε.

Ἀλλο. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

ΤΑῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς, λαμπαδουχούμενος ἀεὶ ἤστραψας, φωτιστικὴν, αἴγλην αμάτων, φωτίζων τοὺς Πιστοὺς, ταύτην σου ὴν μνήμην, γεραίροντας Ὅσιε.

ΚΑήσει κατάλληλον, πρᾶξιν δεικνύμενος λαμπὰς πέφυκας, τῷ θεϊκῷ, προσα-ναπτομένη, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

ΜΥ῀ρον ἡδύπνοον, ἐξ ἀενάων θησαυρῶν Ὅσιε, τῶν θεϊκῶν, πηγὴν ἀναβλύ-ζεις, διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

ΣΟὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ς. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΕΝέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, Κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, νηστείαις καὶ δάκρυσι, προσευχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

ΣΩ῀ν Μοναστῶν ἀρχηγὸς, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ τύπος καὶ χαρακτὴρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγώγια.

ΗΔὺς εὐθὺς καὶ χρηστὸς, ἐπιεικής τε καὶ μέτριος, ἀπρόσιτος προσηνὴς, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς καὶ εὔσπλαγχνος, ἱλαρὸς τοῖς τρόποις, χριστομίμητος τοῖς ἤθεσι. Στ.

ΝΕ´ος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανεὶς κατεσκεύασας, οἷάπερ ἄλλην σκηνὴν, μάνδραν Πανσεβάσμιε. ἣν καὶ ὑπερηύξησας, πόνοις καὶ ἱδρῶσι, καὶ ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλο. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΛΙελθὼν τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, αὔραις θείου Πνεύματος οἰακιζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

ΜΟναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας. τὴν γὰρ Ἠλιοῦ ἐξεικόνισας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὅσιε, καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

ΟΒυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων μακάριε ὄλεθρος, καὶ φωτισμὸς τῆς Ποίμνης σου, τῆς ἀεί σε τιμώσης Πανόλβιε. Θεοτοκίον.

ΣΥμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ Αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ´. Τῇ ὑπερμάχῳ.

ΩΣ τῶν ἀΰλων οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ πρακτικὸν ὑφηγητὴν παναληθέστατον, ἀνακράζει σοι ἡ Ποίμνη σου Θεορρῆμον· μὴ ἐλλίπῃς ἱκετεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Ὁ Οἶκος.

ΑΝωθεν μὲν τὴν κλῆσιν εἰληφὼς παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκληρώσω. μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσώματον βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος. διό σε εὐφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν Μοναζόντων τὸ κλέος,

Χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνώρισμα,

Χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς,

Χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.

Χαίροις νοὸς ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀποῤῥήτων,

Χαίροις πᾶσαν τὴν Κτίσιν εὐσεβῶς διαθροίσας.

Χαίροις, δι᾽ οὗ ἠχρειώθησαν δαίμονες,

Χαίροις, δι᾽ οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις Σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων·

Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε΄. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχ. Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων,
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.
Ἀθανασίῳ καὶ μαθητῶν ἑξάδι,
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.
Κἂν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
Ἀλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.
Πέμπτῃ δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστυ θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς Οἰκουμένης ἀστὴρ, Πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, Γεννήτορας δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ φιλοθέων. ἀλλ' ὁ μὲν Πατὴρ, ἐξ Ἀντιοχείας εἷλκε τὸ γένος, ἡ δὲ Μήτηρ, θρέμμα καὶ αὐτὴ τῆς Ἀντιοχέων ἐτύγχανε. τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἐσχηκὼς, καὶ τοιᾶσδε ῥιζουχίας εὐγενοῦς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρποῦται καὶ τὴν ἀναγωγὴν, καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθὺς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. ὧν εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται, καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως. μέντοιγε καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπλαται. τὰ μὲν, ὑφ' ἑτέρων αὐτὸς διδαχθεὶς, τὰ δὲ, καὶ διδάξας συχνούς. νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολιὸν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης ἐκθύμως ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος. ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. ὄρος δὲ ἐστιν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχων Μιχαὴλ τὸν Μαλεΐνον ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ Μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστὴν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν, πρὸς Οὐράνιον πολιτείαν ἰθύνοντα. οἷς συγκαταλεγεὶς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλῆσιν ἀναλαβὼν (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον) ταύτας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις ὑπερεβάλλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κατατρύχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν Οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν. ἐντεῦθεν διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθω μεταχωρεῖ. ὄρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν, ὑψηλόν τε καὶ ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διῆκον, αὐχήν τις ὑπόστενος. ἔνθα Γέροντι τινὶ μαθητεύει τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικοὺς ἱδρῶτας ἐκχέει. ἐκεῖθεν ἀπάρας κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος ὄρους ἐπιδημεῖ. καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ στρατηγίαις, καὶ ἐν τῇ Βασιλείᾳ διαλάμψαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, Ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο. Κελλία τε πλεῖστα καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνέστησεν εἰς διαίτας καταγωγὰς ἀδελφῶν. καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μὴ δ' αὐτῆς τῆς Μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἐπήγετο. ὁ μὲν οὖν ἀνῄει συγκλείσων τὸ ἔργον, τὸ δὲ κατασπασθὲν, σὺν ἑτέροις ἓξ τὸν ἀοίδιμον καταχώννυσιν. οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκευος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργὸς θαυματουργιῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς καὶ ἔργοις καὶ προοράσεσι παραδοξασθείς. ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. βυθισθέντας τε κατὰ θάλατταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηΐ. καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίῳ περιτεθέντι, ὃ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐμβέβαπτο, ἀνίσταταί τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. πλεῖστά τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχ. Λαμπάδα θείων ἀρετῶν ἅψας Μάκαρ,
Λαμπαδὲ χαίρων, εἰς χαρὰν νῦν εἰσέδυς.

Ὃς, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδοὺς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην Ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζοφωθέντας, ἐφώτισεν. οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε.

καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀενάως τοῖς αἰτοῦσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ, καὶ ἅγιον κατάκειται Λείψανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἁγνῆς.

Στίχ. Ἁγνὴν λάγνοι ῥίψαντες εἰς οἶκον σκότους, Πάμφωτον αὐτῇ προὐξένησαν οἰκίαν.

Αὕτη, τὸν τρόπον τῷ ὀνόματι κατάλληλον ἔχουσα, πολλὰς τῶν ἀκολάστων γυναικῶν, ἀπέχεσθαι τῶν πονηρῶν ἔπειθε πράξεων, καὶ πιστεύειν εἰς Χριστὸν Κύριον. διὸ προσάγεται τῷ Ἄρχοντι, καὶ πορνοβοσκῷ τινι ἐκδίδοται. ἡ, τὴν ὁρμὴν τῶν πρὸς αὐτὴν ἐρχομένων ἀκολάστων, ἀρχῇ χαλινοῦσα, ἄχραντος ἔμενεν. εἷς δέ τις θρασύτερον αὐτῇ ἐπιμανεὶς, τελέως ἐνεκρώθη, καὶ τοῖς ταύτης ποσὶν ἐρρίφη. ὡς δὲ τοῦτο ἔγνω ὁ Ἄρχων, μετάκλητον αὐτὴν ποιησάμενος, ἐγεῖραι τὸν τεθνεῶτα ἠτήσατο. οὗ γενομένου, γοητείας καὶ ἐπαοιδίας ἐγκλήματι περιάπτεται. διὸ, πυρὶ παραδοθεῖσα, ἐν αὐτῷ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Καὶ ἄθλησις, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυπρίλλης.

Στίχ. Βότρυς κυπρίζων ἡ Κυπρίλλα Κυρίῳ, Ἐξ αἱμάτων στάζουσα οἰνανθοσμίαν.

Ἥτις, πατέρων ὑπάρχουσα ἀσεβῶν, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην, ἀνδρὶ συνῴκησεν, ἐπὶ δυσὶν ἔτεσιν. οὗ ἐξ Ἀνθρώπων γενομένου, πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο, θεραπευθῆναι τὸ τῆς κεφαλῆς ἄλγος ἐξαιτουμένη, ἐν φυλακῇ αὐτοῦ ὄντος ἐγκεκλεισμένου. οὗ τυχοῦσα, τὸ λοιπὸν διακονοῦσα τούτῳ, σὺν Λυκίᾳ, καὶ Ἀρόᾳ. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν, διαβάλλονται Διγνιανῷ τῷ Ἡγεμόνι. ᾧ παραστᾶσαι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσασαι, ἄνθρακας πυρὸς ἡ Κυπρίλλα, καὶ λιβανωτὸν δέχεται. καταφλεχθεῖσα δὲ τοὺς δακτύλους καὶ τὸν βραχίονα, ἀναρτᾶται ἐπὶ ξύλου καὶ ξέεται. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πληγῶν, αἷμα, ἀπὸ δὲ τῶν μαζῶν, γάλα ποταμηδὸν ῥεύσασα, ἐξ ὧν λιποψυχήσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. κελεύσαντος δὲ τοῦ Ἡγεμόνος, θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, ἄσματα λίαν ἡδύπνοα αὐτῇ προσκομισασῶν. εὐθέως δὲ ἀνέβλυσεν ὕπερθεν τοῦ τάφου αὐτῆς, ἰαματηφόρος τις δρόσος, παντοίων παθῶν ἀλέξημα.

Καὶ ἄθλησις, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλείου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σκυθοπόλει μαρτυρησάντων.

Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ὁσίας Μάρθας Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Αὕτη πᾶσαν ἀρετῆς ἰδέαν μετιοῦσα, εὖ τε ἀσκήσει, καὶ τῇ πρὸς τοὺς δεομένους φιλοφροσύνῃ, καὶ πολλὴν Πίστιν πρὸς τὴν Θεομήτορα ἔχουσα· καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος ἐκδημίας τῶν ἀποκειμένων αὐτῇ αἰωνίων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν, παρ᾽ αὐτῆς ἐμυήθη, καὶ τῶν ἐνθένδε μεταστᾶσα, τοὺς προσεδρεύοντας αὐτῆς τῷ ἁγίῳ Λειψάνῳ, χαρᾶς ἐνέπλησεν ἐπιφανεῖσα, καὶ χάριν εἶπε μεγάλην παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, οὐ διὰ τὸν Υἱὸν, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν Κύριον ὑπομεῖναί τε, καὶ ἐν φωτὶ καὶ χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ τὴν διαγωγὴν ἔχειν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν Κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ καὶ εἰς περίδοξον, ἔφθασαν ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, ὡς περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης προνοητὴς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα παραμυθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ Διδάσκαλον.

Ἀστέρα παγκόσμιον, καὶ Μοναζόντων φωστῆρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἁμαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην καὶ πρέσβιν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν σε Πανσεβάσμιε. Θεοτ.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς θεράπων τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν Θεογεννῆτορ, τούτου τὸν τίμιον Σταυρὸν λαβὼν ἠκολούθησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἴχνεσιν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Τὰς βραζούσας καμίνους, τῶν παθῶν κατασβέσας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, Μα-

κά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

χαῖρε ἐβόας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπᾶσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει μελῳδούντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ὑψηλὸς πολιτείᾳ, καὶ ἐν θαύμασι Πάτερ, ἐδείχθης ἀναμέλπων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔθνη φωτίσας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχὰς Ἀθανάσιε, καὶ τὰς ἐξουσίας τὰς τοῦ σκότους μέγιστος, Διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον φυλάττων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιὼν τὸ πολίτευμα, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανεὶς τῇ διαγωγῇ, καὶ τὴν πολιτείαν ἐκπλέων τὴν ἐκείνων. μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Σὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν, καὶ τὴν τῶν Λειψάνων σου τιμῶμεν λάρνακα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰτούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς καὶ χαρμοσύνως, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἠλιοὺ τὸ πρότερον, τὸ Καρμήλιον ᾤκησεν· οὕτω καὶ αὐτὸς τῷ ὄρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνεῖναι Θεῷ. καὶ θεαρχικαῖς, καταυγασθεὶς θεωρίαις, θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβεροῖς Πάτερ θεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης, καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης, Παμμάκαρ κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀένναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ, καὶ διασῴζεις ἡμᾶς, κινδύνων καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοίᾳ καθαρᾷ ἐπολιτεύσω, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθης, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς Μονογενῆ, γεννηθέντα θεϊκῶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο.

Ἁγνείαν σωφροσύνην καὶ καθαράν, πολιτείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγήν, ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, πετελεκῶς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς Οὐρανίους διατριβάς, καὶ πᾶσι συναγάλλῃ, Ὁσίοις καὶ Δικαίοις, καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, καὶ μέλεσι, τοῖς ἑαυτοῦ, διὰ θεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δοξάσας ἐνδόξως, ὤφθης καὶ περίβλεπτος πανταχοῦ, ἐγείρου Θεοφόρε. τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, αἰδεῖσθαι λίαν καὶ πολέμιος.

Ἡνώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὁσίων χοροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς, πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκώς, τῆς ἀληθοῦς θεώσεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς. μεθ' ὧν ὑπὲρ τῆς Ποίμνης, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἡγιασμένον χωρητικόν, τοῦ ἑνὸς τῆς Τριάδος ὑπάρχουσαν, ναὸν σεμνή, Δέσποινα θεράπων σὸς εὐαγής, Σεμνεῖον Ἀθανάσιος, ἤγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμήν. ἐν ᾧ ἀκαταπαύστως, μὴ παύσῃ δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱερῶς, λαμπαδουχίαν τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὲ θεοφόρε, πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτήν, τῶν Λειψάνων σου θήκην, πηγάζουσαν ἰάματα.

Ἀσκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασῴζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, παμμάκαρ θεοφόρε Ἀθανάσιε, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν Οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φείσαί μου Κύριε φᾶσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίναι. καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς τηλαυγὴς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων, Ἑῴας φαεσφόρος, καὶ Ἑσπερίου μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου Κυρίῳ. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀνάγνος Παντάνασσα ἱκεσίαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν Ποίμνην σου ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότητος, διαπαντὸς σὲ ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν. ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ ταφῆς ὁ θεράπων σου, πηγὴν θαυμάτων, καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύσαν, πονηρίας πνεύματα. οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος. Ὅμοιον.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ταμεῖον δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δεδώρηται. ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε. συνεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ. Ὅμοιον.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστήρ, τῶν Ποιμένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε. χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγή. χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον. χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε διακρίσεως. χαῖρε καινῶν, ἀρετῶν [illegible], καὶ στήλη ἔμψυχε.

Διπλοῦντες τὸ α'. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον, ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα. ὃς καὶ τὴν Ποίμνην συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο ἅπαντας. ἣ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει ἅπασαν εἰς Ὁσίους.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ς'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ Ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων παμμάκαρ, καὶ καταυγάζουσα Πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. αὐτὴν οὖν ἑορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Ὅμοιον.

Ἄγγελος ἐπίγειος, οἷάπερ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλβιε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πάτερ ἐπαυξόμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ὅθεν ὄντως προσήγγισας, ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀκρώρειαν. Ὅμοιον.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, Ὁσιόφρον θεσπέσιε, ἡνίκα ὁ θίασος, τῶν Ἁγίων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον. ὥσπερ γὰρ Ἥλιος σοφέ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οὗ τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυΰμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσης ἁμαρτίας, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ

τὸ

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σῳζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔφερες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱὸν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παρρησίᾳ πολλῇ παριστάμενος.

Ἔρωτι Πάτερ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀποκρουσάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας.

Αἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰσδεξάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ καλοῦντι Σισώη Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στεῤῥῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀταπείνωτον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἐξήνθησας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν Ἔνδοξε, ἰχνηλατῶν. ὅθεν ἀνίσταν σοι, καὶ νεκροὺς χάριν δίδωσι.

Θεοτοκίον.

Πόρον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἁγνὴ τράπεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ, ἐνέκρωσας σοφὲ, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ. διὸ ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξόμενος ἄριστα, Πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν Οὐράνιον τρίβον, καὶ παρίστασαι, ἀεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώη Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεόν σε καὶ τροφὸν, καὶ Μητέρα ἐκάλει, ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος Κῆρυξ; Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, ἐγνωκὼς διὰ Πνεύματος. καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἐδείκνυ δακτύλῳ, Κόσμου αἴροντα, τὰς ἁμαρτίας Παρθένε, προσλήψει τοῦ χείρονος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι᾽ ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὀμβρίᾳ τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοὺς θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμῶν ἀποκαθαίροντας, τοὺς ἐν πίστει μάκαρ σοὶ προσπίπτοντας.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκον ταύτην ἔδειξας.

Ἐν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων, καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σῴζοντα μακάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον Ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε Πανάμωμε· ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς Τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, Θεοφόρε, νεκροὺς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε, Παρθένε τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανολεθρίαν διέφυγες, ἐγκράτειαν προσλαβὼν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεὸς σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε διαβήματα. ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σοφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ᾽ ἄφεων, καὶ σκορπίων κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Ζωσιμαία Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΨΗ͂ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, Θεὸς σαφῶς ἐσχηματίσας, τῇ πρὸς τὸ φῶς ὁλικῇ, στοργῇ φῶς γεγένησαι, Ἄγγελος ἐπίγειος, θεοφόρε Πάτερ, καὶ Οὐράνιός τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

ΜΑρία τὸ καθαρὸν, τῆς Παρθενίας ταμεῖον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου.

Στ. Κἀλλος Σισώης ἀστιβὲς ψυχῆς ἔχων,
Ἀπῆλθε σοφὸς εἰς Οὐράνιον κλέος.
Βῆ δὲ Σισώης γῆθεν εἰς Οὐρανὸν ἔμφρων ἕκτῃ.

ΟὟτος ὁ μακάριος ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ ἠκολούθησε. καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν τροπωσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀσκήσεως σκάμματα. ταπεινόφρων δὲ εἰς ἄκρον γενόμενος, νεκροὺς ἀνιστᾷν αὐτῷ ἐδωρήσατο ὁ τῶν ὅλων Κύριος. ἐπεὶ οὖν Ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος, πρὸς τὴν ἄϋλον ζωὴν μετετάξατο, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναὶ, καὶ ἡ ἀΐδιος λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱλεούμενος.

Καὶ ἄθλησις, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος, Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ Ῥήξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

ΑὝτη καταχεθεῖσα παρὰ τοῦ Ῥήξου, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, πολλῶν αὐτῇ βασάνων ἐπαπειλουμένων, μᾶλλον αὐτὸν πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένη Πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε Ἡγεμόνος τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀσίου Ἐπισκόπου Δυρραχίου.

ΟὟτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀγρικολάου Ἡγεμόνος. καταχεθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων τῆς Πόλεως, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ πεισθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἀγρικόλαον, καὶ τύπτεται χερσὶ μολυβδίναις, καὶ βουνεύροις. ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, χρισθεὶς μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τείχους ἀνεσκολοπίσθη, ὥρᾳ θέρους Ἡλίου φλέγοντος, ὑπὸ μυιῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλούμενος ὁ μακάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχίππου, καὶ Φιλήμονος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρέως, Ἐπιμάχου, καὶ Ὀνησίμου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

ΟἼλῃ τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδεξαι νοῒ κεκαθαρμένῳ, καὶ φωστὴρ τῶν Πιστῶν, βοώντων ἐχρημάτιζες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΘΕίῳ πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἁμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοητὸν μετῆλθες ἀνακράζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ΣΩ͂σόν με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον βυθῷ ἁμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ ἐξάρπασον κακίας, ἵνα τὴν σὴν σῳζόμενος, μεγαλύνω προστασίαν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ΑΠαυστὶ συνεχόμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσεσι, λύμην ἐκ ψυχῆς τὴν τῶν παθῶν ἐξέωσας, καὶ τῆς διανοίας σου τὸ ὀπτικὸν ἐκάθηρας. ὅθεν προορᾷν προφητικῶς ἠξιώθης, τὰ μέλλοντα Σισώη, εὐσεβῶς ἀναμέλπων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΑὙγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὅσιε, καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας, ἐντεῦθεν εἰς ἄϋλον, μετ᾽ εὐφροσύνης Πάτερ ζωὴν, ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις. μεθ᾽ ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΥΛομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχήν μου καθάρισον, σοῦ ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἱεραῖς ἐντεύξεσι· καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλωσίας λύτρωσαι, Πάτερ Θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα ψάλλω· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ΑΓιασθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη ἁγνή. ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Κοσμητεία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ Θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δέδεκται θαῦμα φοβερόν, κατ' αὐτὸν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, τῷ σῷ προσώπῳ Πάτερ ἀστράψαντος, ἡνίκα παρῆσαν χοροί, Ἁγίων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ τῷ ποιητῇ προσαγόμενοι.

Ταῖς θείαις Μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φανωτάταις ἐκεῖθεν λάμψεσι, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας, ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀχλυώδους τῶν παθῶν λύμης λύτρωσαι.

Γάμος ἀμέμπτος παντός, ἀπεχόμενος κακοῦ Πάτερ γέγονας, Ὅσιος ἄκακος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι. ἐπανεπαύσατο διό, Τριὰς τῇ καρδίᾳ σου, καὶ νῦν τρανώτερον, ἀπολαύσας τηλαυγῶς ἀξιάγαστε. Θε.

Ἐξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐχ ὑπάρχει Παναμώμε. τὴν ἐναντίαν γάρ, ὁδεύων τρίβον, σκότος πεπλήρωμαι. ἀλλ' ἡ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῶν ἀνατείλασα, φώτισον σῶσόν με, μὴ παρίδῃς με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ΄.

Τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. Γ΄. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγῆ σε φωστῆρα, Πάτερ ἐπέγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, καταυγάζοντα Κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειοῦντα, τῆς πονηρᾶς, τῶν δαιμόνων συγχύσεως. τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἑορτάζομεν μακάριε. Ὅμοιον.

Περιφανὴς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ, Μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὁσίως ἠμφιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος. ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

Ὅμοιον.

Στύλῳ πυρὸς ὁρατῷ σε, Θεὸς ὡδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαληνοὺς λιμένας, πρὸς ὅρμον ἀπαθείας, ὕδωρ τῇ σῇ, προσευχῇ δὲ ἀνέβλυσεν, καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα Γ΄. προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, Σταύρωσιν ἑκούσιον καταδεξάμενον, καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ οὐράνια, δήμους, ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις. ὅθεν τὸν Οὐράνιον θάλαμον ᾤκησας. ἔνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε. Ὅμοιον.

Ῥίζης, εὐκλεοῦς Κυριακή, κλάδος ὡραιότατος ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας. ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθλοφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχύν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαράν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΝ ξύλῳ τὴν Ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στ. ἀπ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος β'.

ΕΝ πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. ὢ παρθενία ναὸς Θεοῦ. ὢ Παρθενία Μαρτύρων δόξα. ὢ Παρθενία Ἀγγέλων συνόμιλε. Καὶ νῦν. Θε.

ΤΗν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

ΠΟ'νους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, στένουσα δακρύουσα καὶ ἀλαλάζουσα· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, ταύτας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α'. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

ΤΟ'ν φωτισμόν, τῆς θείας χάριτος Ἔνδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, κατέλιπες, καὶ βίον, ἔχεις Οὐράνιον.

ΠΕριφανής, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος, κατὰ βαρβάρων ἔστησας, ἄπειρα τρόπαια· καὶ μονάσας ὁσίως, τὸ ξίφος τῶν δαιμόνων κατετραυμάτισας.

ΑΣκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, τῇ συμμαχίᾳ Ὅσιε, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐπατάνωσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

ΜΟ'νη Θεόν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη. ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Χαίρων κροτῶ σε Μάρτυς εὐσεβοφρόνως. Ἰωσήφ. Ἦχος, καὶ Εἱρμός, ὁ αὐτός.

ΧΑρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀθλοφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν· ταῖς, αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν Κόσμον σου.

ΑἼγλῃ τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ εὔδοξος, Κυριακὴ Φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

ΙΝα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσῃς θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω. διὸ τῆς ἀθανάτου δόξης ἠξίωσαι. Θεοτοκίον.

ΤΥ'μνῶ Ἁγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα. ὃν ὁ ᾅδης θανέντα, βουλήσει ἑκουσίᾳ, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

ΤΑῖς σαῖς ἐπικαμφθεὶς Θεὸς δεήσεσι, Χριστέ, Προφήτου δεσμῶν ἀφῆκε, καὶ πορεύεσθαι εὐώδωσε, πρὸς ἐπίπονον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

ΟΣτύλῳ Ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, Παμμάκαρ διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στύλου σε πυρὸς ὁδηγεῖ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν. Θεοτοκίον.

ΧΡυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ στάμνον τὸ μάννα καὶ θεῖον ὄρος, καὶ παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομάζομεν. Ὁ αὐτός.

ΟΛόγος τοῦ Θεοῦ Ἁγνήν σε ἄφθορον, ὡς τῷ κάλλει Μάρτυς διαχθεῖσαν, ἑαυτῷ νύμφην προσήγαγεν, ἐρασθείς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

ΤΑ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον, ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια. διὰ τοῦτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

ΩΣ κλάδος ἱερὸς ὡραῖα τέθηλας, ἐκ ῥίζης, ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὡραίους ἐνήνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι. Θεοτοκίον.

ΣΟφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα, Παρθένε τοῦ σοφισοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτείᾳ σου μόνη παναμώμητε. Ὁ Εἱρμός.

ΣΤερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ, "
νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον "

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ἄλλ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν Ἀσωμάτων Θωμᾶ παμμακάριστε.

Καὶ τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὔοσμον, κοιλάσιν ἠξιώθησας, Κυριακὴ τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων πανεύφημε. λάμψεσιν ἐφωτίσθης, ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπελαύνουσα βλάβην. διὸ καὶ ἑορτάζομεν Μάρτυς τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Στεῖρα τὴν ἔλευσιν, προκαταδοῦσα τὴν σὴν, καὶ σῶν ἀσπασμῶν φωνὴν, ἐνηχηθεῖσα ὠσὶν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἔνδοθεν ἐγνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε. ἐσκίρτα γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδύϊ. διὸ καὶ τοῦ ἐν γαστρί σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐγκρατείας ἐνέπρησας, θείῳ πυρὶ, ἀκάνθας ἁμαρτίας, καὶ θαυμάτων φέγγος Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν, ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτούσας κόρας, Μάκαρ διήνοιξας.

Ἑαυτὸν ἠλλοτρίωσας, τῶν κοσμικῶν, θορύβων Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης ἔτυχες. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ βήματος ἵστασο, Κυριακὴ, ἀδίκως κρινομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μέλη σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμοὺς, καὶ αἵματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους ἐχθροὺς ἐβύθισας.

Ἀτατάνωτος ἔμεινας, Κυριακὴ, βασάνοις ὁμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέβαλες. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς, Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα Πάναγνε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Χειραγωγοῦντά σε, πρὸς τὰς ἐρήμους εὐσεβῶς ἔσχηκας, τὸν Ἠλιοὺ, Πάτερ τὸν Θεσβίτην, φαινόμενον νυκτὸς, καὶ μυσταγωγοῦντα τὰ θεῖά σε Ὅσιε.

Ὡς ἄλλον Κάρμηλον, τὸ Μαλαιοῦ Ὄρος σοφὲ ἔσχηκας, ὀπτασιῶν, θείων ἀπολαύων, καὶ θαυματουργιῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κομιζόμενος. Θεοτ.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς Ἄχραντε, ὡς συμπαθὴς, ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλωθέντα, ἀρρήτως κυήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Τὴν καθαράν σου ψυχὴν, ναὸν Θεοῦ παναληθῆ δείξασα, Κυριακὴ, ναοὺς τῶν εἰδώλων, ἠδάφισας Χριστὸν, ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ δυναμώσαντα.

Ὑψώσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν Κυριακὴ εὔδοξε, καὶ φοβερῷ, σεισμῷ τοὺς ἀθέους, κατέπληξας εἰς γῆν, καταπενευκότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὲ ὁ τῶν ὅλων Θεὸς, θαρσοποιεῖ ζώσῃ φωνῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμοὺς, φέρειν τῶν ἀνόμων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ τῆς νίκης τὸν στέφανον. Θεοτοκίον.

Ἔλυσας Ἄχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀρὰν τέξασα, ἄνευ σαρκὸς, σεμνὴ θελημάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι θείῳ, σαφῶς οὐσιώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐν ἐρήμῳ ἀνύδρῳ κατῴκησας, καὶ τῶν προσευχῶν ἐπομβρίᾳ σου Ὅσιε, ὕδωρ ἐν ταύτῃ πλούσιον, τὸν Δεσπότην πηγάσαι ἠξίωσας.

Ἀβραὰμ ὥσπερ πάλαι ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγκαμένης σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων ἐσκήνωσας.

Μονασὴς ἀληθὴς ἐχρημάτισας, καὶ μετὰ τάφον ἰαμάτων χαρίσματα Πάτερ Θωμᾶ τοῖς χρῄζουσιν, ἀναβλύζεις δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ο Βουλήσει τὸ πᾶν ἐργαζόμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ᾤκησας, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀξιῶν ἀφθαρσίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὑπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει Πανεύφημε, καὶ τὸν τὴν Εὔαν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου Πάνσεμνε, τῆς πολυθεΐας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Ἐπὶ βήματος θῆρες ᾐδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἔνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένῃ ἀπένειμαν.

Θεοτοκίον.

Βασιλέα κυήσασα Κύριον, οἷά περ Βασίλισσα Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, Οὐρανῶν Βασιλείας ἀξίωσον.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίοις ᾆσαι νῦν. φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφυκεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, Κυρία νόος τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης φιλόχριστοι, Μέδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἡ τῶν ἀθέων μιαρὰ καὶ δυσώνυμος αἵρεσις. τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουε, ὡς τοὺς μὴ εἴκοντας τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ, θάνατον ἀπειλῆσαι σφοδρόν τε καὶ δύσμορον. ἀλλ᾽ ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν Τυράννων ἀθέους προσαγάς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν. ὅθεν ὤφθη ἀληθῶς Κυρία νόος τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ζ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Στ. Ζωὴν ἐκλιπὼν ὁ Θωμᾶς μετρουμένην, Ζωὴν ἐφεῦρεν ὄντως οὐ μετρουμένην.
Ἑβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέγας ἔμφρονα εἷλεν.

Οὗτος ἐν περιφανεῖ καὶ περιβλέπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ Βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὕστερον τὸν Χριστὸν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδυ τὸν ἐλαφρότατον. τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς ὑπερήλασεν, ὡς στῦλος πυρὸς ἐν τῷ προσδέχεσθαι τοῖς πέλας, καὶ τύπων τοῖς δοκιμωτάτοις διαδείκνυσθαι. ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, χωλοὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσδεξάμενος, ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θαύματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηΐου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας, διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ γεγονότα διωγμὸν, ἐν τῷ Δυῤῥαχίῳ ἔρχονται. ἐν ᾧ τὸν Ἅγιον Ἀστεῖον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τοῦτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν. καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρίου πελάγει ἐῤῥίφησαν. καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τυφλοῖς τὸ ὁρᾶν, καὶ χωλοῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν ἀδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν, ἐπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνέκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡσύχως τὴν σὴν, διετέλεσας ζωὴν Πάτερ Παμμάκαρ, ἀκτημοσύνῃ λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ κοσμούμενος, μέλπων κατανύξει καρδίας, τῷ Δεσπότῃ πανόλβιε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνὴ, ἀπειρόγαμε ἁγνὴ εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζον-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ζωσιμαία Ιωαννίνων

τι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὁ Νοῦς σου φωτὶ, ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος, μέσον καμίνου, ἱσταμένης σου, φλογιζομένης οὐδ' ὅλως δὲ, ἄτρεπτος Παρθένε ἐδείχθης, μελῳδοῦσα τῷ Κτίστῃ σου· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, Νεανίας οὐδαμῶς τὸ πρὶν ἡ κάμινος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα. εὐχομένη γὰρ, μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, δρόσον θεϊκὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥομφαίᾳ τῆς σῆς, παῤῥησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας, Παρθενομάρτυς, ἐθανάτωσας, κληρονομῆσαι ποθήσασα, τὴν διαιωνίζουσαν δόξαν, Κυριακὴ καὶ κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Μόνος Θεὸς, μόνην εὗρε καθαρὰν τὴν σὴν γαστέρα, καὶ σωματοῦται, καὶ γνωρίζεται, Ἄνθρωπος σῴζων τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἐπιστάμενοι ψάλλομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πάθη δυσκάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χαλινῷ καθυποτάξας, τοῖς ἀΰλοις Ἀγγέλοις, ἐξωμοιώθης βοῶν· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὃν τοῦ Θεσβίτου Ἠλιοῦ, ἀνιχνεύων ἱερὸν Παμμάκαρ βίον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες, προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστείᾳ τὸν νοῦν καθαιρόμενος, μέλπων εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχήν μου πιεσθεῖσαν, τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε πότισον· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενικαῖς, καλλοναῖς Κυριακὴ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης. διό σε, ἐπουρανίων αὐτὸς, θαλάμων, ἀξίως ἠξίωσεν, ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν Χριστὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τέτων Παρθένε, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ Θείῳ μετέβαλες Πνεύματι. ὅθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτείρας, ὡς συμπαθὴς φωτεινοὺς, ἐκπέμπει, Ἀγγέλους τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ὑπερούσιος Θεὸς, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Παρθένε, καὶ ὡράθη ὡς βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Πατρὶ, καὶ Θείῳ συνυπάρχων Πνεύματι. ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐνθέματι Πάτερ πτωχεύσας, Οὐρανῶν Βασιλείαν, ἀπείληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, δόξης ἀῤῥήτου πληρούμενος, καὶ τῶν πόνων ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς. διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἡ Τῶν Λειψάνων σου θήκη, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμοὺς, πάθη ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωμάτων ὀδύνας, ἐξαίροντας μακάριε Θωμᾶ, πρεσβευτὰ τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Ὁσίων, φανωτάταις ἀγέλαις, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θωμᾶ αὐγαζόμενος, τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην, τελοῦντας φωταγώγησον πιστῶς, καὶ τυχεῖν σωτηρίας, πρεσβείαις σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραστράπτουσα πᾶσι, τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ, τῶν σῶν θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις ὁμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφαπλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἰσχυροτάτῃ Παρθένε, πρὸς Θεὸν πεποιθήσει, θηρίων τὰς ὁρμὰς καὶ τοῦ πυρὸς, καὶ τῶν βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς, ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ. διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὡραιότατον κάλλος, τῆς σῆς διαπρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς. καὶ τούτῳ τῶν μελῶν τοὺς αἰκισμοὺς, ὥσπερ προῖκα προσῆξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Σοῦ τὸ πολύαθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμένον, ἰάσεων πηγάζει ποταμοὺς, τοῖς εὐσεβῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν ῥύπον καὶ βυθίζει πονηρὰς, τῶν δαιμόνων ἐφόδους, Κυριακὴ Θεόνυμφε.

Ἡ Παναγία σου μνήμη, ὥσπερ Ἥλιος Μάρτυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας Παρθενε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτανοταίταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'.

Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν, ἔχες κατὰ Παῦλον. ὅθεν μου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἄθλων μεγίσταις λάμψεσι. διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, Ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξεόμενον ἔνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἱρκταῖς συγκλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφὲ, τὴν Βασιλείαν σοι προεξένησε, παμμάκαρ τὴν Οὐράνιον, ἐν ᾗ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολύαθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Ὅμοιον.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ Πίστεως, ἱερῶς ἐναθλήσαντα, θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε. διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς Πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, ἦχος πλ. β.

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ ἔνδοξος μνήμη σου Προκόπιε πολύαθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χρισοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σορῷ τῶν Λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χρισὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ἄθλησιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκός, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. ὅθεν ἅπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, Χοροστασίας ἀνέδραμες.

ζ΄. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσας, ἰαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, Ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος καὶ παύεις καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχομένους θεόπνευστε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Προκοπίου Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις, θεούμενος ἐν μεθέξει. ὅθεν τοὺς πίστει τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτήν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσωζε ταῖς πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα. Χαῖρε αὐγὴ μυστική, ἐν τῷ Κόσμῳ ἀστράψασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον Ἥλιον. Χαῖρε κογχύλη πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Χαῖρε Πανάχραντε. Χαῖρε φυλακτήριον, πάντων Πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν, ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄. Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἡλασίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτήν, ἑορτήν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ Κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παναληθῶς σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς συνεχὴς ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, Βασιλέως ἀθάνατον, καὶ Βασιλείαν ἄφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Ὃν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἑνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε Πανύμνητε. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν προσεκκαλούμενος.

Ἁγνὸν καὶ ζήλῳ, ἀνεγείρας σεαυτὸν Θείου Πνεύματος, ζῆλον πνέων Θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Ὑπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέεσθαι· ἀφθαρσίας δὲ στολήν, περιεβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον Μάρτυς ἐγύμνωσας. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφεως, Μητροπάρθενε Ἁγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος τὴν Παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Κάθισμα ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὃν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν Πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἔνθεον, προϊδὼς τῆς καρδίας σου. ὅθεν ἤθλησας, ἀνδρειοτρόπως κηρύττων, τὰ Παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρην-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

θρώσασα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκωσι, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς Εὐσεβείας, τὸν ἀλαζόνα Τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέῤῥαξας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπιφαίνεταί φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ Λυτρωτὴς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, χαρίτων ἀνάπλεων, σοῦ τῆς προκοπῆς παρεχόμενος.

Οἱ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς Πίστεως, θείᾳ ἐπινεύσει κομίζονται.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμμένον τῷ ὕπνῳ τῆς ῥᾳθυμίας, πρὸς μετανοίας ὄρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβείᾳ, καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κυήσασα.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπαθῆ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, Μαρτυρίῳ αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, Βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς Συγκλήτου ὤφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοὶ, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαὶ, γένος περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἑλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, φλεγομένου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος, περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν ποθήσασαι, Βασιλείαν Πολυέλεε. Θκ.

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον· ὃν ἀεὶ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἔρρευσέ σου, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισταγῆ καὶ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο, ἀπαθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν ἀσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ Τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἡδρασμένον, τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ Πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος. Θεοτοκίον.

Υἱὸν, τῶν Ἁγίων ἀῤῥήτως ἐκύησας, ὑπεραγία Παρθένε, τοὺς Πιστοὺς ἀεὶ ἁγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συνάπτοντα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση κατέβαλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ Πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς. Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχου ὁ προαιώνιος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὁπλίτην Προκόπιον, ἔχεις δὲ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν χρημάτων· ἵνα κἀγὼ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαίρωμαι, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας, ναὸς ἁγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπαξίως μέλψω τῷ Μάρτυρι· τῇ Πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Η'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στ. Ἔοικε Προκόπιος αὐχένα κλίνων,
Λέγειν κοπάτω, τῇ πλάνῃ, καὶ σοῦ θύω.
Ὀγδοάτῃ Προκοπίου ἀρηϊθόου κράατα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, Πατρὸς μὲν εὐσεβοῦς καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντος, τοὔνομα Χριστοφόρου, μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἴδωλα θρησκευούσης, τῆς Αἰλιαίων Πόλεως γέννημα. ὃν ἡ μήτηρ μετὰ τὴν τοῦ Πατρὸς τελευτὴν πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγοῦσα, Δοῦκα τῆς Ἀλεξανδρέων πεποίηκεν. ὃς ἐντολὰς παρὰ τοῦ Βασιλέως δεξάμενος, τοὺς Χριστιανοὺς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειαν ἁψάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλούσης τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν. τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα. καὶ τὴν πορείαν ὀνειδιζούσης. καὶ θάνατον ἀπειλούσης, ὅτι θεομαχήσων πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. τοῦ δὲ Ἁγίου σαφέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

στερον ἐμφανισθῆναι τὸν λαλοῦντα παρακαλέσαντος, ὤφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἴδει κρυστάλλου, καὶ φωνὴ λέγουσα· ἐγώ εἰμι ὁ ἐσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον μυηθείς, ὑποστρέψας ἐν Σκυθοπόλει, ἐπέτρεψε γενέσθαι κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ Σταυρὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον. ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον στήσας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς θυσίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστηρίους προσενεγκεῖν προετρέπετο· καὶ ὥς τινι ἐπεπιστεύκει, δῆλος ἦν, αὐτίκα τοῦτον ἡ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. ὁ δὲ, Οὐλκίῳ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι, ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν. ὑφ᾽ οὗ τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμωτηρίῳ δίδοται, δόξας ἡμιθανὴς εἶναι. τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστασίᾳ, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. εἶτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ, καὶ διὰ προσευχῆς, τὰ ἐκεῖσε εἴδωλα καταβαλών, τοὺς στρατιώτας τῶν δύο νουμέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνοις, Νικοστράτῳ, καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας συγκλητικάς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶται Πίστιν. ὧν οἱ μὲν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· αἱ δὲ, ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκκόπτονται, καὶ πυρωθείσαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαπείρονται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται. μετὰ ταῦτα, ὑπὸ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος καθίσταται. ὃς Ἀρχελάῳ τινὶ ξίφει πλῆξαι αὐτὸν, κατὰ τῆς γαστρὸς κελεύσας, ὁ εἰς τοῦτο προπηδήσας, κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. εἶτα τείνεται ὁ Ἅγιος, καὶ ξέεται. καὶ ἐπ᾽ ἀνθρακιᾶς ἁπλωθεὶς καταφλέγεται. καὶ ὄξος ἐπαντλεῖται ταῖς καύσεσι. καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιβανωτὸν δεξάμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἀσεβέσι σκορπίσας τὸ πῦρ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν. ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναρτηθεὶς, ξέεται, καὶ τὰς χεῖρας προσδέδεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγῖδι τοῦτον κατέψυξε, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται. καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, στεφηφόρος εἰς Οὐρανοὺς ἀνελήλυθε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, Μάρτυς, οὐκ ᾔσθανου φέρειν γὰρ τὸν ζυγὸν, ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι᾽ οἶκτον ἡμῖν ὁμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους, ἀπελαύνεις Μάρτυς καὶ πονηρὰ, ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ψὰς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, Μάκαρ, καὶ πυρὶ φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος, ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἑκούσιον δοξολογοῦντας αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λαμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε κατακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις σου μώλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγυνόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερὰ, δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐρράπισας. ταύτην γὰρ ἄνθραξιν ἔνδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομοῦντι δικαστῇ, ἀντιπαττόμενος καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἄρραγῆ, παμμάκαρ ἔνδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρες, ὠμοτάτως βαρυνόμενος, πρὸς ἀβαρῆ σε χαρμονὴν, ἀνακουφίζουσαν ἐκβοῶντα· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν πᾶσαι Κόρη γενεαὶ, ὡς προεφήτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίους ἐργαζόμενον, τοὺς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Τοῦ ποθουμένου σοι τέλους, ἐπιτυχὼν μεγαλοφρόνως, ἔκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα· κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὥσπερ ἐν ἅρματι,

Δημοτική Βιβλιοθήκη
Ψηφιοποίηση Ζωσιμαία Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι, ϗ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Ῥύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων, δαιμονικάς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος, θείᾳ δυνάμει ἀξιάγαστε.

Οὓς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελοῦντας, πάσης ἀπειλῆς, πάσης νόσου, παντὸς κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ Ἡλίου, ϗ τῶν Ἀστέρων ϗ πάσης Κτίσεως. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἐξ Οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλῆσις, ὦ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσῆξας Μαρτύρων. μεθ' ὧν πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων. Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοῖς Βασιλεῦσι τὸ νῖκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδωρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στ. δ'. ϗ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ὡς προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε Ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ϗ τῷ τούτου θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς ϗ θείαις πράξεσιν, εὐαρεστοῦντας αὐτῷ, ϗ σὲ μακαρίζοντας. Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, ϗ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, Ἀθλοφόρε Προκόπιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε πολύαθλε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς. ϗ νῦν προσεῤῥάγης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τὸ κράτος σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐφραίνεται, ϗ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα· χαῖρε ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, ϗ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, ϗ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, ϗ Βασιλέων κραταίωμα. Προκόπιε πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ὥσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπιε, ὁ προκόπτων ἐν Θεῷ τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν Τυράννων τὸ δυσσεβὲς, ϗ τῶν βασάνων ἀνδρικῶς κατῄσχυνας. διὸ ϗ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, ϗ πρέσβευε ἀπαύστως τῷ Λυτρωτῇ ϗ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ εἰρήνην, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, ϗ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἶτα, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰ δ' οὔ, εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει Κυριακῇ λβ'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ, τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Θ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. στ. προσόμοια, ἦχος β'.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἡ κρηπὶς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν Κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τότε σε δεδραγμένον, λίθον ὡς ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφονται, εἰδωλικὰς καὶ ναούς, θεία, δυναστεία τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος. Ὅμοιον.

Ζόφῳ, φυγαδεύων πονηρά, πνεύματα κακίας ἐτέλεις, πνευματικοὺς τοὺς λαούς, Πνεύματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὔλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος σπόρον τὸν εὔθετον. ὅνπερ, Γεωργῷ προσηγάγω, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε. Ὅμοιον.

Δύσιν, φρυκτωρίαις νοηταῖς, σὺ ἀνατολὴν ἀπεργάσω, Ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος· καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον. ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου Παγκράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάντων, προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί. ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητήν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Τροπάριον, ἦχος δ΄. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Ὑπέρτιμον λίθον σε ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἑδρασμῷ τῶν λόγων σου, στηριζομένη ἀεί, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Νεώσας ἀρότρῳ σου τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῷ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς Πίστεως.

Μονάδα τρισάριθμον ἑνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθεΐας ἀχλύν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Ἄχραντε Δέσποινα. δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

Ὠδὴ γ΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος θεούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν Ἀξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσιε ἄκανθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνουμέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εὑρών σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητής, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθεΐας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν Πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὁλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν πλατυτέραν Οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ Πιστοὶ μακαρίζομεν. Ὁ Εἱρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων Οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας πρόμαχος τροπαιοφόρος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀνηγορεύθης ἐκ Θεοῦ, προσκαλουμένοις σε πάντοτε. ὅθεν δυσώπει ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῇ σκέπῃ Ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντας δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, καὶ θρηνῳδοῦσα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες· οἴμοι πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Ὠδὴ δ΄. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθεὶς, τὴν ἀπάτην ἔφλεξας, Παγκράτιε σοφὲ, καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος τοὺς ἐν θαλάσσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβάζεις θελήματος.

Ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθεὶς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμὸν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς Θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ῥεύμασι τοῦ Θείου κηρύγματος.

Ὀβίοις σου ταῖς θείαις, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων τὰς ὁρμάς. καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθεΐας, υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξας τοὺς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς ὑπακούσαντας. **Θεοτοκίον.**

Σαρκούμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσὶ, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας Ἁγνὴ, τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, Ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ἐζώγρησας λαοὺς, λόγῳ δὲ ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω Ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς κομισμὸν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱερὰν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας, πρὸς Οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβὼν τὸ στέφος.

Ἐρράγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικὸς, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν Πιστῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, Ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθεΐας καὶ ἐπήγασε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

Ὠδὴ ς΄. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Χαριτώσας σου τὸν νοῦν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς, τῶν ἁπάντων καὶ Θεὸς, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλόγου λαοὺς ἐρρύσατο.

Τῶν ἀντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τοὺς λαοὺς· καὶ τυθεὶς ὥσπερ ἀμνὸς, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσηνέχθης.

Ἐνεργήσας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφὲ, ταῖς ἐνθέοις διδαχαῖς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα Μάρτυς Παγκράτιε. **Θεοτοκίον.**

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα. **Ὁ Εἱρμός.**

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Θ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στ. Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος εἰς βόθρον,
Ἀθλήσεως ἤγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.
Παγκράτιος δ᾽ ἐνάτῃ ἐς παγκρατέος δόμ᾽ ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος. παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται Πίστιν. παρ᾽ οὗ καὶ χειροτονηθεὶς Ταυρομενίας Ἐπίσκοπος, Ῥωμίλλῳ καὶ Λυκαονίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχὼν, καταλαμβάνει τὴν Σικελῶν. οὓς καὶ ἐκ προοιμίων, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο Πίστιν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλκωνος καὶ Λύσωνος, καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠφάνισε τὰ Ἰνδάλματα. καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου Ἡγεμόνα Βονιφάτιον, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε, καὶ Ἐκκλησίαν δείμασθαι. πᾶσαν μαλακίαν ὁ Ἅγιος θεραπεύων, καὶ καθ᾽ ἑκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν. ἐπεὶ ὁ Ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρη, καὶ Ἀλεξάνδρου.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. ὧν ὁ μὲν Ἀλέξανδρος, στρατιώτης ἦν· Πατερμούθιος δὲ, καὶ Κόπρης ἐν τῇ κατ᾽ Αἴγυπτον ἐρήμῳ, τὸν ἀσκητικὸν μετήρχοντο βίον. ἐπεὶ δὲ συνελήφθησαν, καὶ τῷ παραβάτῃ παρέστησαν, ὁ μὲν Κόπρης ταῖς θωπείαις καὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁλοὺς, νῶτα δέδωκε τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τὸν Χριστὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ Πατερμούθιος, οὐ μόνον οὐκ ἠρνήσατο, ἀλλὰ καὶ παρρησιαστικώτερον καὶ δριμύτερον τὸν λόγον, πρὸς Ἰουλιανὸν καὶ Κόπρην ποιησάμενος, αὖθις τοῦτον ἀνακαλεῖται τοῦ πτώματος.

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

καὶ ὁ πρὸ βραχέος ἀρνητὴς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ὁμολογητὴς διαδείκνυται. διὰ ταῦτα πυρακτωθεὶς σφόδρα, πυράγραν ὁ Κόπρης τῇ γλώσσῃ δέχεται, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται. ἧς ψυχρανθείσης, αὖθις ἀνάπτεται κάμινος, καὶ ἀμφοτέρους δέχεται. διαμείναντες δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαθεῖς, τὸν στρατιώτην Ἀλέξανδρον εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλέσαντο. ὃς, καὶ σὺν αὐτοῖς ὑπεισῆλθε τὴν κάμινον. ἧς ἐξελθόντες, τοὺς αὐχένας τέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτυνης.

Ἦ εἶ καὶ γέρων, ἦν ὁ Κύριλλος Γορτύνης, Ἡβῶσαν ἦγε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν διαπρυσίως κηρύττειν, δεσμεῖται, καὶ πυρὶ δίδοται. τῶν δὲ δεσμῶν οἷς συνείχετο καυθέντων, καὶ τῶν ξύλων εἰς τέφραν διαλυθέντων, καὶ τοῦ Ἁγίου ἀφλέκτου μείναντος, καὶ τοῦ Ἄρχοντος τὸ θαῦμα ὑπερθαυμάσαντος, τότε μὲν ἀφίεται· ὕστερον δέ, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν δι᾽ αὐτοῦ προσερχομένους μαθών, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προστάττει. καὶ οὕτως ὁ μακάριος τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσατο στέφανον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Ἐν αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῷ, Παγκράτιε πρότερον ἐν ὕδατι λαβὼν, βεβαπτικῶς καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων. μεθ᾽ οὗ αὐλιζόμενος, Θέσει θεούμενος αὐτὸν δοξάζεις πάντοτε.

Νοὺς ἅλμῃ συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρῳ σοῦ τῶν λόγων ἀνήγαγω Ἱερέ, καὶ προσάγων ἱερωτάτῃ ἐπομβρίᾳ, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ἡ Πέτρα σε ἡ ὄντως ἀρραγής, θεμέλιον ἔθετο, καὶ βάσιν ἀρραγῆ, τῆς ἱερᾶς Ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας. ἐν ᾗ ἐξαφίζεται, πᾶσα κακία σοφὲ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ. Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε ἁγνῶν, παναμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς Πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένους ἡμῖν ἀκρασίας κακῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἱερεὶ λιταινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις. καὶ ὤφθης Σοφέ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθεΐας.

Φωσὶ ἐπιγνώσεως, προσάγων τῷ Χριστῷ, σημεῖα καὶ τέρατα ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, Θεόφρον ἐπιπνοίαις.

Εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἐκὼν ἣν ἐφόρεσεν, σεσωσμένος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι᾽ αὐτῆς ἐκτελῶν, τῆς πολυθεΐας, τὸ μῖσος ἀναστέλλων. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν Κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμοὺς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὁ Εἱρμός.

Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Ταῖς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς παρασυρέντας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβαίνουσαν, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνέστηλας Ἔνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

Ἱερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπων φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὁρώμενος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν σκηνὴν τὴν ἔμψυχον, τοῦ Οὐρανοῦ

καὶ

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ Πίστεως Πέτρα, Παγκράτιε κραταιώσε, κρηπίδα Μάρτυς καὶ βάσιν, καθιστῶν τῆς Ἐκκλησίας. μεθ' ἧς καὶ σὺ τὴν σὴν Ποίμνην, φύλαττε Πάτερ ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ ἀβλαβῆ. Στ.

Πάντες πιστοί σε μεσίτην, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ἡμεῖς ἐνδιαφερόντως, συσταυρούμενοι τούτῳ. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννῆτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ι'.

Τῶν Ἁγίων ΜΕ'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν Πέτραν τὴν ἄρρηκτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθαι. μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωήν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς ἀεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε. μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δέσποινα, ὁ δυστυχής, καὶ πανάθλιος. εἰ μὴ πρὸς σὲ ἁγνή, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων Θεόνυμφε, καὶ μὴ παρίδῃς με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἑτοίμη βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. ἀλλ' ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως Πιστοί, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς Ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους φαιδρούς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντες.

Ἐπὶ γῆς Ἀθληταί, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν Οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁμονοίᾳ ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον. Στ.

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ὠδὴ γ'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Συνέσει Στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις Ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ Πίστεως.

Ἐν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, Τυράννου γνώμῃ συνθλαττόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἄγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε. Στ.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσον τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου, τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν.

Στ.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν βελίαρ, ὁλοτελῶς ἐβύθισαν αἱμάτων ταῖς ῥοαῖς. λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὤφθησαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παναμώμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ᾽ ἐσχάτων σε Ἁγνὴ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ᾽ Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου ἀγάπης, κεκροτημένος τοῖς θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Ἡ Θεόκλητος φάλαγξ, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθύν, τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ Ἀθλοφόροι ἐν φρουρᾷ, κακόζοφον ἀχλύν, εἰδωλικῆς παροινίας διεσκέδασαν, θείᾳ δυναστείᾳ νευρούμενοι.

Ἀτενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φοράν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ ἀοίδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο. Θεοτοκίον.

Ἐπεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοί, καὶ Παράδεισον εἰργάσατο τρυφῆς, ζωῆς ξύλον ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἀοιδίοις πεφραγμένοι, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, εἰδώλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Ἀστέρες φαεσφόροι, γεγόνατε Ἀθλοφόροι, καὶ αὐθὴ τῆς Πίστεως, τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα.

Γεώργιον πεφήνατε, Ἅγιοι τοῦ Ὑψίστου, δρεπάναις τεμνόμενον, τοῦ Μαρτυρίου πανεύφημοι. Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, ὃν ἔτεκες Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Τεθνηθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἀνεβόων· εἰς χεῖράς σου Δέσποτα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον. σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ἀγγέλων συνομόσκηνος, ἡ φάλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων Φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων τε ἡ εὔκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας. Θεοτοκίον.

Ἐκ συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Παναμώμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος „
ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φι- „
λάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιά σου Κύριε. „

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Ι΄. Τῶν Ἁγίων ΜΕ΄. Μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Στ. Παρεμβολή τις εὑρέθη Θεῷ νέα,
Τόλμῃ παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.
Κτείνει ἀμφὶ πεντηκοστὴν δεκάτῃ πῦρ Νικοπολίτας.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου Βασιλέως, καὶ Λυσίου Ἡγεμόνος, ὡμολόγησαν τὸν Χριστόν· ἐξῆρχον δὲ αὐτῶν οἱ καὶ τῆς Πόλεως ἦσαν πρῶτοι, Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιήλ, καὶ Ἀντώνιος. διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξετασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὕραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βιάνορος καὶ Σιλουανοῦ.

Ὧν, ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισιδῶν ἐπαρχίας ὤν, διὰ δὲ τὴν εἰς

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Χριστὸν ὁμολογίαν, Σεβηριανῷ Ἡγεμόνι Εὐφρατησίας, εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς ἀποξέεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται, καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ Σιλουανὸς παρεστὼς, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, καὶ παραυτὰ τὴν γλῶσσαν ἐξεκόπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχένα τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Οὗτος, Περινίῳ τῷ Ἄρχοντι ἐνδημοῦντι τῷ Ἰκονίῳ προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, Σταυρῷ προσηλοῦται, καὶ τὸ Μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς καὶ θανάτῳ βιαίῳ, παρέδωκε Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Καὶ σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βεάτου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ἐν τῇ καμίνῳ Χριστὲ, οἱ Ἀθλοφόροι ἐμελῴδουν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀθλοφόροι, μετ᾽ εὐφροσύνης ὑμῶν, τὰς ψυχὰς παρεδώκατε.

Παρεστηκότες Θεῷ, στεφανηφόροι Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, ἀεὶ πρεσβεύετε.

Ὡς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες πύργοι, περιφανεῖς Ἀθληταὶ, Πιστοῖς ἐδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Ὡς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωποῦμεν. ἐξευμένιζε ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας, κοινωνοὶ ἀξιωθείημεν, τὸν Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτερῶν Ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥείθροις ἰδίων αἱμάτων, φοινιχθέντες ἀξιάγαστοι, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτῆρας τοῦ ἀσβέστου πυρὸς, τοὺς κοινωνοὺς τῶν φωτίδων, τοὺς ἀστέρας ἀεὶ λάμποντας, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα. ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πρεσβεύσατε, πανοίδιμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστάμενοι, δι᾽ ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ῥώμῃ κραταιᾷ τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα, καθελόντες Ἀήττητοι, οἰκίαν οὐράνιον, κατοικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἠξιώθητε.

Ὡς διαφανεῖς δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύστως αὐγάζουσι, φωτοβόλοις λάμψεσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ θεσμοῖς Μαρτυρίου νικήσαντες, τὸν ἀλάστορα Τύραννον, στεφάνους ἐδέξασθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης Πανσεβάσμιοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως κυήσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πολυχαρείᾳ γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε,

Μάρτυρες ταύτας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ· ὧν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον. Θεῖον. Ὅμοιον.

Ἐ προστασίαν ταύτης, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοί, ὦ Παναγία Παρθένε, σὺ ἀδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, σῇ μητρικῇ παῤῥησίᾳ.

Εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Στ.

Τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Ἡ α΄. ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΑ΄.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Ἑσπέρας. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, καμινῃ τύφῳ, αἵματος πρόχυσιν, ἀναπηγάζει, θεῖα τοῦ Πνεύματος. ἣν ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντὸς, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἑκάστοτε. Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέχεις ὁρμάς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, ἀχειρῶς κατετόλμησας, καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἴσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον, καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, περιχαρῶς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν. Ὅμοιον.

Θείων Πατέρων συνάθροισμα, Πίστεως Ὅρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται. ὅνπερ Πανοσίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν Πίστιν, ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη ἅπασαν αἵρεσιν, καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους εὔδοξε, προασπιστάς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθλοφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Στ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχύν. καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου, καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ διανθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τῷ λογισμῷ. ἡ μύρα προχέασα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἑῴας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἄθροισμον ποιήσασα, τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τοὺς θείους Πατέρας. μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Στ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Χαῖρε τὸ σεμνολόγημα, τῶν Ἀποστόλων Ἄχραντε, καὶ Ἀγγέλων, ἀγαλλίαμα τερπνόν. Χαῖρε τῆς Οἰκουμένης, τὸ καύχημα Παρθένε, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς΄.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξως βυθίσαντι τὸν Φαραώ, ἐν θαλάσσῃ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν σταδίῳ νευρώσαντι, τὴν ἑαυτοῦ Ἀθλοφόρον, στερρῶς ἐναθλήσασαν, στεφάνους ἀναδύσασθαι.

Σιγάτω αἵρεσις πᾶσα, τὸν θεῖον Ὅρον τῆς Πίστεως, τὴν τεθαμμένην ὁρῶσα,

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ὡς πλάκας βαστάζουσαν, καὶ βρύουσαν ἰαμάτων πηγάς.

Ὢ θαῦμα πῶς ἡ θανοῦσα, καθάπερ ζῶσα τῇ λάρνακι, μαρτυρικῶς ἐναθλοῦσα, πηγάζει ἰάματα, καὶ πυκάζει χαρίσματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν χαρὰν τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων στερέωμα ἄσειστον, Παρθένε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

Ἠνοιγέσθω ἡ σορὸς, καὶ ἀρυέσθω ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥεῖθρα τῶν αἱμάτων, ὡς κοσμημάτων ἀλεξητήρια.

Ὢ καινῶν ἀκουσμάτων, ἡ εὐθαλὴς τοῦ λόγου ἄμπελος, ἔκπαλαι ξηρανθεῖσα, φύει τὸν βότρυν τῶν αἱμάτων αὐτῆς.

Ὡς ληνὸν ἐν τῇ σορῷ, ὡς σταφυλὴν δὲ τῆς σαρκὸς τὴν δορὰν, ὡς οἶνον δὲ τὸ αἷμα, τῆς Πανευφήμου κατοπτεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Μόνην Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Κάθ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε. ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε. λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς βουλάς τε, καὶ τὰ πάντολμα θράση, τῶν ἐξοπλιζομένων ἀθέως κατὰ τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ συνημμένον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην.

Ξένον ἄκουσμα ἡ ἀσθενὴς τοῦ θήλεος φύσις, ἀνδρικῶς κατὰ τοῦ δράκοντος, ἀῤῥενωθεῖσα ὁπλίζεται.

Ὁ θεόγραφος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως Ὅρος, ὡς πιστῇ σοι νομοφύλακι, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνατίθεται.

Ἐπεσφράγισας ὡς ἐν σφραγῖδι τῷ θείῳ τόμῳ, τῶν δογμάτων τὴν ἀσφάλειαν, ἐπιγραφεῖσαί σοι αἵματι.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ἡ Χαλκηδὼν σὺν ἡμῖν, ἑορτάζουσα Μάρτυς, τιμᾷ σου τοὺς ἀγῶνας, καὶ αὐτλεῖ τὰ αἵματα, καὶ ἁγιάζεται ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τῶν Πατέρων πληθὺς, τῶν δογμάτων τὸν Ὅρον, παρέθετό σοι Μάρτυς, ὡς ἐνθέῳ Κήρυκι, τῆς ἀληθείας καὶ μετὰ θάνατον.

Σὺ καὶ θανοῦσα σιγᾷς, μὴ κινοῦσα τὰ χείλη, ἀλλ' ἔνδοθεν ἡ χάρις τῶν θαυμάτων κράζει σοι, τῇ μυστικῇ τῶν δογμάτων σάλπιγγι.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'. Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην.

Τῆς Ἰουδὶθ μιμουμένη, τὸ ἀῤῥενωπὸν Μάρτυς ἀνδρεία φρενῶν, ἀνεῖλες ἐν Κόσμῳ, τῷ ξίφει τῶν δογμάτων σου, τὸν Ὀλοφέρνην ἐχθρόν.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον μύρου, τῶν λειψάνων κενοῦσα τὴν λάρνακα, μυρίζεις ἡμῶν τὰς καρδίας, καὶ γλώσσας ἐμπυρίζεις, αἱρετιζόντων ἐχθρῶν.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα, ἐξ αἱμάτων βαφεῖσαν τῶν ἄθλων σου, ἐξύφανας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐντάξασα τοὺς λόγους, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀφράστως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἅπαν σῶσαι τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεός· κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ Πίστει καταβάλλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσαι τις πρότερον; σὺ γὰρ εὔφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα· τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδῦσαι; ὡς ἐξ Ἀνατολῆς γὰρ ταυτὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον, ἁγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα. διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΑ'. Τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος, καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Φ. Δίκαζε Μάρτυς καὶ τάφῳ ἐγκειμένη,
Κυροῦσα Πίστιν, ἧς συνήθλησας πόθῳ.
Θέσκελον ἑνδεκάτῃ Ὅρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας τῶν Βασιλέων, ἐγένετο σύναξις τῶν Ἁγίων Πατέρων τριάκοντα καὶ ἑξακοσίων ἐν Χαλκηδόνι. οἱ, τοὺς περὶ Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ μὴ ἐπαύοντο, ἑτέρως τούτους μετέρχονται· τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον Πίστιν, Τόμῳ ἐγγράψαντες, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς τὸ σφῶν φρόνημα προτρεψάμενοι, ἐν ἑτέρῳ γράψαι, τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου διανοίξαντες, καὶ ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους τοὺς Τόμους ἀμφοτέρους ἐσφραγισμένους θέντες, ἀπαλλάσσονται. καὶ μετά τινας ἡμέρας παραγενόμενοι, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν Τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας ἐρριμμένον· τὸν δὲ τῶν Ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ κατεχόμενον. ὅπερ ἰδόντες, αἰσχύνης μὲν οἱ αἱρετικοί, χαρᾶς δὲ οἱ Ὀρθόδοξοι ἐπληρώθησαν.

Αὕτη δὲ ἡ Ἁγία κατὰ τοὺς καιροὺς ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Πρίσκου τοῦ Ἀνθυπάτου Εὐρώπης, τῆς Χαλκηδόνων Πόλεως θρέμμα. καὶ διαβληθεῖσα τῷ Ἡγεμόνι ὡς Χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται, καὶ ἑτέραις μηχαναῖς τισι κολαστηρίων· ἐν αἷς ἐγκαρτερήσασα, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῇ συλλαλήσας.

Ὁ ἐκδιώξας τὴν τῆς πλάνης ἀπάτην, τῇ Πίστει τῆς ἐνδόξου σου Ἀθληφόρου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὥσπερ φύλαξ τῶν δογμάτων τὸν Ὅρον, ἡ Μάρτυς δεξαμένη, ὡς θείας πλάκας φυλάττει τοῦτον ἄτρωτον, ἐκ πασῶν τῶν αἱρέσεων.

Ἐν Χαλκηδόνι χαλκευθεῖσα τῇ Πίστει ἡ Μάρτυς, ἀραμένη θεοπλαστήλατον, τὴν τῶν δογμάτων μάχαιραν, τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου κτίσας, καὶ ταύτην Οὐρανῶν πλατυτέραν δείξας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε.

Ὠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, λύκους ἐξέκλινεν, ἐτροπώσατο ὄφεις, τοὺς σεβᾶς διώκτας ἐκ παγίδων, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Χριστοῦ ἐβοηθήθη.

Τὰς θεομβρείας τῶν σῶν, Μάρτυς ἀνοίξασα σεβασμίων αἱμάτων τῶν δυσσεβῶν κατέκλυσας τὰς γλώσσας ἐν αὐτοῖς, σώσασα ὡς ἐν χειμῶνι, τὴν μικρὸν σαλευθεῖσαν σοι Πίστιν ὀρθοδοξίας.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Θεοτοκίον.

ΤΟν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἁγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

ΤΟν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Μεγαλυνόμεν πάντες.

ΕΥφήμοις εὐφημίαις, εὐφημείσθω ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἡ πανεύφημος· ἣν πάντες εὐφημοῦσι, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, καὶ τῶν Ἁγίων εὐφημεῖ τὸ συνέδριον.

ΑΞιέπαινον στέφος, πλεξαμένη ἡ Μάρτυς Βασίλειον ἔνδυμα, τερπνῶς ἐπορφύρωσεν ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῆς, ὡς ἁλουργίδα τὴν δορὰν ἐξυφάνασα.

ΟἹ πιστοὶ συνελθόντες, τὴν μνήμην τελέσωμεν τῆς Πανευφήμου Μάρτυρος, προθύμως συντρέχοντες, καὶ βοήσωμεν αὐτῇ· Χριστὸν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα. Θεοτ.

ΧΑῖρε πάνσεμνε Ἁγνὴ, παρθενίας καύχημα, μητέρων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων βοήθεια, τοῦ Κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία δούλη καὶ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

ΜΕγαλυνόμεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν Πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

ΚΑὶ θανοῦσα ζωηρῶν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κρατύνας. διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΟΘεὸς ἡμῶν Ἁγνὴ, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθόν σε παρέχει, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι. πάντας ἂν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. Ἰδιόμ. ταῦτα, ἦχος γ'. Ἱστῶμεν δὲ στ. δ'.

ΑΘλητικὴν πανήγυριν Πιστοὶ, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον αἶνον μελῳδήσωμεν. τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, καὶ τὴν θείαν αὐτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας τῆς Καλλιμάρτυρος. ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

ΑΛηθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον ἀεννάως τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐπ' αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνῇ προτρέπεται λέγουσα· ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, τῶν ἐχθρῶν διωκτήριον, παθῶν καθαρτήριον, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντες· ὁ ποτίσας ἡμᾶς, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς τοῦ Πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

ΟἹ τῷ Αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἷμα ἅγιον ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν, μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς, Προφητικῶς ἀντλήσωμεν, τῶν ζωηῤῥύτων Παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἀϊδίου δόξης μορφωτικόν. διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς Ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

ΠΑσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευφήμου Εὐφημίας. ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ Παρθένοι, τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις καταστέψωμεν. νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀποῤῥίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν Τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν. Οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ΣΕ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ Πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Εἰς τὸν Στ. Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος α'.

Σήμερον χοροὶ Πατέρων πανεύφημε, συναθροισθέντες διὰ Χριστόν, τὸν Τόμον σοι προσάγουσι τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως· ὅνπερ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσί, φυλάττεις μέχρι τέλους. ὅθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι συνελθόντες, τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίρουσι, βοῶντες εὐσεβῶς· χαίροις Πανεύφημε, ἡ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, καὶ πατροπαράδοτον, ἄτρωτον φυλάξασα. χαίροις ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀνύμνητε Δέσποινα ἐλπίς, τῶν Πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἱκετεύομεν, ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν Τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ὁρῶσα κρεμάμενον Χριστέ, ἡ ἁγνῶς Τεκοῦσά σε, σὲ τὸν κρεμάσαντα ὕδασι, τὴν γῆν φιλάνθρωπε, οἴμοι ἀνεβόα, τί τὸ ξένον θέαμα; ποῦ ἔδυσε τὸ κάλλος γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, ὅτι πάσχεις, ἑκὼν ὑπὲρ ἅπαντας.

Ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτει Κυριακῇ ιϛ'.

Ἀλληλούϊα. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων.

Ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΒ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου.

Ἑσπέρας; Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὅμοιον.

Τοὺς ἁρπαγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δι' αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγήν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἱκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε. Ὅμοιον.

Καθάπερ δύο φωστῆρες Κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες. ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἱλασμόν, διαμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνή· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν ἐκφέρω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι, πυρσευόμενοι ἀεί, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχήν μου φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Ἐπτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος. ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τοῦ βίου Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυράν, ἐσβέσατε Σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν. ὅθεν ταῖς

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τῶν ἰαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρύσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνατε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφὴν, τὸ φῶς τὸ νοητὸν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπηνέγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροὶ, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί. αἰκίσεις γὰρ σαρκὸς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπηνέγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὔας, Γαβριὴλ σοι προσφωνῶν, τὸ χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίναξε Δέσποινα. μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφεως, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Σοφίᾳ λόγων, θεϊκῶς τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκὸς, ἰσχύϊ Πνεύματος ἠνέγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Ἀναρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεὸν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τὴν καρτερίαν σου καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρὰν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος τῇ θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῇ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἱλάριον Πιστοὶ, καὶ τὸν εὔδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας στεῤῥῶς, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, οὗτοι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἠκολούθησε τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον. ὁ γὰρ αἱμοβόρος, ἤρχετο προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων, μόνον Κύριον, ὡμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος καὶ τῷ ξύλῳ, τοῖς ἱμᾶσι πεδούμενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας, οὐ προσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀηττήτῳ παῤῥησίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήματι, Ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστης πρὸ βημάτων τὴν Σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων, τοῦ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συντριβὲν τῇ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, κατοικτείρων Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ᾤκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, προελήλυθας, ἀφθαρσίας, χαρίζων ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε ἰσχὺς, τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα, σὺ Ἅγιε τοῖς Ἁγίοις, ἀδιάσειστον τάχος, ἀθλοῦσι προθυμότατα.

Ἔρωτι θεϊκῷ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλεγόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσταγαῖς τοῦ Τυράννου, καὶ γνώμῃ θανατούμενος.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

Ὠδὴ ϛ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θανάτου πεῖρα, Γενναιότατοι ὑμᾶς χωρίσαι, τῆς

τοῦ Θεοῦ, καθαρᾶς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Ἡ ὁμοίοις ἐγκωμίων οὐ δουλεία, ἡ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία. μόνος αὐτοὺς, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλύνει ὡς ἠθέλησεν.

Εὐπλόως τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον ὅρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀϊδίου ἀπολαύσεως. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἡσαΐας πάλαι, βουλῆς Ἄγγελον ἔφη, μεγάλης Ἐμμανουὴλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου.

Στ. Βέλεσι μὲν τέτρωται πυκνοῖς ὁ Πρόκλος,
Ξίφει δὲ Ἱλάριος ἐτμήθη κάραν.
Δωδεκάτῃ βέλος εἷλε Πρόκλον, ξίφος
Ἱλάριόν τε.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅγιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, Μαξίμῳ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδοται, καὶ λαμπᾶσι πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ξέεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμᾶται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς πόδας· καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι, συναντᾷ τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν Ἱλάριον, ἑλκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφάσι τῶν βελῶν κατατρωθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἱλάριος ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρεμασθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σύρεται. εἶτα τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθεὶς, κατετέθη μετὰ τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατιώτου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος πέραν ὂν τῷ Σίγματι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες, πρὸς τούτου τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πίστει, βασάνων σκότος παρεδράμετε, βοῶντες Πανεύφημοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔρρει τῶν σῶν χειλέων, μελισταγῶν λογίων, παμμάκαρ Πρόκλε θεῖον ἴαμα, ποτίζον τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν κτισμάτων πάντων, ἁγιωτέρα ἁγνὴ Παρθένε, ἀπεκύησας τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, Παρθένε ἀμίαντε, εὐλογημένη μήτηρ, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν, ἀνημέροις ἐχθρός σε προδίδωσιν. ὑφ' ὧν κατατεμνόμενος, πανάοιδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς χεῖρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Ἐπληγώθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνενδότοις τοξεύμασιν Ἅγιε, καὶ ἀνιάτως ἔπληξε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μελῳδοῦντας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλῃ τῆς χάριτος, ὥσπερ λίθος ἐν γῇ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἱλάριε, ὀχυρώματα πλάνης μελπόντων συντόνως· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, ἀνεκτήσατο Κόσμον οὕτω βοῶντα· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδὲ φωταυγὴς καὶ ἱερὰ, καὶ εὔσημος, τῶν Μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρουσα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

Ὡς δύο μαζοὶ πνευματικοὶ, προχέοντες, ἰαμάτων γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκ-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τρέφοντες καρδίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, καὶ πάθη χαλεπὰ θεραπεύοντες. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταὶ, φοινίξαντες, ἁλουργίδα πανσοίδιμοι, ταύτην ὡραίως τε φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ μόνῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύοντες.

Ἡ Γῆ εὐλόγηται ὑμῶν, τοῖς αἵμασι, τῇ λειψάνων καταθέσει τε, τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, τοῖς στίγμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται. ἐν ᾗ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, ἐν ὕλῃ Χριστοῦ τοῦ πάντων Βασιλέως, ὁρωμένη τοῦ σώματος, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωτίσαντος. ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΓ.

Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ τριῶν. Τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ σωτήριος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω Τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελῴδημα. καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Τὸ μέγα Μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πιστευθεὶς, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ πεθάρρηκας, Ἁγνῇ εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος. μεθ᾽ ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσῳζε, ἀεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. β΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θείᾳ φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, δικαιοσύνῃ ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἅρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας. ὃ ἐπιβὰς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος ἔνδοξε. Ὅμοιον.

Πάτερ θεηγόρε Στέφανε, θεολογίᾳ τὸν νοῦν, καταλαμπρύνας Ὅσιε, δορυφόρον οἷά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφήμων μάκαρ αἱρέσεων, ἐπιθυμίᾳ τρυφῆς τῆς ἄνωθεν. ἧς κατηξίωσαι, μεταχεῖν θεοπρεπῶς, παρεστηκὼς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, καὶ Παντοκράτορος. Ὅμοιον.

Πάτερ θεόρρημον Στέφανε, δι᾽ ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας. καὶ καταλύσας Κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, θεόφρον Ὅσιε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι. ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει παραδόξως, ἐποπτευόμενος ἁγιάζει. ὅθεν καταχρεώς ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ἡμέραν ἀνέσης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχ. προσόμοια, τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν Οἰκουμένην· καὶ τὸ ἀΐ-

Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως Μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν Ἀσώματον, καὶ γενόμενον Ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν· τοὺς δὲ Πιστοὺς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ ἀνυμνοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ Ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σῇ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ.

Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου προσέλαβε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν. καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀΰλοις μεθέξεσι, θεῖον καὶ ἄϋλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φώτισαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς εὐθέως γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμυηκότα, ἐν Κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ ὡς σε πανάμωμε, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν· ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ἄλλος, τοῦ Ὁσίου, ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Οἱ τῆς σῆς Παμμάκαρ διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβὴν ἀποτίνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες. σὺ δὲ ἵλεως, δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ὀλεθρίων ὅρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας, ὡς λογισμὸν κεκτημένος θεόφρονα. ἀμνήμων γὰρ γέγονας, ἀπροσήγορος, προσηνής τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τε σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ἱερῶς ἐκόσμησας σαυτόν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος, θεορρῆμον Στέφανε, θεορρημοσύνης τε, ἠμφιεσμένος καὶ χάριτος, καὶ τῆς σῆς ἐλπίδος, ἄρτια παμμάκαρ οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Ὧν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων Πάναγνε. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾧ σὴν παρρησίαν, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Μεθέξει φωτὸς ἀϋλωτάτου, ὡς ἄϋλος ὄντως Γαβριήλ, ἀΰλως φωτιζόμενος, φῶς καθορᾶσαι δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα Μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύπτων μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε.

Ἐπίφανον πᾶσιν Οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεί, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Θεοτοκίον.

Ἐνωτίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου, θεοφόρε Στέφανε, ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου Ὅσιε. ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχήν σου πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε Στέφανε τίμιε. διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόνι τῆς Παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ Μέγας Γαβριὴλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος ἀεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελῴδημα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, μελῳδικῶς εὐφημοῦντες, τὸν Θεῖον Ἀρχάγγελον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τὸ αἷμά σου σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον. τρανῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον. ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῆς αἱρέσεως λύκους, σφενδόνῃ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε Ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν Πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας· καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἴσπασο μεθέξεσι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, θείαν στολὴν, δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἠμφιεσμένος, Στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγνισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περικείμενος. ὤφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτωτον ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἔνθεον, θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας. διὸ τῶν χαρίτων σε, αὐτὴ στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ πανσεβάσμιε.

Ἀμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμάκαρ σε στέφανον, ὡς δίκαιος ἔπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος. Σάββα τοῦ θεόφρονος, σὺ μαθητὴς γὰρ ἐγένου γνησιώτατος. Θκ.

Νεκρώσεως, τὸν καρπόν μοι ἡ Εὔα προσήνεγκε. Ζωὴν δὲ γεννήσασα τὴν ἐνυπόστατον Πάναγνε, αὖθίς με ἀνώρθωσας. διὸ κραυγάζω σοι· χαῖρε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νέος κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Πατὴρ ὁ παντουργὸς, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλῆττον, μέγα τὸ κλέος Γαβριὴλ πέφυκε, θείων Ἀσωμάτων Ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὁ Θεῖος ὡς ἄδεται, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτι Ζαχαρίας, μεμένηκε κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φερωνύμῳ, ἥπερ διεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἁγιάσματος, ὑπάρχουσα Παναμώμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ δεινῶν διαιρούμενον.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

Ὁρμὴν τὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοΐ καθαρῷ, ταῖς λαμπρότησι ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, θεόρρημον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον τὸν θεῖον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες, ἀρύων ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων παμμάκαρ, ἐδέξω τὸν τῆς γνώσεως. Θεοτ.

Ἰδοὺ ἐν γαστρί, Θεοτόκε Πανάγνε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐθάδας γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν Νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, ἐκ διεχύσει, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον θείαις λαμπρότησι.

Ἀκτὶς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους, παθῶν διάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, Ἁγνὴ τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας Κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἰκουμένης φωστὴρ φαεινότατος, Πάτερ ἀναδέδειξαι, λόγοις λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διέδραμες· μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ, ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος ὁ στέφανος, ὃν νῦν ἐστεφανώσαι παρὰ Κυρίου σου, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας Πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαμείνασα Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν σὺ πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὁρατὸν φρικτὸν μυστήριον, μόνος σὺ πεπίστευσαι, Γαβριὴλ πανένδοξε, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ ἡ κεχαριτωμένη. Χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ Πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοὺχ τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ Βασιλέων Περσῶν μὲν, Χοσρόου, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γεέννῃ, οἳ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρά τε τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. καὶ διαγαγοῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτὼ καὶ δέκα, καὶ μὴ παθοῦσα, εἰς λάκκον ἐν ᾧ δράκων ἦν ἀκοντίζεται. χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκεῖσε ποιήσασα, διημέρωσέ τε αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι. εἶτα ἐκεῖθεν ἀνελκυσθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου Υἱῷ καθίσταται εἰς διέρευσιν, καὶ τύπτεται μάστιξιν· ἐξ ὧν ὁ μαστὸς αὐτῆς διαρρήγνυ-

ται, καὶ ἐν σάκκῳ καμιναίας αἰθάλης πλήρει ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλισθεῖσα αὐτίνι τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀβλαβὴς, χαμαιτυπείῳ ἐκδίδοται, καὶ πολλοὶ τῶν ἀκολάστων ἀσερχόμενοι ταύτην οὐχ εὕρισκον. ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον ἐῤῥύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. τῆς δὲ δυσφορούσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστὰς ὁ Ἄγγελος ξίφος κατέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος, καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ῥυῆναι. ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐμολύνθησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰς εἰργάσαντο. ἡ δὲ Ἁγία παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους Τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς Πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνοῦσα θεόθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῷ μικρᾷ καταχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῇδε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημεῖ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἰωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ θείου Ναοῦ, ἑστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ Λυτρωτῇ τοῦ παντός· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Περίδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχὰς, Πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων κράζοντας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θκ.

Ἡ Πεσάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομῆτορ Ἁγνή· δι᾽ ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεσάρωται, καὶ εὐλογία ἤνθησε, τοῖς Πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡ Τρίζουσιν Ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι. Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγου τὴν σάρκωσιν ὑμνῶν, διωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ὁ Βίος τοῦ λόγου σου, συνδραμὼν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, παμμάκαρ προεξένησε. σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανεύφημε, γέγονας τῷ Κτίστῃ σου βοῶν· εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νόος καθαρότητι, καὶ διανοίας, Θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας, ἁγνείᾳ τε σώματος, καὶ παρθενίᾳ σεπτῇ, ἄσυλον ἀνάθημα φανεὶς, τῷ παντεπόπτῃ καὶ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ἰθῦνας Πανάμωμε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανόλβιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὠδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ ἀγηθόμενος. σὺ γὰρ τὸν πανάιτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸν καθ᾽ ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένῳ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τοῦ μεγάλου τε καὶ πρώτου, ἀΰλως Ἀρχάγγελε εὐλογούμενος, σώματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελῴδημα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί· καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔχει σε προτρέποντα, καὶ προαασπιζόμενον, τὸ ἱερὸν παλάτιον, ὦ ἱερὲ Γαβριήλ· καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θρόνον περπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνώσασαν, ἑνώσει κρείττονι, γεννήματος ἀῤῥήτου καὶ ξένου, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἱδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

Ὕλην ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοῒ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς

χῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, στεφανηφόρε Στέφανε, κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔρωτι σφοδρῷ, παμμάκαρ κατισχύσας, τοῦ Θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητα, ἐζήλωσας πανεύφημε. γέγονας ἐκμαγεῖον τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον. Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς, ἐν μήτρᾳ σου ἑνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῒ Πάναγνε, σαρκός τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος. ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτέ.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἑστὼς φρικτῶς, τῷ Λόγῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερῶς θεούμενος Ἅγιε Ἄγγελε, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, Ἱερὲ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὥσπερ Οὐρανὸς ἔστασαι κατάστερος, θείαις λαμπρότησιν· ὥσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέας ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βάλημα, τοῦ Δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Ἡ περικαλλὴς, δυὰς καὶ περίδοξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀποχὴν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν Ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ὑπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἡδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Μετέσχες γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότητα, πρὸς μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς Ἥλιος ἔλαμψας, ἐν Μοναστῶν συστήματι, ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερώμενος, οἷάπερ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν, οἱ Προφῆταί σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν γενέσθαι Μητέρα, τοῦ Παντουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότου. διό σε Πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς, Θεός.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρρήτως πυρσούμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν Κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἴμοι ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, δ'. προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἦχος α'.

Πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουργὸς ἀναδέδειξαι· καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίαις, τούτου αὐγαζόμενος, ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον. καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις. ἡ χάρις ἔνθεος. ἡ μορφὴ ὡραία. τὸ εἶδός σου πύρινον. ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος. ἡ φάνσις ἄϋλος. ἡ ῥοπὴ ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίσῃ, πάντων καθικέτευε, λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων,

ψεων,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ Θεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. διὸ αἰτούμεθά σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰ δ' οὔ, εἰς τὸν ξ'. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει ἅπαντα Σεπτεμβ. ς'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδούχ. Ἡ ταύτης Ἀκολουθία ψάλλεται, ὁπόταν βούληται ὁ Προεστώς. Εἰς. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄστρον ἡμῖν φανότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνή, Γολινδοὺχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἄθλων φαιδρότησι, τὴν Οἰκουμένην περιαυγάζουσα, καὶ ἀθείας νύκτα διώκουσα. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίστει ἑορτάζοντες, ὑμνολογοῦμέν σε.

Θείαις Σεμνὴ ὑφηγήσεσιν, ἔγνως Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῇ ἐνδημήσαντα· καὶ τῆς διανοίας σου, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλην τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα. ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Ἄπληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν ταῖς πληγαῖς ὁμιλοῦν, καὶ χρονίαις καθείρξεσιν, Ἀθληφόρε εὔδοξε. κατωτάτῳ ἐν λάκκῳ δέ, ἀπορριφεῖσα ἡμέραις πλείοσι, τροφὴν ἐτρέφου μὴ διαρρέουσαν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίροις Γολινδούχ, Μάρτυς ὡραϊσμένη.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότῃ ἐν Οὐρανῷ, παρεστῶσα εὔδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπομένη, πάντοτε ἡμᾶς, ἀπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

Ἀποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ Περσικόν, ὡς ἀστὴρ ἀνέλαμψας, ἀσεβείας φαεινός, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχάς, ἐπιγνοῦσα θεϊκῇ Θεομακάριστε.

Ἰχνηλατοῦσα τὸ Πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοὺχ πανεύφημε, Μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὡραΐσας καὶ νυμφῶνα, νοητὸν εἰσῆλθες χαίρουσα. Θεοτοκίον.

Ῥύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ Πλαστουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθᾶραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται γαστρός, Θεοτόκε. διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Νοῦς σου νεύσας πρὸς Θεόν, ὅλως πεφωτισμένος, ἐμυήθη τὰ θεῖα, Γολινδοὺχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθεὶς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Ἰσχὺν θεμένη τὸν Χριστόν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλῆσιν εὐσεβῶς, ὥσπερ τὴν Πίστιν τὴν σήν, ἐνηλλάξω, θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξεσι Πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν. Θεοτοκίον.

Γνωστῶς κατίδομεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, δι' οἶκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν. διὰ τοῦτο, πίστει σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οἱ σοὶ Πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον δρόμοις τοῖς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας Θείῳ Πνεύματι.

Λυθῆναι σπεύδουσα, παθῶν συγχύσεως, καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὡμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Ἰσχύν σοι δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομεῖναι βασάνους καὶ πονηράς, στρέβλας Ἀξιάγαστε. δι' ὧν κατήργησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα. Θεοτοκίον.

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν Δοτῆρα ὑπερβολῇ, τέξασα χρηστότητος. Παρθενομῆτορ οἱ Πιστοί, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Δημοτική Βιβλιοθήκη
Ζωσιμαία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ὀχυρωθεῖσα τὸν λογισμὸν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φύλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλάϊσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Ὑπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς, τῶν περικειμένων σοι δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἁγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπαίτησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος Ἔνδοξε.

Χαίρουσα ᾤκησας σκοτεινὸν, λάκκον καὶ βαθύτατον Σεμνὴ, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, δράκοντι συνοῦσα, ὅς τις ᾐδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν Παθημάτων ἐπιγνοὺς Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμὸν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, Μῆτερ Θεοῦ παραβάσεσι, σὲ καθικετεύω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀπέρριψαν λάκκῳ σε, καταπάτῳ δυσμενεῖς· ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρῶσιν οὐδ᾽ ὅλως εἴληφας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων. ἐτρέφου γὰρ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ῥημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς θεϊκῶν, πολυχρονίαν καθείρξιν, καταδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἁγίας σου σαρκὸς, ἐν τοῖς ῥοπάλοις τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε, θεϊκὸς γάρ σε πόθος ἐπεῤῥώννυεν.

Θεοτοκίον.

Ὑφάνας ὁ Ὕψιστος, ἑαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαίδρυνεν Ἄχραντε. διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς Πόλιν ἅπασαν. ὁρωμένης δὲ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας Σεμνὴ, αἰσχύνης. τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην τοῦ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάστιγας, Μάρτυς θεομακάριστε. ἐδυνάμου γὰρ, ὁ Χριστός σε σάρκα δι᾽ ἡμᾶς, φορέσας συνών σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοὺχ, ἄτρεπτον θείᾳ στοργῇ.

Ῥωμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας, καθείρξιν ἀξιάγαστε. ὥσπερ κόσμον δὲ, τὰ κλοιὰ προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ Παθημάτων κοινωνὸν, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ, Γολινδοὺχ γέγονας.

Ἀναγέννησιν κομίζεται δι᾽ Ὕδατος, καὶ Πνεύματος Πανεύφημε, ἡ τεκοῦσά σε, νουθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς.

Θεοτοκίον.

Ἱλαστήριον κεκτήμεθα Παναμώμε, πρὸς τὸν Θεόν σε πάντοτε. ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν· καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονίᾳ καθείρξει δεσμῶν ἀπέλυσε, θείᾳ προτροπῇ δυσμενὴς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίους τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτῃ ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας, Θέκλαν ἀληθῶς τὴν σεπτὴν πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη· μεθ᾽ ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Ἐπτερώθης τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος, ὡς περιστερὰ τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης.

Θερμῶς ἑνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγὰς εἰσδέδεξαι. αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου, πάσης στειρεύουσαν, πράξεως Ἁγνὴ, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἱλεουμένη.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδεῖν θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μέλλοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημοῦσα εἰσέτι τῷ σώματι. ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ θείᾳ ὑπάρχουσα, τύπων καὶ ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ὡς φῶς ὡς Ἥλιος ἐναπέστραψεν, ἡ καρτερὰ καὶ θεία καὶ γενναία σου Ἄθλησις, Πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν Θεομακάριστε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ἑαυτὴν ἐνδύμασι περιέβαλας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι· τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς πηγὴν θαυμάτων, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ τούτου προσψαύουσι.

Ἡ σὴ δεδόξασται θεία κοίμησις, Ἀγγελικῶν ταγμάτων σε λαβόντων πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε. Θτ.

Φωνῇ Ἀγγέλου Ἁγνὴ συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα. ὃν δυσώπει εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἁμαρτημάτων, λύσιν Πανάμωμε. ὅθεν εὐχαρίστοις σε φωναῖς ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΔ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἑνὸς τῶν ο'.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια, ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Παῦλος ὁ μέγας θεόφρων τοῦ Κόσμου Ἥλιος, ὥσπερ φαιδρὰν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν Κτίσιν, σὲ Μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῇ νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντας. Ὅμοιον.

Ἡ καθαρά σου καρδία τοῦ Θείου Πνεύμα-

σκοτοῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνή· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀκύλα, πρέσβευε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερὸν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν μελῳδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὅλον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, φωτοειδὲς ἐτέλεσας, καταστραπτόμενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις. διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστοῦ, ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες, καὶ εἰδώλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας, Θεομακάριστε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεσι, τὰ τῶν σωμάτων Ἔνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀποκάθαρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου. Θτ.

Λόγῳ Σεμνὴ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες, τὸν διὰ λόγου ἅπαντας, δημιουργήσαντα. διὰ τοῦτό σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνοῦμεν, Θεομακάριστε.

Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Θεογνωσίας φωτὶ, Ἀκύλα μακάριε, στέφος δὲ μαρτυρίου, ἀνεπλέξω νομίμως. ὅθεν ἀναπηγάζεις, ποταμοὺς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἑορτάζουσι μάκαρ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε, ὄλεσον αὐτοχείρως, καὶ βαρβάρων τὰ θράση, γνώρισον τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη. τῷ νεύματί σου ταύτας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηρᾶς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Ὑπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἀκύλα, πανοπλίᾳ θείᾳ θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμά σου κενώσας, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν Παθημάτων αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Νοητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλὸν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἥδιστον λόγον ἀεὶ, ἀναπηγάζων ἀσεβῶς Πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας ψυχὰς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε. τοῦ Ἱεροῦ Παύλου μαθητὴς γὰρ, καὶ θεῖος ξεναγὸς, ἐγένου τὰ θεῖα, σοφῶς παιδευόμενος.

Ὥσπερ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν Ἱερὸν, εὑράμενος Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγὰς, ἐδέξω τοῦ Λόγου, στεῤῥῶς λαμπρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας, ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σῴζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἁγνὴν ὀνομάζοντας.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐξεχύθη σου χάρις τοῖς χείλεσι, μάκαρ ἱερώτατε. ὅθεν εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκύλα θεόπνευστε.

Νοσημάτων παντοίων ἐξάλειμμα, καὶ ἁμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αἱ πορεῖαι σου θείως στελλόμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ὤφθησαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη Πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονὼς Ἀπόστολε, τὴν Οἰκουμένην διδαχαῖς, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης Ἀκύλα δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχ. Ἥπλωσεν ὡς δίκτυον ὁ Παῦλος λόγους,
Ἤγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.
Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι, Λουκᾶς ὁ θεηγόρος ἀνεγράψατο. τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητὴς ὑπάρχων καὶ ξεναγὸς, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμυήθη. ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ Βελίαρ, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονὼς, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων,
Εἰς πῦρ Ἰοῦστος θῦμα βάλλεται ξένον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Πόλεως Ῥώμης ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβοῦνον Κλαύδιον. παρ' οὗ εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τῇ Πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπὼν, τείνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὠμοῖς τύπτεται· καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται· καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις, τὰς μασχάλας ὑποτίθεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ται. καὶ πλατεῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μηδὲ μέχρι τέλους λυμηναμένου αὐτὸν τοῦ πυρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκὸν χρυσῆς.

Ὑψώσας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ Θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὡραῖος ἐσχηματίσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτοειδῆ, καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῷ νοητῷ, κρατουμένους τοὺς Λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτῳ τῶν λόγων Ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς Οὐρανίου τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκὼς θεοειδέστατος.

Λαῷ ἱερῷ (sic) Τῷ ναῷ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ, ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται, καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐκρύβη τὸ πρίν, ὁ Ἀδὰμ φθοροποιῷ βρώσει Πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώωσας. ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς Οὐρανοὺς, σὺν τοῖς θείοις Μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα, καὶ θέσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οἱ τῶν ἱδρώτων σου κρουνοὶ, ποταμοὺς πᾶσιν ἡμῖν θείων θαυμάτων, ἀναβλύζουσι Μάκαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν, ἀτόπων, ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τοὺς ταραχὰς (sic) βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θέσει θεούμενος σαφῶς, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοῒ αὔλῳ, ὅλος φῶς ἐχρημάτιζες, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκὸς, καὶ βλέπεις, ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι, εὔδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν παναίτιον Θεὸν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἁγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα, τεκοῦσα Πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐρωτικοῖς σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκότα, καμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτὸν, τοῦτο τε πάνσοφον Κήρυκα, καὶ τοῦ Κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς Πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὡς καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, καὶ θεῖος τοῦ Σωτῆρος Ἀθλητὴς, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θεηγόρε σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ Κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρον μακαρίζομεν.

Ἡ Παναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα Κόσμῳ, ὡς Ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε. ἐν ᾗ πρέσβευε Μάκαρ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατεῖλαν ἐκ φωτὸς, Παρθενομῆτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τοὺς πρὶν ἐσκοτισμένους ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, Πανάμωμε Θεότητος.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματούμενον Θεὸν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΕ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης τῆς Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. στ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ψηφιοποιήθηκε από την Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἠπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ σώματι Μάρτυς Κήρυξ, ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας. διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενον, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι ἔστι, περιρρεόμενος αἵματι. Ὅμοιον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα εὔδοξε τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον προσάγεις θυόμενον, καὶ λήνοις μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνεις τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου. Ὅμοιον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε. τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, Υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ Μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας. ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. τίς ἑώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, Τύραννον αἰσχύναντα; ὢ τοῦ θαύματος, Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ πτοούμενος τῇ γαλουχῷ ἐβόα· μὴ πτοοῦ Μῆτέρ μου, τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ Κοσμοκράτορος. Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ.

Ὁ Τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν Μητέρα ἐστήριζε· παῦσον ὦ Μῆτέρ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σῴζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ Ξύλου προσαναρτώμενον, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι, ἀνεβόα, ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ Μητρὸς, Μάρτυρες τῶν τούτου Παθημάτων, διὰ παθῶν καὶ θανάτου γεγόνατε.

Ἡ Ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγὴς, Σελήνη συνοῦσα, τῷ Ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι Κηρύκῳ πᾶσαν Κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι φωτίζουσι.

Ῥέοντα ἤλλαξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν Υἱὸν, φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην ἠμαύρωσας.

Ὑπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ Μαρτυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου Θυγάτηρ γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Κατήργηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ ᾅδου τὸ κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ ἁγνή. σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, διαιωνιζούσης, εὐκλείας κατηξιώθητε, Μάρτυρες εὔδοξοι, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως ἐξαφανίσαντες.

Νεοττὸς ὡς ὡραῖος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, εὔδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι σὲ τὸν ἀήττητον.

Ὑπερήφανον ὄφιν, εἰς Οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλεῖφαι καταυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε, καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς Πατρικοὺς Ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας σοῦ τ

πα-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

παναμώμον, γαστέρα ᾤκησε, καὶ σάρξ ἀτρέπτως ὡράθη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἀψῖδος ὀροφουργέ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητούς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ Ἀθλητάς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου Μητέρα· τῇ τελετῇ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον. ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξαντο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται. πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν· ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξεβλάστησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, Μαρτυρίου γλεῦκος ἀποστάζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἀμνὰς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαγιαζομένῳ Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὑπερήφανον τύραννον, θείᾳ ταπεινώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε. Θκ.

Νόμοι φύσεως Πανάγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται. τὸν Πλάστην γάρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τεινομένη Θεόφρον, μάστιξι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, ἐξεδύσω στολήν, ἐνεδύσω δέ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, Μονογενὴς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Ἐγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς πανοίδιμε καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀπεκδυσαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς συνέθλασας· στερηθεῖσα πλούτου, τὸν Οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα Βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο Ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα. ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ Πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὅρμῳ, γαληνοτάτῳ σαφῶς προσωρμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραώ, τὸν ἀόρατον αἵματος ῥεύμασι.

Ἐσκίρτησε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα· τοῦ Μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ἠλόγησας πολυπλόκων βασάνων, καὶ τρυγὼν ὡραιοτάτη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, Πανεύφημε καὶ εἰς μονάς, Οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας. Θεοτοκίον.

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἐναπόκοψον Κόρη, τοὺς πονηρούς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι. ἁπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστέ, φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξηχήσω

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξειπεῖν. ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι δυνηθῇ, τοὺς ἄθλους οὓς ὑπέμειναν καὶ τὰ ἔπαθλα; διὸ οὖν σοι προσπίπτω φιλάνθρωπε, ἄφεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας. εἰς τοῦτο γὰρ ἑκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα ταύτας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς· ἧς οἱ Ἀθληταὶ τυχόντες, ἀπαύστως μέλπουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης.

Στίχ. Ἰουλίττα συνάθλῳ Υἱῷ Κηρύκῳ,
Ἡ λαιμότμητος τῷ κάραν πεθλασμένῳ.
Πέμπτῃ Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμον Υἱὰ δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου. διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκεῖσε, τὸν ἀοίδιμον Κήρυκον τριετῆ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. ἀκούσασα δὲ κἀκεῖ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐν ᾗ Ἀλέξανδρός τις Ἡγεμών, ὠμὸς καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο. ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ᾐκίζετο. ἐκσπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδός, ὃν κολακείαις ὁ Ἡγεμὼν ἑλκῦσαι πρὸς ἑαυτὸν μὴ δυνηθείς, ἀλλ' ἀτενὲς ἐνορῶντα τῇ Μητρί, καὶ ὑποψελλιζούσῃ τῇ φωνῇ, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον ὄνομα, ἐπεὶ λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐντείνας τοῦ Ἡγεμόνος, ὡς εἶχεν αὐτό, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἔρριψε. τῇ δὲ προσκρούσει τοῦ τάχους συντριβὲν αὐτοῦ τὸ κρανίον, ἀφῆκε τὴν μακαρίαν ψυχήν. ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἀφεὶς Ἰωσὴφ καθέδραν τὴν γηΐνην,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ Μακάριος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ, καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ Ἡγουμένου τῶν Στουδίων. οὗτος διὰ τὸν ἀξιέπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. κἀκεῖσε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀνέζευξε κελεύσει Βασιλικῇ. καὶ παραστὰς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθείς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα ὁ μὲν ὁμολογητὴς Θεόδωρος, ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος· ὁ δέ γε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διά τινος τῶν ἀσεβῶν, ἀποσαλεύτως παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως ἀναγκασθείς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινοτέραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. ἐν αἷς πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστάς, καὶ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν. οὐδὲ τὸν ὄπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἄνεσιν εὑρηκώς. οὗ ταῖς πρεσβείαις, ῥυσθείημεν ἐκ παντοίων δεινῶν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀωλιανοῦ.

Στίχ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους,
Ὁ Ἀωλιανὸς οὐ ποσίκρουστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Στίχ. Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους,
Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ στέφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παράνομος θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στεῤῥὸν, ἐσάλευσεν οὐδ' ὅλως. ῥάβδον καὶ γὰρ δυνάμεως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ὄμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας, οἱ Χριστοῦ Ἀθληταὶ κραυγάζοντες προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ· καὶ διπλοῦν τὸν καλὸν ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντι.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ζωσιμαία Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ Τυράννου.

ΟΙ φαιδροὶ ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς παγέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι, φωταγωγοῦντες ἀξίως τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΝΕον ὥσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτευτος ὤφθης Θεόφρον, τὸν σεπτόν σου γόνον, φέρουσα ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὭΣπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὡραιοτάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἔνδοξον θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου Ἀμνῷ ἀνατείλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. Θεοτοκίον.

ΣΑρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνενευκότας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θείᾳ, ἐθέωσεν Ἄχραντε. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

ΝΙκηταὶ Τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

ΙΑμα φέρει ἡ σορὸς, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῆς χάριτος, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐναρδομένη. δεῦτε ἀρύσασθε, καὶ ἁγιάσθητε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν Δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

ὩΣ ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηνθήσατε κοιλάσι μακάριοι, ὡς κρίνα εὔοσμα, ὡς Παραδείσου θεῖα βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδίᾳ μυστικῇ κατευφραίνοντα.

ΣΤίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὡραιώθητε καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὡμοιωθέντες σαφῶς παρίστασθε, νίκης διάδημα τερπνὸν, λαμπρὸν περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

ΗΝεγκεν οἷά περ ἀμνὰς, ὥσπερ ἄρνα τὸν Υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διῆλθε καὶ εἰς Οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν ἀεί. τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας. Θεοτοκίον.

ΦΩτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν. καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν Πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

ΤΗν ἡλικίαν ἀτελὴς, ἐν φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστότατε, Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν Μητρὶ καὶ γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἁγίων. ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμᾶς, ἐλέους ἀξιωθῶμεν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΧΑῖρε παλάτιον τερπνόν. χαῖρε θρόνε Κυρίου. Χαῖρε σκῆπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη. χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὔδιε λιμὴν, καὶ προστάτις πάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστ. Ἰδιόμελα γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

ΤΟν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς Πίστεως, σὺν Μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν. οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ· καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

ΔΕῦτε Πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν. τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. τούτους εὐφημοῦντες ἀνακράξωμεν λέγοντες· χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορριψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

πίσει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν. ὃς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ Ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐχηκὼς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ Μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. ἀφ' οὗ τὸν ἄναρχον Λόγον ἐδέξω Πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. σὺν τῇ Μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στ. τὰ Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου Ἰκονιαίων ἡ πόλις. ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεής, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος, καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυξ ὁ φερώνυμος. πᾶσαν γὰρ μηχανὴν τοῦ τυράννου βελίαρ ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. ὅθεν καὶ ἡμεῖς παῤῥησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔφερες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ καὶ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ ϛ'. Ὠδὴ τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Στίχ. Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Ἀλληλούϊα. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ζήτει Σάββατον ι'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙϚ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στίχ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρόν, περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς Ναὸν ἅγιον, τῷ Παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, λατρεύων αὐτῷ, σὺν ἀΰλοις Τάξεσιν, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος. ὃν μακαρίσωμεν. Ὅμοιον.

Ἀθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, Ἀθλητῶν, διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα. μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεί. Ὅμοιον.

Δεκὰς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην καθηγητὴν ἱερόν, ἔνθεον θεῖα καταπλατήσασα. ταύτης δεήσεσι,

σῶ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ῥῦσον ἡμᾶς εὔσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σὲ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐ δυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συνεχόμενοι ἐν θλίψεσι, ἡ παγίδης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου· ἀλλὰ τάχιον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὦ παμμακάριστε, Παναγία ἄχραντε. σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν Ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν, ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν, καὶ Ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν Ἀθλητῶν μέλπω Χειρὶ τὸ κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

Ὥσπερ ἄμωμον θῦμα, ὁλοκαυτωθεὶς Θεομακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσηνέχθης Θεῷ διὰ Πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, δῆμος παθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χειρὸς Ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνογένης ὁ Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς δόξης ἠξίωται.

Ἤμβλυναν ἐχθροῦ τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσι.

Τείνας τοὺς στεῤῥοὺς ἱμᾶσιν ὁ παράφρων, ξέσας ἀπηνῶς, μαστίζων ἀνενδότως ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στεῤῥότητα.

Θεοτοκίον.

Ὑψηλοτέρα Οὐρανῶν Ἁγνὴ ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ἀεὶ ἁγιωτέρα, ὡς τὸν ἁπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὁ τοὺς Οὐρανοὺς τῷ Λόγῳ στερεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, Ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειωτάτῳ νοΐ, Θεῷ εὐηρέστησας, Ἱεράρχα τε καὶ Μάρτυς, γέγονας Θεοφόρε, στῖφος δὲ προσηγάγω, μαθητῶν τῷ Δεσπότῃ. μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε εὔδοξε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χειρὸς θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θείαις ἀναβάσεσι φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ Θεόφρονες.

Χρισοκῆρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται, ὁ Ἀθηνογένης θείας χάριτος.

Ῥητορεύοντες Μάρτυρες, Σάρκωσιν τοῦ Λόγου, καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἰσοδυναμον σύνθρονον, τῷ Γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον, ἐσωμάτωσας Πανάμωμε, τοῖς βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσαντα.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθείας τὸ φρόνημα, παθοκτόνον, Πάθος ἐξακόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς Ἀξιάγαστε.

Ταῖς θείαις προτροπαῖς προσενήνοχε, τῷ Δεσπότῃ, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης ὁ εὔδοξος.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ἐφαίδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία, συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐκκλησίας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφάνωται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρυνθείσης τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτὸν, ἐντεύξεις Μακάριε. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θείῳ νεύματι.

Παράδεισος νοητὸς, ἐδείχθητε Ἀξιάγαστοι, τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες, καὶ τοῖς θείοις ἄνθεσιν, εὐωδίας πάντων, τὰς αἰσθήσεις καθηδύνατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς νοητὴ Κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐβάστασας, λυχνία ὡς φωταυγὴς, τὸ φῶς ἀπεκύησας, ὡς ῥίζα ἀπόντος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου γενομένου Πηδαχθόης.

Στ. Ἀθηνογένης τὴν τομὴν τὴν τοῦ ξίφους,

γελίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ Ἔλαφος, καὶ τὸν νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν ἐξιοῦσα. ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐωχοῦντο εὐφραινόμενοι εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁρῶσί τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ Πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. κατεσχέθη δὲ, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ ἀνασχόμενος, πάλοις ἐκταθεὶς μαστίζεται ὑπὸ ἐννέα στρατιωτῶν. εἶτα ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται· καὶ μένων ἀκαμπὴς καὶ ἀνένδοτος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, συνελήφθη. καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βέλεσι κατατιτρώσκεται. ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ Σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἔσβεσας φλόγα, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου, ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας Μακάριε, ἀλογητὸς βοῶν ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὁ τῶν Μαρτύρων χορὸς καὶ τῶν Ἀγγέλων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐφραίνεται, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων δοξάζων τὸν Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθητευθέντων δεκάδα Μαρτύρων, ἐπαγόμενος Ἱεράρχα. μεθ' ὧν σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἀπεκύησας Λόγον, ὑπὲρ λόγον Θεογεννῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων σε ἄχραντε.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰδὲ φωταυγὴς σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀπαστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀγλαΐαις, καταυγάζουσα τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας. δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὥσπερ προσφοραί, καὶ ἄμωμοι ἄρνες, προσηνέχθητε Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς τεχθέντι, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, τοῦ ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάζουσιν οἱ σοὶ γλυκασμὸν Ἀθλοφόρε πόνοι, καὶ πικρίαν πᾶσαν παθῶν καθαίρουσι, τῶν πίστει τῷ τεμένει σου προστρεχόντων, καὶ πόθῳ σου ἑορταζόντων τὴν ἄθλησιν. Θκ.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις Θεὸν τὸν φέροντα πάντα, τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν Ἁγνὴ ὁμοιωθέντα. ὃν ἱκέτευε τῷ λαῷ σου δοθῆναι, πάντων δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Κληρῶν τὸ αἴτημα Χριστέ, τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνας, νῦν τῆς Ἐλάφου τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγία Δέσποινα ἁγνή, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνὴ καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Χρὴ εἰδέναι, ὡς ὅτι μετὰ τὴν Μνήμην τῶν προειρημένων Ἁγίων, ἤτοι μετὰ τὰς ιγ'. τοῦ παρόντος Μηνός, τῇ πρώτῃ ἐρχομένῃ Κυριακῇ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τιη'. τῶν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ Πόλει ρν'. τῶν ἐν Ἐφέσῳ σ'. τῶν ἐν Χαλκηδόνι χλ'. τῶν ἐν τῇ ε'. Συνόδῳ ρξ'. καὶ τῶν ἐν τῇ ς'. Συνόδῳ ρο'. Εἰ δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἤγουν ἡ ιγ'. τοῦ παρόντος Μηνός, ἐν Κυριακῇ· ψάλλεται ἡ παροῦσα ἀκολουθία ἐν αὐτῇ· ἡ δὲ τῶν Ἁγίων ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Αὕτη ἡ Ἀκολουθία ἐστὶ ποίημα, τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Φιλοθέου.

Ἰστέον, ὅτι ἡ παροῦσα Ἀκολουθία, ψάλλεται οἷα Κυριακὴ τύχῃ, ἀπὸ τῆς ιγ'. τοῦ παρόντος Μηνός, ἕως τῆς ιθ'.

Ἑσπέρας, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικὰ γ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ'. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς Φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ Ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν. ὅθεν σὺν Πατρί, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἕνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν Ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς Ἄνθρωπον καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ Θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμοὶ

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικήν τε διαίρεσιν· οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ Πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἁπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἁπλότητι, ἄναρχον ἀπαράτρεπτον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες. ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητάς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας· Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα. τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. [illegible] Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ. 14 Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ᾽ αὐτοῦ, εἰς τὴν Κοιλάδα τοῦ Σαβῆ. τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς Πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούσατε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὁ Οὐρανός, καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ᾽ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τρέψεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου. Ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν στίχον. Ἀναστάσιμα, τὰ κατ' Ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος γ'.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες. τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον. ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ Πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Πατέρων, ἦχος πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς η'. Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιὰς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Φιλόθεος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιὰς, νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν. δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δύναμις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν Ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἑπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ἄνωθεν χορὸς Προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἓν τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Ὁμοίως παιδαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν Ποιητὴν ἁπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸ τρισλαμπὲς θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε. φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ τῶν Πατέρων, εὐσεβὴς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Ἑξακοσίων, ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβησάντων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ὁ μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα. ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνέστομωσε, τὴν πλάνην Ἔνδοξοι κατασύροντας, καὶ Πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύῤῥον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα Σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν Ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ἄναρχου Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ

προσ-

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

προσλήμματος, ἐν διπλόῃ φύσεων, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Ἰδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ Κτίσαντος. ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς Πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Οἱ τοῦ Σεβήρου ἀναιδῶς, ἐναμβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνθητε ἀεί, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἁρπάκτορες.

Οἱ θιασῶται καὶ Πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν. τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τρεπόμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου ἀτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδοσίου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανῶς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ᾄσμασι.

Ὤν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ Πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσαλγῶν, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράϋνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ῥυσάμενος... Ὁ ρ..σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι, τοὺς Πατρικοὺς νόμους σοφοί, καταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε, καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Ὕμνοις καταστέψωμεν, τὴν θείαν ὁμήγυριν, τῶν Θεοφόρων οἱ Πιστοί. τὸν σαρκωθέντα Λόγον γάρ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ταῖς ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλλήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον Πάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου ἀνάξιον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα, Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης μέτοχον ποίησον. σὺ γὰρ μεσίτις αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Σῶμα Χριστέ, Κύριος, σῶμα.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβῆρε καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἄναρχον, φῶς τοῦ Πατρός, Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ οὕτως εἴπῃς, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας. ἡ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ μία οὐσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπών, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε, σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἄνευ τροπῆς, ὅλως καὶ φυρμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος. τρανῶς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ Πιστοί, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἑπόμενοι τῷ ὅρῳ, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὤν Χερουβίμ, ὄχημα σὺ Θεομῆτορ ἁγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ Πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος. διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὁδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ

νέον

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

νέον ἄριςα, Φαραὼ τὸν ἔχθιςον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος ποντώσαντες.

Ως καλλίςη, καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος. τὸν ἁπλοῦν γὰρ Ἰησοῦν ἐκμαθοῦσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Δῶρον θεῖον, τὰς ἐκ Ρώμης γραφὰς λογισάμενοι, ἐπ' ἐκείναις ἀσεβείας τὸν πύργον ἐσήλεξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διττὰς Χριςοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Ἐξηλέγχθη, Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύῤῥῳ, καὶ Σεργίῳ Ονώριος σύγχυσιν, τῶν Χριςοῦ τε φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, καταισχύνοντες ἄριςα.

Θεοτοκίον.

Ολη Κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμψις, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ σχηματίσασα τέμενος. διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννῆτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ω Σεβῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριςοῦ μὴ συγχέῃς δεινῶς παραινοῦμε. οἱ γὰρ θιασῶται, καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἑνὶ Χριςὸν προσώπῳ, καταγγέλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἄναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλάνθρωπος θέλων οἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς ἀπολωλότας. ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Ὁ Σεβῆρον καθαιρεῖν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριςὸν βλασφημοῦντας, βεβαιοῦσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ προέδρου Ρώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὁρίζονται.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριςιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν ἀμεμπῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξέςη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς΄. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ζέσιν καὶ καμίνην, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριςοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηράξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον.

Ἣν ὑπὲρ Ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ἕνα τὸν δεινὸν, ἐκφύγῃ Νεςόριον, δυάδα Υἱῶν, κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεσι τῶν φύσεων, μάτην δογματίζων σύγχυσιν· ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Ὅνπερ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείας θεϊκῆς ταύτας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θέλησιν.

Ὑποςατικὴν, φρονοῦντες τὴν θέλησιν, εἰσῆγον κακῶς, σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς μάχης οἱ πρόμαχοι. οὕσπερ κάλλιςα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν κατάλληλον ταύτης ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Ὄρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγή τε φωτὸς, ἀδύτου γέγονας. τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀποῤῥήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου Παναμώμε. ὅπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν ἀγλαΐαν βραβεύεις τοῖς χρῄζουσιν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιςολαὶ, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σύγκελον, ἀποςαλεῖσαι ποτὲ, Ἑώας τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, ἀσεβῶς Χριςὸν κηρύττουσαι.

Ὁ Κύριλλος τὸν Χριςὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ αὐτοῦ τρεπόμενος. διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ ἁγνὴν, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, Μαρίαν οἱ ἀσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεςορίου ςόμα, Διοσκόρου τε κακόνοιαν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Ἀποςόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίςιν ἐκράτυνεν. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυςήριον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὁ Οἶκος.

ΕΝ ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ κρατὴρ ὃν φέρω, κρατήρ ἐστι τῆς σοφίας. τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα. ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας. ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον· ἴδετε ἴδετε ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα. καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι, τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχ. Φωστήρων ὁμήγυρις ἐκλελεγμένη,
Ἀκτινοειδῶς φωτίσατέ μου φρένας.

ΑΥΤΗ ἡ Ἁγία καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἐπὶ Μαρκιανοῦ γέγονε καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων· τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνελθόντων τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐν τῷ περιωνύμῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, καὶ βεβαιωσάντων τὸ Ἅγιον Σύμβολον, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων, τῶν κατὰ τὴν Νικαέων Μητρόπολιν συνελθόντων· ὅπερ καὶ αἱ λοιπαὶ Ἅγιαι Σύνοδοι ἐκύρωσάν τε, καὶ ἐπεσφράγισαν.

ΘΕοδοσίου γὰρ τοῦ Υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκῆπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον τεράστιον. Εὐτύχιός τις Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἱρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας. ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων. ὁ δὲ Εὐτύχιος χρησάμενος βοηθοῖς τοῖς τοῦ Βασιλέως ἀθέοις εὐνούχοις, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν, καὶ ἐνέδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδόσιος τῶν τῇδε μετέστη. ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν ἐδέξατο ὁ Μαρκιανός, κελεύει γενέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικήν. ὅθεν συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. ἀμφότεροι δὲ κατασκευάσαντες Τόμους δύο, τῶν τε Ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων. καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν. καὶ μετὰ ῥητὰς ἡμέρας, δεξάμενοι, καὶ ὑπανοίξαντες, εἶδον καὶ ἐξέστησαν. ἐθεάσαντο γάρ, τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας ἐῤῥιμμένον· τὸν δὲ τῶν Ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. τούτου δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα. καὶ ἐπὶ πλεῖον στηριχθέντες τῇ Πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν ποιοῦντα καθ' ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαίσια πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε.

ΣΕ τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἄνθρωπον, κατανοήσαντες χοροί, Θεολόγων Δέσποτα τρεῖν, Κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σοῦ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων τῶν φύσεων πιστούμενοι.

ΚΟσμος λαμπρός, Ἐκκλησίας ὤφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ θεσμά, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς Πίστεως, τριαδικὸν ἕνα Κύριον, δημιουργόν, ἐνεργὸν θελητικὸν παντοδύναμον.

ΑΚτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεόν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ, καὶ ἀδιαίρετα.

ΘΕίου φωτός, ἀστραπὰς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς Κόσμον ὁ Χριστός, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργούς, ἄρδην καταφλέγοντας, πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν Μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας Θεὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

ΕΛαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθών, καὶ τὸν Κόσμον ἔσωσε τρεῖν, ὁ ὑπερυψούμενος. ὅνπερ καθικέτευε, Θεογεννῆτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας, τὰ νοούμενα ὄμματα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

ΔΥσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστόν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τρεπόμεθα. ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑπείσαντι, σαρκὸς βοῶμεν αὐτῷ· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ἕνα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρὸς, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί. ᾯ μελῳδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀρείου τὴν κένωσιν, κατατομήν τε τοῦ σμικρυνθέντος Πιστοὶ, τὴν συναίρεσιν αὖθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν· εὐλογητός.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ εὖ εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξορμητήριον, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· εἷς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ἵνα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνέργειαν θέλησιν ὁσιώδη, ἄκτιστον φέρειν τὸν Κύριον, εἶπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ῥῆμα θεῖον ἔχοντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὥσπερ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς ἀσεβείας, κατεφλέξατε καλῶς, ἐνέργειαν θέλησιν τοῦ Σωτῆρος, ταῦτά τε ταύτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις.

Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη ὅλη εἶ καλὴ, ὅλη φωτοειδής τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά. διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Καταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἕνα Υἱόν. οἱ γὰρ εὐσεβέστατοι ἡμεῖς δοξάζομεν, κατ᾽ ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργοῦντά τε καὶ θέλοντα, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, ἀλλ᾽ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου ἐπίκλησιν, τούτου τε τὸ ὄνομα αὐτοῖς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφήνατε, εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἐβαπτίσθητε πάλαι. διόπερ τούτων χάριν, Χριστοῦ ἀπέστητε ὄντως, ἑκὼν ἀναισχυντοῦντες, σὺν τούτῳ τῷ ληρώδει.

Ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν τῶν Οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου. μεθ᾽ ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἔχοντες Χριστὸν Μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεῖα πάλαι λαλήσαντα· καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίξατε, ἣν πόνοις καὶ ἱδρῶσι, μεγίστοις ὄντως παρεστήσατε.

Τύπος, καὶ κανὼν γεγόνατε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ Τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογίαν διδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

Ἅπαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον ἄκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτὸν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῇ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιοι. ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σύ μοι τῆς ᾠδῆς Πανύμνητε, καὶ κορωνὶς χρυσῆ καὶ θεῖον συμπέρασμα· ἣν ὑπὲρ τῆς φωνῆς ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συνάγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πανάγνε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Διῆλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐαγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν κοινὴν, ψῆφον τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασ-

φη-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

φημίας εἵνεκα, καὶ τῆς ὁμιλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Ὡς φύσεις τί συγχέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος, προσαρμόττων καὶ τὴν ταφὴν, τῇ ἀπαθεῖ Θεότητι, τοῦ Μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὦ δείλαιε Σευῆρε; διόπερ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα. Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ Πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ Πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον, πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε· καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Παναγιον Πνεῦμα. Καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. Καὶ Ἀνατολικὸν α΄. Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων γ΄. Στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνανάρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ ἀοίδιμοι κλεεινοὶ καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, Εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων συνδραμὼν, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες· ὢ θεία παρεμβολὴ, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιὼν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α΄. Ὥραν, Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Ἑωθινόν. καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τῶν Ἁγίων ᾠδῆς ϛ΄. ᾨδὴ ϛ΄. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ΄. ᾨδὴ τῶν Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτει Ὀκτωβρίου ια΄. Ἀλληλούϊάριον.

Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Τέλος. Ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Ζήτει Νοεμβρίου ιβ΄.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ τὸ, Εἰς μνημόσυνον.

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ'.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἁπαλὴ Κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. ὢ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος· ἥτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν. Ὅμοιον.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς Οὐρανίους μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ Κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὡραιότητος, τῆς ὑπὲρ εὔνοιαν, τοῦ σεπτοῦ Νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν. ἧσπερ κατηξίωσαι θεομακάριστε. Δόξα, ἦχος β'.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς καθεῖλε. διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς αἴρεται, τὴν χαρὰν στεφηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα. κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Ὡς ἐν Πέτρᾳ στερρᾷ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προστερεωθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ στέφος δὲ τῆς νίκης ἐπάξιον ἀνείληφας. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τῶν ἄνω Ταγμάτων, συνηριθμήθης ἔνδοξε, Κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος β'.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντίμισθον δὲ εἴληφας, στέφος ἄφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ὡραίοις σου ποσὶ καταπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολύαθλε. Ἦχος δ'.

Δοξαζόμενόν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν. ἴχνεσιν δὲ ὀπίσω σου ἐλθοῦσαι· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ἡ Παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητον Νύμφην ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο, ἀκηράτῳ συναφείᾳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν, ἐγκαρτερήσασαν αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δεινοτάταις, διπλῷ στέφει διττῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. αὐτὸν δυσώπησον Παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου, στερρῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν Μαρίναν Νύμφην Χριστοῦ. παρθενίας χιτῶνα γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσεον ὡς ὕφασμα,

τούτῳ

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων
Ζωσιμαία Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νυμφίῳ παρίσταται.

Ἦχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως σοῦ τὸ ἐκνίκημα. φύσις γὰρ ἀήττητος, καὶ ἀκαταγώνιστος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἷλες, ἀπελὲς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορείαις, νυμφίῳ μετ' Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Ἦχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Λόγῳ τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, Νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας. ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νυνὶ περιπτυσσόμεθα χαίρειν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. β.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως. καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες. Εἷς μὲν τῆς Θεοτόκου, ὁ α', τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα Νύμφην ᾄσμασι μέλπω.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεὸν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Καλλιπάρθενε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῇ διανοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παριδοῦσα ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἱκέτης προσέρχομαί σοι σεμνὴ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατάπαυσον τάραχον.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λαμπρυνθεὶς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν Τυράννων, τοὺς ἀπαλαὶς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει κρατυνόμενος. Θεοτοκίον.

Ἣν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, Ζωὴν ἀσπόρως, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομῆτορ· καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορείαις ἱερῶς, θεωμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ Μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, Γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος Βασίλεια, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλαΐσαι.

Ῥωσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐπαπτένωσας Τύραννον, μεγαλαυχίᾳ χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας. Θεοτοκίον.

Λοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι τῆς θείας χάριτος, Θεογεννῆτορ ἄχραντε. διὸ, σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμὴ, οὐ Τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε Πανόλβιε.

Ὑπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος Πανένδοξε, ἀσεβείας κρηπῖδα, θεμένη τῆς Πίστεως, ἐν πέτρᾳ παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΑΓίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου. Θε.

ΡΩσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν. σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι, διδόντα γὰρ τέτοκας, καὶ Κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

ΤΟ Πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι᾽ ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέρξασα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

ΜΕγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

ΑἹμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεΐας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν Πιστῶν ἤρδευσας, ὦ Μαρῖνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

ΩΣ Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου, ταῖς ὡραιοτάταις συνέτριψας.

Θεοτοκίον.

ΚΥρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθ. Ἦχος δ´. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΜΑρῖνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε Πιστοὶ, ὅτι τὸν Τύραννον ἐχθρὸν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ καταπατήσας γενναιοφρόνως. καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία Πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν. καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΚΑτεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ Συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ὠδὴ δ´. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

ΘΕοπρεπὴς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου, τοῖς Ἀγγέλοις, ὤφθη ποθεινότατος. τῶν δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθης. τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

ΕΠὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ προσηνεῖς, πόνους ὑπομείνασα· ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Δεσπότου, κομίζῃ Μάρτυς ἀοίδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις βοῶσα· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

ΝΥν ἐπὶ σοὶ, χαίρει παρθένων τὸ καύχημα, νῦν παρθένων, ὅμιλος εὐφραίνεται, καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἀθλητῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

ΟΛη καλὴ, πέφηνας Κόρη καὶ ἄσπιλος. ὤφθης ὅλη, Νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστῇ. διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

ΜΟνη Ἁγνὴ, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας. σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σύνθρονον Υἱὸν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε. καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

ΜΑρτυρίας διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὦ Μαρῖνα Μάρτυς πανεύφημε.

ΤΟν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν, ἔτρεψας καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΣΕ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεῷ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

ΤΟῦ Ποιμένος θείοις ἴχνεσιν ἑπομένη, τὸ δι᾽ αὐτὸν ὑπέμεινας, ἑκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα. Θε.

Η Πανάμωμος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε Θεόνυμφε.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀθλητῶν ἐν σαδίῳ, δρόμον συντονώτατον Κόρη διανύσασα. ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ῥανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάξασαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, ἀφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν. ὅνπερ νῦν Θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῶς τῷ Νυμφίῳ παρίστασαι.

Οἷς δεσμοῖς τῶν ἀγώνων σου, Κόρη τὸν μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὀφρὺν τὴν πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας. ἐκπλαγεὶς γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θέλημα.

Ὑπερτέραν σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ Νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλέγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομείνασαν Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ῥυπτομένην ὁρῶντες, τῷ τῆς Παρθενίας σου τόκῳ Παναμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρώην δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνη Ἁγνὴ δι' εὐσπλαγχνίαν. ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὡς γέγονας Φωτί, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Οὐ μόνον καλλοναῖς, ὡς Παρθένος ἐνήδομαι σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Μαρίνα ἀνεκραύγαζε.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ὁλόκληρον σαυτήν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς. ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀπόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγής, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία νύμφη, καὶ παράδεισος ἄσυλητος.

Νεανὶς πανάρετος, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὀσμὴν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον Πάθος σου, διὰ καρτερίας, μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Ὑπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολύαθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ' ἤχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως Παναμωμε.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρανας, κακοπιστίας Χριστοῦ δέ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα, ἀθληφόρε Παρθένων τὸ καύχημα.

Βρόχους, τῶν βασάνων διῆλθες κλυδώνιον. ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ὤρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν Θεόφρον σου κατηυγάσθης, Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρρήτως ἑλίσσεται.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, Μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ὦ Νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύ-

τοις,

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, Νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητής, λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου Νυμφῶνος τυχοῦσα· καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, Βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖʹ. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχ. Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει,
Χεὶρ Κυρίου χάριτι θείᾳ δὲ στέφει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Κώμης τῆς Πισιδίας ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινὸς Ἱερέως τῶν εἰδώλων ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενής. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, τῆς Μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, δωδεκαετὴς γενομένη, τῆς τῶν Χριστιανῶν ἐδέετο Πίστεως. Ἐδιδάσκετο δὲ ὑπό τινων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Κώμῃ. Καὶ ἤδη πέντε καὶ δεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀνύσασθαι. Ὀλύμβριος δὲ ὁ Ἡγεμὼν μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακήν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὅλος ἐξέστη ἐπὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισιδίας γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἡγεμὼν ταθῆναι αὐτήν, καὶ ῥάβδοις ἀπηνῶς καταξαίνεσθαι· Καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινίσσετο. Εἶθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέεσθαι ἐπὶ πολύ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἔβαλεν αὐτὴν εἰς φυλακήν. Ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον. Δράκων δέ ποθεν ἐρπύσας, δεινῶς τὴν ἠχὴν ποιούμενος ἐν τῷ ἕρπειν αὐτόν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολύ, καὶ συντρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὅπως ὁ φοβερώτατος ἐκεῖνος δράκων εἰς κυνὸς μέλανος μορφὴν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφαῖραν ἄρασα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τούτου τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἐπὶ σκεύους ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἐπὶ τούτῳ δέ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν· οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἡγεμών, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχήν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἤρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος, ὑψηλὴν γὰρ σὺ ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατῴκησας βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότου, ἀναδέδειξαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτοῦ ἀήττητος κραυγάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπὶς ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ Τύραννος, εὗρε τὴν ψυχήν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς στερροτέραν. ἀνεβόας γάρ· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ Λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεόν· καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσαμένη.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαράν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ὠδὴ ηʹ. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθηρὰν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στίγμασι

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

νικητικοῖς ἐστέφθης μελῳδοῦσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑψηλὴν Μαρίνα σοι παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ηὐτρέπισεν ἐν Οὐρανοῖς· ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ὁρῶσα καὶ βοῶσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὤφθης Ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ Μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελῳδοῦσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν Θεογεννῆτορ, διὰ σοῦ ἐδόθη. σὺ γὰρ μόνη, ἀπήτ[illegible]ς τὴν ὀφειλήν, τὸν πάντων συλλαβοῦσ[illegible], Θεόν τε καὶ Δεσπότην, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχήν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον Ἔνδοξε, τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν· καὶ εἰς νυμφῶνα νοητόν, εἰσήχθης μέλπουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα ἀπάντων τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἵστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα Σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν Πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν Οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτήν, μνήμην φαιδρύναντα. ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύγησας. τὴν στρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γάρ, Μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς Καλλιπάρθενε.

Ἔφλεξε πᾶσαν ὑλικήν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἔνθεος· καὶ στερροτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε. διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λῦσόν μου Νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας Μάρτυς διάρρηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν, τοῦ ἀλάστορος. ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἤθλησαν. καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς Προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὥριμον δρέπομαι ζωήν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα. διό σε Πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται. τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δέ, μετὰ Δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Ἰδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατῄσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν Προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ὡς περικαλλὴς Ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος Παρθένος, στέφος ἀνέπλεξω νομίμως, δυναμοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστερὰν χρυσαυγοῦσαν, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ἤνθησας κοιλάσιν ὡς κρῖνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε. ὦ Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα. καὶ τῷ τερπνῷ Νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε. οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥῦσαι Λαόν σου καὶ Πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως· ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστᾶσα πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν Τύραννον στεῤῥῶς, Ἀθληφόρε κατέβαλες, ἐγκαυχώμενον, καὶ ἐφύπερθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι, σὺ κατῄσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς Λαοὺς κατεφώτισας. Ὅμοιον.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς διττοῖς σου ἀσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Ὅμοιον.

Ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον Ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστώσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, αἰωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε. καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος ἀπῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἶτα, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν Πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ τύχῃ ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ψάλλε οὕτως. Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Ἁγίων Πατέρων γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τοῦ Ἀλφαβήτου. Δόξα, τῆς Ἁγίας, καὶ νῦν. τῶν Πατέρων. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν ἀμφοτέρων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς δ'. καὶ τῆς Ἁγίας εἰς δ'. εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν ἀμφοτέρων ἡ Ἀκολουθία κοινή, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁμοίως.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΗ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐνέδυσας Κύριε, τὸν Ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ Μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι. δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἁμαρτημάτων κατάπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὅμοιον.

Σταυρὸν ὁπλισάμενος, ὁ Ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ σῷ ζήλῳ πυρούμενος, εἰδώλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελὼν, Αἰμιλιανὸς ὁ εὔδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν Βασιλείαν ἀπείληφε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς. Ὅμοιον.

Ἀστέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα, ὁπλίτην τε ἄριστον, δᾳδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τὴν Οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθεΐας σκότος ἐλαύνοντα. ὑφ' οὗ φωταγωγούμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανάγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τό.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοῦτο τὸν Μάρτυρα, ἀναφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, θείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθένειαν εὔδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας, εἰδώλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρύαγμα, θεομακάριστε.

Μονάδα Θεότητος, ἐνιζομένην ταυτότητι, Ἀοίδιμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας καὶ πολύθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερρότατα, Ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκύησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δὲ, κατανοούμενον.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεέ.

Λύχνος τοῖς ποσί σου ἐγενήθη, καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὸ καθυποσκελίσας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλεϊζόμενος.

Ἰθύνας νοός σου τὰς πορείας, πρὸς θείου θελήματος Σοφὲ, λιμένα γαληνότατον, πολυθεΐας θάλασσαν, κυματουμένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοὺς θείους ἄθλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν καταπλάγησαν, Δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβέβληκε. Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενομήτωρ ἔμεινας. τὸν πλαστουργὸν γὰρ Ἄχραντε, ἁπάσης Κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως, ὁμολογίᾳ.

Πυρπολούμενος, τῷ θείῳ ζήλῳ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθης· ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ θελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὁλοκαυτώσας, καὶ τῷ Δεσπότῃ ὡς θῦμα προσενήνεξαι, Μάρτυς εὔδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, Σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ Θεοῦ σε θεῖος πόθος, παραδόξως ἀνέφλεξε, τῶν πικρῶν μαστίγων. ὅθεν τὴν πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἀθέων,

ἐνε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐνετρύφησας, καὶ ψυχὰς Παμμάκαρ τῶν Πιστῶν κατεδρόσισας.

Ὑπερεῖδες τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μένοντα, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχήν σου προσέδησας, τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος, ὅθεν ἔλυσας, Ἀθλοφόρε Αἰμιλιανὲ ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, Τρισηλίου Θεότητος, εὐσεβῶς δοξάζων, Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσελήλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιάσματός σε τόπον, τοῦ ἡμᾶς ἁγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὑρεθεῖσαν δοξάζομεν. δι᾽ οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες, οὐρανώθησαν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥανίσι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθεΐας. ὅθεν θαυμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσαν παθῶν, νόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ὑπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις. ἀρρωστημάτων παύεις τὸν καύσωνα. πνεύματα διώκεις πονηρά. πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαίᾳ τρωθέντα με, τῆς ἁμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστικωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα, λόγχῃ τὸν τρωθέντα δι᾽ ἐμὲ, Ἄχραντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ε΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ὄλβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ Μαρτυρίῳ Μάκαρ, ἐχρημάτισας καὶ μετ᾽ Ἀγγέλων, τοὺς Οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω. ἀθανασίαν ὅθεν, διαμένουσαν κατεκληρώσω, θανατωθεὶς, διὰ πόνων Ἔνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἷα ῥεῖθρον, ἡ τῶν λειψάνων θήκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀρρωστήματα.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὗ ἡ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταποντίζει με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ᾽ ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στίχ. Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,
Χορῷ παραστὰς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Ῥοδοσόλου πόλεως Μυσίας. δοῦλος ὑπάρχων Ἕλληνός τινος, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετωλίου Βικαρίου. σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα μυσαττόμενος, εὑρὼν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρὸν, λαβὼν σφύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. ἀγομένων δὲ ἑτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκιζομένων, ἑαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις. καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθεὶς, καὶ ἄφλεκτος διαμείνας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θέης, καὶ Οὐαλεύτης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως Καισαρείας ἀχθέντες, παρέστησαν Φιρμίνῳ τῷ Ἄρχοντι, καὶ τὰς λαιὰς τῶν ποδῶν καυστῆρσιν ἀχρειοῦνται, καὶ ξίφεσι, καὶ πυρὶ ἀφανίζονται. καὶ ἡ μὲν Ἁγία Θέη, ἐπὶ ξύλου πανυχθεῖσα ξέεται ἀφειδῶς. Παῦλος δὲ ἀχθεὶς, καὶ βασανισθεὶς, ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων, καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε. καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ς΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῇ χάριτι τοῦ Θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες Μάρτυς θεόπνευστε· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡρακτούμενος, τῷ ἔρωτι τοῦ ἐραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἔπτηξας. ἐν ᾧ δροσιζόμενος πνεύματι ἔψαλλες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος.

Ζωσιμαία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὡραιότητι τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι, τοῖς Ἀσωμάτοις Σοφέ, ὡραιοτάτῳ Χριστῷ. μεθ' ὧν παριστάμενος, μέλπεις γηθόμενος· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε, Θεόνυμφε τὸ χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν. καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον Χριστὸν τὸν Κύριον, ᾧ κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς αὐτίκα σου τὸν κατεχόμενον, πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ Μαρτύριον, αὐτοτελῶς ἐχώρησας, βοῶν Πανεύφημε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὑρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἀπεφάνην δέ, ἔκραζες Ἀοίδιμε, σύνετε παράνομοι. ὡς γὰρ ἀρνίον ἄκακον, τυθῆναι ἐπείγομαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεὶς ὡς ἐδέσματα, τούτου τὰ παλαίσματα, πνευματικῶς τρυφήσωμεν Πιστοί, καὶ μέλψωμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου, ξήρανον ὀμβρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πράϋνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἀδὴν ἐφιέμενος τὴν ἄῤῥητον Θεοῦ, εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἡδέων καταφρόνησας Ἔνδοξε, καὶ χαίρων τὸ Μαρτύριον ἤνυσας. ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡς θῦμα ὀπτόμενος πυρὶ Πανεύφημε, τοῦ τυθέντος ὥσπερ πρόβατον, θείᾳ τραπέζῃ προσηνέχθης, ὀσμὴν πνευματικὴν σωτηρίας, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡμέρον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν, Ἀθλοφόρε ὑπὲρ Ἥλιον, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιστῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα. ἣν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ἡ τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις, συμπολίτην σε ἐκτήσατο. Μάρτυρες πάντες σὺν Ὁσίοις, χορεύοντα ὁρῶντες ἀγάλλονται. μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλώνυμε. Θε.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει περιφερόμενον. δίδου μοι χάριν βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον· τῶν παθῶν μου τὸν κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον. Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΘ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου, καὶ τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. γ'. τῆς Ὁσίας, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν. παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὰς τρικυμίας, ἀπετίναξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν. ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν Μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὅμοιον. Τῆς Ἁγίας.

Ἄφθονον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλοῦτον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, καὶ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια. διὸ σοι τὰ Οὐράνια, καὶ Οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Αἴγλη καταλάμπεται, φωτοειδοῦς σου τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης Πανεύφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ Παρθένον, θεοπρεπεστάτην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρὰν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεοῤῥήμονα. ζωὴν γὰρ τὴν

ἰσάγγ-

Δημοτική Βιβλιοθήκη
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος.

Ἕτερα τοῦ Ὁσίου.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευφημοῦμεν Μακάριε, ταῖς θείαις σου λάμψεσι, φωτιζόμενοι ἀεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σου, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα. Ὅμοιον.

Ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ῥάβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα, Πάτερ γέγονας. καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὅσιε, ἐκ πέτρας ἐξήγαγες. ὡς Ἠλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος αἴγλαις, Δῖε Θεόφρον πανόλβιε. Ὅμοιον.

Ἦν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας. καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκεύασας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἑκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων, τὰ παράδοξα ἐν πίστει, Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνάξιον. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, ἀρχαῖς σου καὶ δεήσεσι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν Ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν Αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωώσαν τὰ σύμπαντα. σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς πάντων ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νύμφην ἀγνήν σε Χριστοῦ Μακρίνα σέβω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Νυμφίον τὸν ἄφθαρτον, τῆς τῶν ψυχῶν ὡραιότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπεπόθησας, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, φωτίσαι δυσώπησον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὑπάρχων ἡ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστὲ σοῦ τὴν ἄσπιλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῷ καθηλωμένην, Μακρίναν τὴν ἄμωμον, καὶ πανοίδιμον.

Μακρίνα πανεύφημε, τῆς Παρθενίας τὸ καύχημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλώβητον, δι' ἀσκήσεως, τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα. Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πανάμωμε, τῶν πίστει τιμώντων σε, τὴν Θεομήτορα, καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμψας Θεόνυμφε.

Ἄλλος, τοῦ Ὁσίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Αἴγλαις, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀνέλαβες σοφὲ, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκός σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

Ὀρθείσας, πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, Ἥλιον Ὅσιε, ὁλοφανὴς γεγένησαι ἀστὴρ, καὶ πιστοὺς καταφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

Ζηλώσας, τὸν λογισμόν σου Πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστὴς, ἀληθέστατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ Πανάμωμε, σκήνωμα γέγονας, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησιν ἡμᾶς, ἀσεβῶς καταυγάσαντος, καὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος, τῆς ἀγνωσίας Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἡγλαϊσμένη, καλλονῇ θεοσδότῳ καὶ χάριτι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος Σεμνὴ, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων τὸν ἔνθεον.

Ὁμοφυῶ τῷ Θεῷ, παθαρχοῦσα Παρθένε κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες, νηστείαις καὶ δεήσεσι, πόθῳ χολάζουσα.

Γιωσκομένη, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπόθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρη-

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ρημεύῃ διέμεινας, Μακρίνα πανεύφημε, καὶ παναμώμητε. Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ παρθένον, Παναγία Παρθένε γινώσκομεν, ὡς τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀσπόρως βλαστήσασαν. διὸ στηριζόμενοι, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ε ὑφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστὴρ γέγονας, φωταγωγῶν πίστει σοι, τοὺς προσερχομένους Μακάριε.

Συνήφθης θεοπρεπῶς, τοῖς Οὐρανίοις. ἐπὶ γῆς βίον γάρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δῖε θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν.

Ὡδήγησας πρὸς ζωήν, τοὺς ἑπομένους σοι καλῶς Ὅσιε. τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γάρ, θεία δυναστεία ἀπενέκρωσας. Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς Οὐρανοὺς Ἄχραντε. ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ε ὑφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ.

Ὠδὴ ς´. τῆς Ἁγίας. Ἦχος α´. Τ ὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὡραΐσασα. ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ´. Τ ὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας, καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, Μονὴν ᾠκοδόμησας. ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγεῖραι πανεύφημε, ἀδιστάκτῳ δεήσει σου. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου Ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου Πλαστουργέ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόχευτον τὴν ἐμὴν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύραννον, ἀναπλάττεις Εὔαν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστουργηθεὶς τῇ φύσει, Ἀδὰμ πρώτου δεύτερος. ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζωον ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δεδώρησαι. ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἤγειρας, ταύτης Λόγε ὑπνώσεως σου, ἐμὲ δὲ τὴν ἄλοχον, κατελόγχευσας εὔσπλαγχνε, καὶ τῇ ἀφυπνώσει σου ζωῆς ἐστέρησας.

Ὠδὴ ζ´. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσα ὥσπερ τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῦ Κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ, πόθῳ θεϊκῷ ἐδικαίωσας, τοῦ σοῦ νυμφίου τὸ κάλλος, διασῴζουσα, ἀδιάφθορον καὶ καθαρὸν πανσεβάσμιε.

Ἡ ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θεῖον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς Πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίας ἐνθέου, ταύτης ἄνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα συμβολικῶς ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγοῦσα Παρθένους, σὺ Μακρίνα προσήγαγες, τῷ Παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι. τῷ ἀπαθεῖ γὰρ οἰκείαν, καὶ ἁρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν ταύτης σαφῶς ὑπεδείκνυες. Θεοτοκίον.

Χαρισμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, Θεονύμφευτε, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς χαριτώνυμε.

Ἄλλος. Ε παρθεύτας σε ἰδοῦσα.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αὔλῳ λαμπαδουχίᾳ, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄναρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σεμνύουσαν, πόλιν Θεοφόρε σκοπούμενος.

Ὀμβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεὶς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρδείαις, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δῖε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεὶς τῇ ἁμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι, θείᾳ συμμαχίᾳ, ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξεως, Δῖε τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν σῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἔγνωμεν Παρθένε. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φώτισον καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ.

Ὑπωθῆναι κάλλεσι, τὸ κάλλος τὸ σεπτὸν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδὲς, οὐκ ἠνέσχου πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄφθαρτον, τοῦ σεπτοῦ Νυμφίου σου, ἐννοοῦσα Καλλιπάρθενε.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χριστὸν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἄρραγῆ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸν πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθηρὰν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ. ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπερρίφης Ἄμωμε, καὶ ἀνατέθηκας, τὴν ψυχὴν καὶ σώματα σου, ἐκ νεότητος ἀσκήσασα. Θτ.

Ὃν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντὸς, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθορὰν, ἑκουσίως ῥεύσαντας ἀναμορφώσαντι, καὶ πρὸς δόξαν ἄφρασον, Θεομῆτορ ἀνυψώσαντι.

Ὠδὴ ς'. Θῦσώ σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ Πόθος, τοῦ Χριστοῦ ἀνακμάζων σαφέστατα, σοῦ τὴν διάνοιαν πᾶσαν, ἀρετῆς ἰδέας διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Ὑμνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, τὴν καρτερὰν ἐπεδείξω, παρ' αὐτῷ Παρθένε ἐπικουρίαν, καὶ εὐθὺς, παρθενίας τὴν χάριν ἀπείληφας.

Στεφάνῳ, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαράν σε Παρθένον, καὶ χοροῦ Παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις, οὐρανίοις Θεόφρον ἐσκήνωσεν.

Θεοτοκίον.

Ἐνώσει, ἐπὶ τὸ πρὶν διεστῶτα συνέδραμε. δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἡνωμένας ἔτεκες ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα Πανάμωμε.

Εἱρμὸς. Ὁ αὐτός.

Ὑψώσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἐκτανώσας πάθη, καὶ ὀφρὺν δαιμόνων κατέβαλες, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀξιάγαστον ἔρεισμα.

Μαξίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὅσιε, γῆν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐτῶν δουλείας πλῆθος ἀζύγων, καὶ μιγάδων, εὐσεβῶς ἑπομένων σοι ἔνδοξε.

Ὄλβιος, καὶ θαυμάτων ἀπείρων λαμπρότησι, γεγεννημένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν διὸ Θεόφρον, καὶ πρεσβείαις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν Ποίμνην σου.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη Πανάμωμε, ἡ τὴν Ζωὴν τῶν ἀπάντων, ἀπορρήτῳ λόγῳ κυήσασα, καὶ τὸν νοῦν μου, παραορώμενον Κόρη φρούρησον.

Ὁ Εἱρμός. Θῦσώ σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἁγνείᾳ ψυχῆς, εὐθέως ὁπλισάμενος, καὶ ἄπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων διὸ τὰς φάλαγγας, Θαυματουργὲ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας Ὅσιε Πάτερ ὁ τάλας; τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἐξερεύξομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ νεκρώσας σοφέ· καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι. εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΘ'. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στ. Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Μακρίνα, Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ Πόλον.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν νόες εὗθεν ἄειραν.

Αὕτη κάλλει σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς, ἀναλόγως συνεζεύχθη νυμφίῳ. τῶν δὲ γάμων ἔτι κειμένων ἐν μνήστροις, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἁρμοσάμενος ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων. ἡ μακαρία Μακρίνα πολλῶν ἑτέρων ἀγαγέσθαι βουλομένων, τὴν χηρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἵλετο ἄθλα, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ περιοῦσα τερπνῶν. πάσης οὖν ἐπιμιξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτὴν, σὺν τῇ μητρί,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τεὶ, ταῖς τε θείαις ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα. δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παίδων, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθηγᾶτο. Ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταίαις πνοαῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνον ποθοῦσα τὸν Χριστὸν, καὶ πλειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς, ἀνεβόας· δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ὑπερύμνητε Κύριε; ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπωσαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν, ἐνεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὀφρὺν, τὴν θηριωδῶς ἐπηρμένην, τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπείληφας, Ἀξιάγαστε ψάλλουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥῆξον πταισμάτων τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μητρικῇ παῤῥησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελῳδούντων τὸν τόκον σου Πάναγνε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μονὴν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας, ὅθεν Μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγὲς, Θεοφόρε φροντιστήριον, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, κραυγάζων τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀναστομῶσαι, σὺ τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων Πάτερ Ὅσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἔβλυσας τοῖς πιστοῖς, ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, Δῖε θαυμάσιε, τῶν Μοναστῶν φωστὴρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγὴς, καὶ σύνολος φωτοειδὴς, τῶν ψαλλόντων προηγούμενος· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, Κόρη, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐμφανῶς, ἁγιάζων τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἱεροπρεπεῖ σου πολιτείᾳ, καὶ βίῳ κεκαθαρμένῳ διὰ Πίστεως, ἄσυλον ἀνάθημα, ὤφθης γὰρ Θεόπνευστε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἔκραζες, Μακρίνα εὔδοξε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβέβηκας, ἄριστα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλῃ τρισλαμποῦς φωτοχυσίας, τὸν νοῦν καταλαμπομένη τε καὶ πρόσωπον, ὕπνωσας Πανόλβιε, ὕπνον τὸν μακάριον, μετ' εὐφροσύνης βλέπουσα, τὸν σοὶ ποθούμενον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην Θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ ἀΐδιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομῆτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ῥάβδῳ σου βλαστήματι Θεὸς, τὴν σὴν κατάκαρπον, ψυχὴν ἐδήλου Σοφὲ, καταφυτεύσασαν ἔγκαρπα, λογικά τε φυσικὰ θείᾳ ῥοπῇ, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν πληθὺν, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Νοῦς σου ταῖς θείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὡραῖος πέφυκε καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε, τῶν καλῶν ὡς καθαρώτατος, θέσει θεούμενος ἀεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵνα σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες, Δῖε γεραίρωμεν. σῶσον τὴν Ποίμνην σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἑορτάζουσαν. καὶ καθοδήγει πρὸς Θεοῦ, εἰσόδους ψάλλουσαν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πλατυτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία Πάναγνε. ὃν καθικέτευε ῥύσαι με, τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβερᾶς, δίκης με ῥύσασθαι, τὸν βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ ἔλεος ὄντως τοῦ Θεοῦ Πανένδοξε, μιμουμένη διετέλεσας, τρέφουσα πάντας τοὺς πτωχούς, σὺ καταπονουμένους πανεύφημε. ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε, σὲ τὴν φανεῖσαν ἐλεήμονα.

Ἐνώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ Πανένδοξε. φωτοφόρος φῶς γὰρ γέγονας, βίῳ καὶ λόγῳ κοσμουμένη, καὶ τοῖς παντοδαποῖς προτερήμασι, καὶ γεύους τὴν εὐωδίαν λαμπρυνθεῖσα, ταῖς ὑπερτέραις ἀναβάσεσιν.

Ἀνώτατον ᾤκησας παστὸν καὶ θάλαμον, μακαρία ἐπουράνιον. ἔνθα Παρθένε γενομένη, σὺν τοῖς Ἀρχιερεῦσι συγγόνοις σου, δυσώπει παῤῥησίᾳ τὸν Κύριον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ὡραῖος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς ἐξέλαμψε, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου. σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγεννήσας, φανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐν τῇ τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, Πάτερ ὡς Ἄγγελον φανέντα, καὶ πρὸς Οὐρανοὺς ἀναπτάντα, κεχρυσωμένας ἔχοντα πτέρυγας, περιχαρῶς γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ἥλιος πολύφωτος ὥσπερ, ἐκ τῆς Ἑώας ἀνατείλας, διὰ πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν Κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐγγὺς πρὸς ἀνέσπερον Πάτερ, φωτοειδὴς γεγενημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν φωταυγίᾳ, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκήνωσας, ὅπου Ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου δεόμενος. Θεοτοκίον.

Εἰσαιμοῦ Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν Κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀπαρθένον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμήγυριν. Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κ.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη ψαλ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν, πυρίνῳ ἅρματι, ἀπὸ τῆς γῆς Οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σωτήριον. Ὅμοιον.

Ἐν συσσεισμῷ καὶ ἐν αὔρᾳ, λεπτῇ πεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἠλιοῦ θεομάκαρ, φωτίζουσαν σε πάλαι· ἅρματι δέ, ἐποχούμενος τεθρίππος, τὸν Οὐρανὸν διέπτης ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε. Ὅμοιον.

Τοὺς Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας· τὸν Οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχες ζήλῳ θείῳ, τυρπροληφθείς· Ἐλισσαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφέ, Ἠλιοῦ ἔνθεε χάριτος. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν Ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ᾄσωμεν ἐναρμόνιον μέλος, τὸν τούτους δοξάσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν· χαίροις ἐπίγειε Ἄγγελε, καὶ Οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἠλία μεγαλώνυμε. χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. χαίρετε ἀνυπέρτορες θερμοί, καὶ προστάται καὶ ἰατροὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ· ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Καὶ νῦν. Στ. Τίς μὴ μακαρίσασε.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιζ'. 1. Ἐγένετο Λόγος Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε· Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετὸς, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ, λέγων· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Χοῤῥὰθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου. Καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάῤῥου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν Ἠλιοὺ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Χοῤῥὰθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωῒ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάῤῥου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χείμαῤῥος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδονίας, καὶ καθίσῃ ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθὰ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς Πόλεως. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· λήψῃ δή μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας· ἀλλ' ἢ ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ. καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν· θάρσει, εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἠλιού· καὶ ἤσθιεν αὐτὸς, καὶ αὐτὴ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιού. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ Υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἦν ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὗ οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρός με τοῦ ἀναμνῆσαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν Υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν· δός μοι τὸν Υἱόν σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῷον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμησεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ, καὶ εἶπεν· οἴμοι Κύριε ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν Υἱὸν αὐτῆς; Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρὶς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω. καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἠλιού. καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς τὴν ἐγκάτων αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ Μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἠλιού· βλέπε, ζῇ ὁ Υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Θεσβίτην, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων· Κεφ. ιή. 1.
πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἠλιοὺ, εἴρηκε πρὸς αὐτόν· σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ; Καὶ εἶπεν Ἠλιού· οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συνάθροισον πρός με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς Προφήτας τοῦ Βαάλ, καὶ πεντήκοντα τῆς αἰσχύνης, καὶ τοὺς Προφήτας τῶν ἀλσῶν ἐσθίον-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τας τράπεζαν Ἰεζάβελ. καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς Προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιοὺ· ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτὸς, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· ἐγὼ ὑπολέλειμμαι Προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος. καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους σφόδρα πολλοί. δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας. καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. καὶ ἔσται ὁ Θεὸς ὃς ἂν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε· καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας σήμερον. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ τοῖς Προφήταις τῆς αἰσχύνης· ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν οὕτω. καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐας, ἕως μεσημβρίας λέγοντες· ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν, καὶ ἐγένετο μεσημβρία. καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης, καὶ εἶπεν· ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς ἐστὶ τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς Προφήτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· μεταστῆτε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν Λαόν· προσαγάγετε πρός με. καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ Λαός. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους κατ' ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ Θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε Θαλαὰ, χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ Θυσιαστηρίου. καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐστίβασεν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον. καὶ εἶπεν Ἠλίας· λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. καὶ εἶπε· δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν. τρισσεύσατε, καὶ ἐτρισσεύσαν. καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ Θυσιαστηρίου. καὶ τὴν Θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος. καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. καὶ γνώτωσαν ὁ Λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. καὶ ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ Λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ τὰς σχίδακας. καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ Θαλαᾷ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ Λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεὸς, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν Λαόν· συλλάβετε τοὺς Προφήτας τοῦ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. καὶ συνέλαβον αὐτούς. καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑετοῦ. Ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἠλιοὺ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ. καὶ ηὔξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ Οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι. καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζάβελ. Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαὰβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἠλιοὺ, καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλιοὺ, λέγων· Αὔριον θύσομαι τὴν ψυχήν σου ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἠλιοὺ καὶ ἐφοβήθη. καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα. καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ Ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου. καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιοὺ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε. καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε. καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε· τί σὺ ἐνταῦθα; καὶ εἶπεν Ἠλιοῦ· ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ Παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ Υἱοὶ Ἰσραήλ. τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς Προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· πορεύου καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ Υἱὸν Σαφὰτ, ἀντὶ σοῦ εἰς Προφήτην.

Βασιλειῶν δ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β΄. α. Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὑρίσκει Ἠλίας τὸν Ἐλισσαιὲ Υἱὸν Σαφάτ. καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. καὶ ἀπῆλθεν Ἠλίας ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιὲ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἠλιοῦ καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἠλιοῦ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοῦ καὶ Ἐλισσαιὲ, ἐν Γαλγάλοις. καὶ εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν Υἱῶν τῶν Προφητῶν, ἦλθον καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν. ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησον τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ, διπλοῦν ἐπ᾽ ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας, ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισαν ἀναμέσον ἀμφοτέρων. καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. Καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι. Καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ Ἐλισσαιὲ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα καὶ οὐ διῃρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ποῦ δή ἐστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοῦ Ἀφφώ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα· καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μνήμης σωτηρίας προχειριζόμενος. ὢ δόξης ἀκραιφνοῦς ἧς ἠξίωται, ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα. οὗτος γὰρ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. ὃν ἐπαινοῦντες εἴπωμεν· ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαβιτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον. οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσῃ τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν ἐχάλκωσε. καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον, ἄκαρπον ἐποίησεν. ὢ τοῦ θαύματος. ὁ πήλινος ἄνθρωπος, Οὐρανοὺς τοῦ βρέχειν ὑετὸν οὐκ εἴωσεν. ὢ τοῦ θαύματος. ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται. καὶ Οὐρανοὺς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἅρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαίῳ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ Λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει. τοὺς Ἱερεῖς τῆς Αἰσχύνης, πάντας κατήσχυνε, καὶ τῆς χήρας τὸν Υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Κεντρική Δημόσια Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

ΠΝευματικοῖς ᾄσμασι, τοὺς Προφήτας τοῦ Χριστοῦ, ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἠλίας γὰρ ὁ Θεσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε, καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαῖος, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ Οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ΦΩστῆρες ἀνέτειλαν τῇ Οἰκουμένῃ, δύο παμφαεῖς, Ἠλίας, καὶ Ἐλισσαῖος. ὁ μὲν θείῳ λόγῳ, Οὐρανίους σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ Βασιλεῖς διήλεγξεν, ἅρματι δὲ πυρίνῳ εἰς Οὐρανοὺς ἀνῆλθεν· ὁ δὲ, ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα ἐπέρασε. καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἐξάρας ἅρμασι πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς Οὐρανοὺς, πυρίπνοον χάριν σοι παρέχετο Ἠλία Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξῃς τὴν τῶν πάντων συντέλειαν. διὸ πάρεσο διδοὺς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μνήμην.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

ἘΝ πυρίνῳ ἅρματι ἐπιδίφριος ἀρθεὶς, εἰς χώραν φωτοειδῆ μετετέθης, ὦ Θεσβίτα Ἠλιού. Αἰσχύνης δὲ Προφήτας κατήσχυνας. ὁ τὸν Οὐρανὸν λόγῳ μετρήσας· ὡσαύτως λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἘΚ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στ. Στ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

ὉΠρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν Λαόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στ. Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν μου.

ὉΟὐρανόφρων Ἠλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προσετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέσχε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ Οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπὼν οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῇ εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. αὐτὸς ὑπάρχει ἑστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στ. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

ὉΤῶν ἀρρήτων ἐπόπτης Μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα διέρρηξας· σὺ τὴν ἀπάτην ἐπέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῇ ἀστραπῇ τῶν θείων ῥημάτων σου. σὺ παρανομήσαντα, ἤλεγξας Ἄνακτα· καὶ Ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας· καὶ τὴν θυσίαν ὕδατι ἐνέπρησας. καὶ νῦν Λαοῦ σου, τοὺς φλογώδεις, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἠλιοῦ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

ΠΡοφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ· καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἅμα παρίστασαι. ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

ὉἜνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. νόσους ἀποδιώκει, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΦΩστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ Ἄγγελον σαρκὶ, ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἠλία. διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον.

Ζωσιμαία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. κάθισμα. ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῷ δι᾽ ἀρετῆς ἀκραιφνοῦς ᾠκειώθης· Οὐράνιον ζωὴν ἐπὶ γῆς βιωτεύσας, ζωὴν ἐνυπόστατον, κεκτημένος σῷ πνεύματι, σοῖς φυσήμασι παῖδα θανόντα ζωώσας, μένεις ἄφθαρτος, κρεῖττον ἔστι θανάτου, Ἠλία τῷ σώματι.

Δόξα, τὸ αὐτό, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες.

Οἱ Κανόνες, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο, εἰς η΄. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ χορεύων Ἠλιοῦ τὰ θαύματα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. ἦχος β΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄδειν προῃρημένοι, τῶν Ἠλιοῦ θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Ἵλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς καθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἁγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἠλιοῦ χάριν.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχήν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας Υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, Μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, Γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα. πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται Μάκαρ. διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε. διό με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι᾽ ἡμᾶς ὤφθη, καθ᾽ ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ὡς ἄϋλος Προφῆτα ὁ ἑστιάτωρ, ὁ κόραξι πέλων σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῷον εὐδοκίας. ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Χάρις τῷ Εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ Χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ. ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠπορημένῃ τῇ Σαρεφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἔδρασας. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν. Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ Κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἤνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας. ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Ἄλλος. Ὁ οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἐκτείνας, ἔνδοξε Προφῆτα, τῷ θείῳ ζήλῳ σὺ πυρπολούμενος. ὅθεν κραυγάζω σοι· τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος, πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει· καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἠλιοῦ, δι᾽ ὀρνέου τρέφων Προφῆτά σε. ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἄνοιξον

δέο-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, Θεοχαρίτωτε.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως Θείου Φωτός, τοὺς Προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλών, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ δι' εὐχῆς αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα. ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἠλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου· καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν.

Ῥιζοτόμος μὲν ὤφθης, κακίας σαφῶς Προφῆτα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος. διό τιμῶμέν σε.

Ἐλοιδορεῖτο λέγουσα σε, χήρα τροφός, τὸν θάνατον Προφῆτα, τοῦ Παιδὸς τὴν ἔγερσιν ἐπιποθοῦσα.

Ὑπεσημήνω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύσας τρισαρίθμως, τῇ Μητρὶ τὸν παῖδα ζῶντα δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἁγνή, τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζοντα ἐκυοφόρησας.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Κάμπτει τὸν σόν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενον· καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι, τὸν γυναικός, πάλαι ἀπειλῇ, Ἠλιοὺ φυγάδα, γεγενημένον θεσπέσιε. διό σε ἱκετεύω, τὴν ψυχήν μου πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ἁμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμίαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. Προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἠλιοὺ, Κύριον τῆς δόξης· καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον. σὲ γάρ, ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα Παναμώμητε, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν Ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτάνοντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὅμιλος πατρῷός σε, ὡς πρεσβύτην παναληθῆ ἔδει, τερατουργόν, ἐκτρέποντα φύσεις, στοιχείων Ἠλιοὺ, καὶ ὅσιον θῦμα φλογίζοντα νάμασιν.

Ἔσχηκας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρεύτης Ὅσιε, τῆς εὐαγοῦς, Προφήτας αἰσχύνης, παμμάκαρ Ἠλιοὺ, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος τὴν δύναμιν.

Λόγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἠλιοὺ τέθυκας, τοὺς Ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων, ἀθώοις σου χερσί, καθάπερ ποδήρει, τῷ ζήλῳ κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὀμβροτόκους νεφέλας, ἄργεις πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς Πίστεως. ἀλλὰ δέομαί σου, Ἠλιοὺ ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τακεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχήν μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ἱερεῦσι δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, Ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα. ἀλλὰ δέομαί σου, πάσης ἀτόπου ἁμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφῆτα συντήρησον.

Θαυμασθεῖσαι Προφῆτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ νάματα, ἐκτελέσας πίστει, διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ,

δία, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος. ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομβρίσαι μοι γῆν κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνάσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου Παναμώμε.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἴνδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστάτου, φυτουργὸς ἁγνείας Ἀγγέλων, μίμημα πέφηνας, θεσπέσιε, Ἠλιοὺ θεοφόρε.

Ὁ ἱερός σε Προφητοκτόνος, γυναικὸς ἐκδειματώσας, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα, ὄμβρων ἐπίκλησιν, θεσπέσιε, Ἠλιοὺ φυγαδεύει.

Ὕψωσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον ὄμμα, δι' ἱκετηρίας ἱερᾶς, τὴν λύσιν ποιούμενος, καὶ αὔλακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρῳ.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἠλιοὺ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Ἁγνείας ὡς φυτουργὸς, ἁγνόν ψυχῆς με συντήρησον. ὡς ζηλωτὴς Ἠλιοὺ, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Ἠσδεύας βρώσει μιᾷ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θείᾳ ῥοπῇ. διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεύεσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον Φιλάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν θεασάμενος ὁ Προφήτης, ἐταράττετο, Ἠλίας θυμούμενος· καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον ἐκίνησεν, ὀργισθῆναι βοήσας ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε Κριτὰ δικαιότατε. ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδ' ὅλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας. ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Ἡ Πυρφόρος ἀνάβασις εἰς Οὐρανοὺς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

Στ. Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω,
Σχίζει δὲ ῥεῖθρον Ἠλίας τρέχων ἄνω.

Εἰκάδι βήσατο Ἠλίας οὔλυμπόν τε τέθριππος.

Οὗτος ἦν Υἱὸς Σωβὰκ, ἐκ Θέσβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρὼν, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ. ὅτι ἡ Θέσβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβὰκ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· μὴ δειλιάσῃς ἄνθρωπε. ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ Παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ μετὰ Κυρίου, καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἀρεστὸς τῷ Κυρίῳ. καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί. Οὗτος οὖν προεφήτευσεν ἔτη κέ. προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη ὀκτακόσια ἓξ καὶ δέκα. Οὗτός ἐστιν Ἠλίας, ὁ πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας. Καὶ ἐν τῷ Χωρὴβ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν. Καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας. Καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἅρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμινος Χαλδαϊκὴ, σαφῶς προγράφει σε Θεόνυμφε. τὸ γὰρ θεῖον ἄϋλον ἐν ὑλικῇ

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω. διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκὼς, τροφῇ μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, Ἠλιοὺ θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν. διὸ ἐν Χωρὴβ χορδῶν ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αὔρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοὶ Ἠλιοὺ, Θεῷ ζηλοῦντι Παντοκράτορι. οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμὸς, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν. διὸ Ἰησοῦ τῷ πράῳ ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὥσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, Προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, Ἠλιοὺ θεσπέσιε καὶ Βασιλεῖς. καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβὼρ Χριστοῦ θεατὴς γενόμενος βοᾷς· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας Ἄχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρὸς ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ. διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, νῦν προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας, ζήλῳ τῆς Πίστεως, ἐπικλήσεσι θείαις πῦρ κατηγάγω φλογίζον Ἔνδοξε, ὅσιον θῦμα. διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αἰωνίου φλογὸς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφῆτα τοῦ παραβλέψαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ὁδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολλὰς ὑφίσταμαι. ἀγαθέ μου προστάτα, κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων γνώμῃ σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονὰς, Ἠλιοὺ νεύοντα. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω Θεοχαρίτωτε, τὴν ἁγνήν σου λοχείαν· βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ καὶ δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Ἄριστα εὗρεν Ἀχαὰβ, τὴν τοῦ γονέως ἐκτροπὴν πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῷ, μιαιφόνου μίσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ ἐκ πυρίπνου φρενὸς, τῷ Ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνεμέλπετο· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὕει σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἠλιοὺ ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσοὺς, ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι. τῷ κρατοῦντι γὰρ, τῆς ἀειζώου τρυφῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστὸς, ὡς ἁγνείας φυτουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλαστὸς, ἐν Θαβὼρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεότητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτοῦ σαρκὶ δεικνύς σοι κράζοντι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, Θείου Πνεύματος ἔγνωμεν. Ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ Βασιλεῖς ἐλέγχοντα· χρίοντα Προφήτας, Ἠλιοὺ καὶ Αἰσχύνης, συγκόπτοντα μαχαίρᾳ, Ἱερεῖς. διὰ τοῦτο, βοῶμέν σοι· μελλούσης, ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῦσαι.

Ἅρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτούμενον, ζήλῳ Ἠλιοὺ τῷ θεϊκῷ θεόπνευστε. διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζων τὸν νοῦν μου, τεθρίππῳ καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρανίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Ῥήματι ζῶντι ἔκλεισας, Οὐρανὸν ὑετίζοντα· ῥήματι σου νῦν, πνευματικῷ διάνοιξον, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἅγιε, πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους· καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐγὴν, ὁμοβασίλειον κράτος, καὶ μέλ-

τομεν συμφώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουὴλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέφανεν. ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, Ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαί μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου, φωστῆρα.

Ἄτρεπτον ἀνθρώποις, πορείαν ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδάνιον, ὁ Θεσβίτης περαιωθεὶς, διφρηλάτης αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν διὰ Πνεύματος.

Τῆς θεοσεβείας, τῷ ζήλῳ ὁ Θεσβίτης πυρπολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἅρματι ἐπαίρεται. μηλωτὴν γὰρ ἐπιβαλὼν, ὃν λαθὼν οὐ δεδύνηται, Ἐλισσαιὲ διπλούμενον, καταλιμπάνει θεία χάριτι.

Ἀποδεδειγμένος, θεόπτης ὁ Θεσβίτης σὺν Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ Θαβὼρ τὸν Παντοκράτορα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ Θεὸν, ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας Ἔνδοξε. ὅθεν δυσωπῶ σε ταῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας διέβης πανόλβιε· οὕτω χειμάῤῥους τῶν ἁμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τοὺς διεχύσεις ξήρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ' ἑκάστην, Προφῆτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάῤῥουν προξενοῦντάς μοι.

Ἐκ κινδύνων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνόμων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ῥῦσαί με, εὔδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθὸς, προστάτης μου βοῶ σοι· καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιὲ, διπλουμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπὼν, εὔδοξε αἰτήσαντι Ἠλιού. μεθ' οὗ ἀπαύστως αἴτησαι, νίκην Οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθὴ, μὴ παρίδῃς πανάμωμε Δέσποινα. ἀλλ' ἐκτενῶς, αἴτησαι τὸν πάντων Δημιουργὸν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν ῥῶσιν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας Βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ὡς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, Οὐρανοδρόμον σε δόξαν, ἁρματηλάτην Ἠλία, οὐ κατηνάλωσεν ὅλως. πῦρ γὰρ ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ, εἵλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ς'. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ὅτε σὺ Προφῆτα Θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφὼς· τὴν Κτίσιν κατὰ γνώμην μετεῤῥύθμισας· καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας. καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες. καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ζήλῳ τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους Βασιλεῖς, σὺ διελέγξας σφοδρῶς. τῆς Αἰσχύνης Ἱερεῖς, ἐθανάτωσας θερμῶς· αὐθήψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον. τροφὴν δὲ, ἀγεώργητον ἐπήγασας. καὶ νάματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν Ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἀνυπόστατον πλουτῶν, θανάτῳ, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας· θανάτου, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας· ἅρμα πυρὸς ἐπιβέ-

Δημόσια Βιβλιοθήκη Σχολής Ζαγοράς Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

βέβηκας, αἰθέριος αὐυψέμενος. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δάκρυσι τῶν λεπτῶν τὰ α'. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς Φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν Πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον. καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Δ έσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, ᾨδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν.

Στ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολ. Ἰακώβου.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

Ἀλληλούϊα. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. Προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔρημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμονοίᾳ μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαεινοτάταις, κατεμαράνατε σαφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατεπραΰνατε, δεκτικὴν ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεὼν Ἰωάννη τε, Μοναζόντων ἐράσματα. Ὅμοιον.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παράδοξα, ἐναργῶς σημεῖα, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἁμαρτίας Πάτερ ὑπάρχοντας. καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεὼν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος. Ὅμοιον.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὡράθης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Ἄγγελος καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων Οὐράνιον. διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῷ σοι μακάριε, Συμεὼν ὁ Οὐράνιος, Πατὴρ καθαγιάζων σε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Χαίροις ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. Χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράπτουσα. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω Πάτερ σου τοὺς δρόμους καὶ τοὺς πόνους.

ᾨδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Μετέξα, τῇ πρὸς τὸ θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεών, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Ἐφέσει, τῇ πρὸς Θεὸν πληρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὑρηκώς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λυτῆσαι, τὰ μηδαμῶς κινούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον Σοφοί, καὶ τρυφὴν διαρρέουσαν, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε.

Θεοτ.

Ὡραίαν, καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε Υἱός, σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

ᾨδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητά, ἀνατεδύσω Συμεὼν σκάμματα, τρέπων ἐχθροῦ φάλαγγας, θείᾳ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

ΑΝΗΜΟΣΙΕΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ἀνάλωτος ἤδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾶς ἔφλεξας, ὕλην παθῶν ἄνθραξι, θείων προσευχῶν Ἀξιάγαστε.

Ταῖς μάστιξι τῶν ἀγώνων, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας. Θκ.

Ὑπόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, Ἄχραντε πανάμωμε τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν, πλατυνόμενοι πίστει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἁπάσας γνώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἑορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκωσι, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθένευσε ἰδοῦσα.

Συνθέμενοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ Θεοφόρου Νίκωνος, θείας πρὸς ἐπαύλεις Ὅσιοι κατήχθητε, σωτήριον ἔλλαμψιν, τούτου νουθεσίαις πλουτήσαντες.

Ὁ τρόπους καὶ τὰ αἴσια συμφρονοῦντας, ὁ θεοφόρος Ὅσιος, ὑμᾶς θεωρήσας θείαις εἰσηγήσεσι, τῷ θείῳ ἐνδύματι, τῷ τῶν Μοναστῶν κατεκόσμησεν.

Τὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαρμένον, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις δραμοῦσα, Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν, Πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. Θκ.

Ὁ καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερουβικὸν ὡς θρόνον σε ἔχων ἐν ἀγκάλαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὑπέρφωτον αὐγὴν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς Ἥλιος καθωράθης, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Ὦ ἔρωτι Χριστοῦ, πτερωθέντες οἱ Ὅσιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Γνώμῃ θεϊκῇ, τὰς ψυχὰς δυναμούμενοι, τὴν ἔρημον κατοικοῦντες, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες Οὐρανόφρονες. Θκ.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ νοῦς σου, ὁλικῶς πρὸς τὸ θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνενδότοις μελέταις, σαρκικῆς ὀργῆς ἀφείλησεν, ἀγαθῶν σοι, προξενῶν Συμεὼν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεὼν μωραίνων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις, τοῦ τὰ πάντα σοφίζοντος Πνεύματος.

Ὑπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος. ἀπαθείας, Συμεὼν τὴν στολὴν γὰρ ἐνδέδυσαι. Θκ.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ Πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω. διὰ γὰρ σοῦ κατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ Προπάτορος.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρὰ, τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεὼν Ἰωάννη τε, Θεοφόροι Πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστήματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον. ἧς καὶ συνοικισθέντες ἀπὸ γῆς ἐχωρίσατε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε, ἐξ ἀΰλων ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες, ἡγιασμέναις κάραις Πατέρες, ὤφθητε κεκοσμημένοι. ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν Λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

βίον ἔνδοξοι· ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Στ. Ὁ διὰ Χριστὸν Συμεὼν Σαλὸς πάλαι,
Νῦν συνετὸς πέφυκεν ἐν τῷ Κυρίῳ.
Εἰκάδι δὲ πρώτῃ Συμεὼν ἔθανε πυκινόφρων.

Οὗτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὁρμώμενοι, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, θείῳ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν. καὶ τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσαντες, τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι. καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἁγίοις σχῆμα λαβόντες, τοῦ Μοναστηρίου πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐξέρχονται. καὶ τῇ Ἐρήμῳ προβάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διεκαρτέρησαν, πᾶσαν ἄσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. ἐκεῖθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης, ἐν τῇ Ἐρήμῳ προσέμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συμεὼν, εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψε. καὶ εὐξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ Πόλει Ἐμέσσῃ παρεγένετο. καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἄλλου, ἄλλοτι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διηγουμένου. εἰ καὶ τὰ ἄλλα δὲ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ εἰς μνήμην ἐλθεῖν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευταῖον. ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιμέλητον, καὶ λουτρῶν, καὶ θυμιαμάτων, καὶ ψαλμῳδιῶν ἄμοιρον, καὶ πρός τι πολυάνδριον ἐπιφέροντες. ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινὸς Ἑβραίου παρερχόμενοι, τὸ τοῦ Ἁγίου Λείψανον ὑπὸ τοσαύτης ἔδοξε Δοξολογίας, καὶ πλήθους ἀνθρώπων μέλος ἀνακινούντων ἤδη δορυφορεῖσθαί τε καὶ προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἑβραῖον προκύψαντα, καὶ ὑπὸ δύο μόνον τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον πενιχρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἰπεῖν· μακάριος εἶ Σαλὲ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔχεις ἐπουρανίους Δυνάμεις, ἐν ὕμνοις τιμῶντάς σε. ὃς κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιέσταλε καὶ ἐκήδευσε. καὶ μεθ' ἡμέραν ἐλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητὴς, εὗρεν, ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Καὶ ἡ Σύναξις, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Πασκάλῳ. Καὶ ἄθλησις τῶν Ἁγίων, Θεοφίλου, Ἰέσου, Τροφίμου, καὶ Ματθαίου. Καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σαρμασίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κεκρατημένος Πάτερ θεομιμήτως θεία στοργῇ, ἄλλους, εἰς τὸ σώζειν ὅλον περιχαρῶς, ἑαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐπ' Οὐρανῶν σοι χορηγουμένην Πάτερ δέχῃ τροφήν· ταύτῃ δὲ ἐκτρέφων πάντας τοὺς εὐπαθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ τὴν χαμαίζηλον, ἁμαρτιῶν λιπόντας μακάριε.

Ἐχνηλατήσας τοὺς τῶν Πατέρων ὅρους Σοφὲ, λύμην, ἐξελέγξας φάγειν τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁλόφωτος πέφυκας ἀστὴρ, τοὺς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωήν. ποιεῖς γὰρ γύναια ἄσεμνα, σωφροσύνῃ πολιτεύεσθαι. καὶ ἐκδιώκεις χαλεπὰ, βοῶν νοσήματα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπάρχων ἀκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλοὺς ἐξώρχησας παίζεσθαι, διὰ Κύριον ἐλόμενος, καὶ μυκτηρίζεσθαι βοῶν καθαρωτάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τεσσαράκοντα νῆστις ἡμερῶν, ἀΰπνων δίαυλον, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, εἶχες στηρίζον σε Ὅσιε, οὐρανίαν ἀγαλλίασιν. ᾧ γεγηθότι Συμεὼν ἔκραζες πνεύματι· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος ἔλαμψεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, Παρθένε Ἄχραντε ὃν καθικέτευε πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περιστάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δημοτική Βιβλιοθήκη
Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὅλη τῇ Τριάδι προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ καρδίᾳ, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγάς, ἀγαθοδότως ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγόνατε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύετε.

Τῷ Θεῷ θεϊκῷ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετουσίᾳ ἤδη γεγόνατε, καὶ μακαρίαν εὕρατε, Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οἱ τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἀσκητικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ἰδέαις καταστραπτόμενοι, πρὸς Οὐρανοὺς ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς θεώσεως. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Εὐεργέτην. λῦσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυσί, καὶ σκοπὸν ἄγετε ἕνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὦ Συμεὼν Ἰωάννη. διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΒ'.

Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου, καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθαμμένῳ μνήματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσεκύνησας, Μαρία θεοφόρε δακρύουσα. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστόν, καθορῶσα ἔκλαιες, Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες· τί τὸ ὁρώμενον; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει; καὶ ἡ Κτίσις βλέπουσα, κλονεῖται καὶ φωστῆρες σκοτίζονται; διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ἐπλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ Κτίσαντι, Μαρία ἔνδοξε, καὶ αὐτοῦ τὰ Πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντος. πρώτη καὶ Εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· τὴν ἀθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ Κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦσα σεμνή, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης προθυμότητι, Μυροφόρε εὐθύτητι. οὐδὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ᾽ ἀπελθοῦσα μύρα σὺν δάκρυσιν, ἀπεκόμισας σύ, συμπαθῶς πανεύφημε. ὅθεν τὴν σήν, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ μὲν Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα Ζωήν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς παραγέγονας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· καθὼς προέφη Χριστὸς ἐγήγερται, σπουδῇ τοῖς τούτου Μαθηταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον, ἀναλαβοῦσα σεμνή.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

νιῶ δοξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον. ὃν δυσωποῦσα ἀπαύστως παύσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτὸν, παρρησίαν πάντοτε θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος πλ. β. Βυζαντος.

Τῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμήν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς Μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ Ξύλου παθόντα, καὶ Τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυρροοῦσα· τί τὸ ξένον θέαμα; ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; ποῖα μῦρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι Προμήτορα; ἀλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανεὶς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόησον· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν, ὅπως παρέξω τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Ἔρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ Ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σαρκικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Τροπάριον, ἦχος α.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Σεμνὴ Μαγδαληνὴ, ἠκολούθησας Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπω πόθῳ.

Ὠδὴ α. ἦχος πλ. δ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θεϊκαῖς, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡγίασε Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, πνευμάτων κακίας λυτρωσάμενος ἐμφανῶς. ᾧ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ Παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ἡμαρτιῶν πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότου ἁμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ῥεύματα.

Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννῆτορ Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ γ. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπείκουσα θείοις προστάγμασι.

Λεγηθεῖσα τὸν Τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἔφθασας, πρώτη καταιδοῦσα τὴν θείαν Κόρη Ἀνάστασιν. Εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα· ὁ Χριστὸς ἐγήγερται. χεῖρας κροτήσατε.

Θεοτοκίον.

Διασῷζειμε Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν παναγνῶν αἱμάτων πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης. ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Μαρία Μαγδαληνὴ, σαφῶς ὡς Μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας. καθορῶσα δὲ τοῦτον Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν Τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύουσα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εὐφημοῦντες ἐν πίστει, Μαρία ἀοίδιμε, Μυροφόρε ὑπέρλαμπρε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ψηφιοποίηση Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν παναγιόν τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΝ Σταυρῷ καθορῶσά σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρύουσα· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σε ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; ὅμως ὡς οἰκτίρμων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεὲ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκὶ ὡς ηὐδόκησας, ἵνα ῥύσῃς ὃν ἔπλασας ἄνθρωπον, ἐκ κοιλίας τοῦ δράκοντος. ἀνυμνῶ σου τὴν ἄκραν συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΑΝενόχλητον φέρουσα, Κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι Κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

ΛΕλουμένη τοῖς δάκρυσι, Τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἄγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀνάστασιν.

Ἡ Καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, τὸν ὡραῖον κάλλει Ἀξιάγαστε. Θε.

ΝΥσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας Κόρη ὑπέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἡ Προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαντα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου πάλαι, καθορῶσα ποσὶ συμπατούμενον, ἱερῶν γυναίων, γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰωνίως ἀγάλλεται.

ΝΕκρωθέντι καὶ Τάφῳ, ἐπανακλιθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι, πετρωμένη πόθῳ, τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, ἀσκομίζεις μύρα, Μαγδαληνὴ σεμνὴ Μαρία, καὶ δακρύων προχέεις ἀρώματα.

ΜΕτὰ Πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέας λόγον, πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς ζωγροῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσίᾳ, ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

ΑΝορθοῖ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἁμαρτίας πολύπλοκα βάραθρα, ὁ ἐκ σοῦ τεχθῆναι, εὐδοκήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη· ὃν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΡΗμάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα, ἐξῆρας τῶν Μαθητῶν, Σεμνὴ ὡς ἐβόησας· ὁ Χριστὸς ἐγήγερται, ἡ ζωὴ ἐφάνη, ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν Ἥλιος.

ΙΔοὺ σου ἡ φωταυγής, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε, φωτίζουσα τοὺς πιστούς, ἐν ταύτῃ ὑμνοῦντάς σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων, ἐπηρείας ἀξιάγαστε. Θε.

ΑΓίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνία φωτοειδής, ὡραία θύρα καὶ γέφυρα, πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, Θεοτόκον σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

ΟΥπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ Κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην. ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα. καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

ΤΟ Φῶς τοῦ Κόσμου ὁ Χριστός, ἀνύστακτον ἰδοῦσα τῆς Πίστεως τὸ ζέον, ἀγάπης τε τὸ φίλτρον, τὸ ἀνακόσπαστον Σεμνή, πρώτῃ ἐμφανίζει ἑαυτόν σοι ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου, ὤκιστα μύρα προσιούσῃ σὺν δάκρυσι τῷ ἀπροσπελάστῳ. καὶ αὐτός σοι ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος ἴσην ἐνέργειαν δωρεῖταί σοι, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα ἀνόδου ἐμφανίζει σοι βουλὴν φρικτήν, καὶ πέμπει δὲ θεῖα Εὐαγγέλια σοφοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις τῆς αὐτοῦ Ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'. Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στ. Ἁφαῖς ἀΰλοις ἅπτεταί σου Χριστέ μου.
Μή μου πρὸς ἣν ἔφησας ἅπτου Μαρία.
Δ. Ἀπειρίη Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνή.

Ἥ τις

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ἥτις προσελθοῦσα τῷ Χριστῷ, ἠκολούθησεν αὐτῷ. αὕτη ἐκ τῆς Μαγδάλων ἦν τῆς ὀρείων Συρίας. ἐνοχλουμένη δὲ ὑπὸ δαιμόνων ἑπτὰ, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἀπηλλάγη αὐτῶν. καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ Πάθους αὐτοῦ, καὶ Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν ἅμα τῇ ἄλλῃ Μαρίᾳ τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ κατεῖδεν. ἡνίκα ὀψὲ Σαββάτῳ εἶδε τὸν Ἄγγελον, πρωΐας δὲ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους. καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κύριον. ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ· μή μου ἅπτου. μετὰ γοῦν τὴν Θείαν καὶ Ἁγίαν Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἔφεσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ ὁσίως κεκοίμηται. καὶ ἐτέθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι μακάριοι Ἑπτὰ κεκοίμηνται Παῖδες. ὕστερον δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν Λείψανον, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συστάσῃ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετέθη, ἐν ᾗ ἐτησίως καὶ ἡ σύναξις αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Καράτωρος πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντι σοι τὸν Λόγον κεκτημένη. ᾧ παρέστασαι νῦν, βοῶσα Μυροφόρε· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν ἐγηγερμένον. κηπουρὸν δὲ αὐτὸν ὑπέλαβες βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θκ.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἁγνή, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λαμπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ὦ Μαγδαληνὴ τῶν ἐναρέτων πράξεων, τοῦ θείου κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης. ᾧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρέστασαι, καθορῶσα τὴν ἄδικον, ἔνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος. καὶ στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλουμένη, τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει; Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποιημάτων ὑπερτέραν Πάναγνε. ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ ἐξ Ἀδὰμ ἠφάνισαι, καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ᾠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελῳδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θείαν μετετέθης νῦν χαρμονήν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοητὰς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμονὰς, ὅπου Ὁσίων τάγματα, ἦχος ἔνθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε. διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Οὐδὲν προετιμήσω τῆς ἐπὶ γῆς, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνη πτερωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως Πάνσεμνε, ἐπιπεμπομέναις μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἑπομένη· σὲ μεγαλύνω Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοποιοῦ, καὶ χειμάρρουν τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβὰς, πόνων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνή, Μαθήτρια τοῦ Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαττε. Θκ.

Ὡς Μήτηρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον. ὡς συμπαθὴς, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς. ὡς ἀγαθὴ ἀγάθυνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρείαις, Παρθένε Θεοτόκε. ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανάμωμον.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν Σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΓ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατῆρα πλήσας Πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φωκᾶς ὁ Χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, Μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας καλεῖ· οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε. Ὅμοιον.

Τῆς ἀθεΐας τὴν πλάνην, θείᾳ ἐνστάσει σου, πολυθεΐας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμὴν, καὶ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νιφετοὺς τῶν βασάνων βέλη σαφῶς, ὡς χρυσίον ἐκαρτέρησας. Ὅμοιον.

Τοῦ ζωοδότου ὁ κῆρυξ, Θεοῦ γενόμενος, θανάτου καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, καὶ θεῖος ἀθλοφόρος. ὅθεν ζωὴν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ μακάριε. Δόξα, ἦχος δ'.

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστὴς, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ. τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὁμέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ Κόσμου πρεσβευτὴς, ὤφθης διαπρύσιος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Φωκᾶς ὁ φωστὴρ, πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε, τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν, ἀκτῖνες ἔνδοξε, ὑπερφυοῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε. διὸ φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς φοίνιξ, ὑψιτενὴς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους Ἔνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητόν· καὶ καρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων σου.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἱδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῇ μηχανῇ τῶν λόγων σου Σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Ἀφ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἔρριψας, νοῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἁπλῇ τῶν λόγων καθελὼν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι. Θεοτοκίον.

Εὐνήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος θανάτου βροτοῖς· ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἄχραντε ἐκ σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, μετ' ἤχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δοὺς τῷ γένει ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμοσας τῶν Πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἴνεσιν, καὶ ἀθεΐας φωνὰς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Ὁ πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανὸν εἵλκυσε, καὶ νοεραῖς Τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς Πιστοὺς ἔσβεσας, τῆς ἀθεΐας πυρσοὺς, ἐν τοῖς ὄμβροις Μάκαρ τῶν λόγων σου.

Ὡς χρώμασι φαεινοῖς, Ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας. Θεοτ.

Ἐρράγη τὸ τῆς ἀρᾶς, ἡμῶν μεσότοιχον Ἁγνὴ Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θείᾳ φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσέφερες, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, αὐλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θείαν, καὶ εὔσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός· ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν

πα-

παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ Ἀνυψώσει τῇ σῇ. ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου, δέχου Υἱὲ τὸ Πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὴν ἀσεγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χαρὰν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συσσαλεύουσαν πελάγη τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἵλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτικῶν ἔνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, ἄϋλον διήνυσας, Φωκᾶ. ὅθεν χάριτι, Ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Ἡ ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων θαυμάτων, Ἱεράρχα ἔνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν χαρίτων ἀέῤῥυτον.

Θεοτοκίον.

Ὡς παράδοξα καὶ ἄῤῥητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ κρυφίου σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παράδοξα· ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἡττᾶται Παναλόγαυστε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορθήσας τοῦ ἐχθροῦ, Φωκᾶ τὰ ὀχυρώματα, δυνάμει τῇ τῶν θαυμάτων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίῳ, ὡς σκῦλα προσενήνοχας.

Ἀντώθησας Σοφέ, τὰ κατὰ σοῦ πεμπόμενα, τοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων αὐτὸς δέ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῇ ἐνθέῳ δυνάμει, τῆς στεῤῥᾶς σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥανάτω Οὐρανός, εὐφροσύνην καὶ χαρὰν ἐν γῇ. ἀνέδωκεν νῦν γὰρ αὕτη, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἰλύος, καὶ βυθοῦ τῆς ἀθεότητος Ἔνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας Ποίμνην· ἣν ἀποκαθάρας υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Ἐφεσιν, ὁ νοητὴν τιθεὶς τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμῳ πορείᾳ, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Ἔλυσας, τὰς συμπλοκὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιοῤῥήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς Θεόφρον, καὶ ἐν Κόσμῳ, τὸν τῆς Πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ἑνώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, ἀεὶ ζῶντα πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνύμενον, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στίχ. Φῶς Κυρίου ἔνδοξε Φωκᾶ φωτίσαν,
Σὴν καρδίαν ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.
Εἰκάδι δὲ τριτάτῃ πυρολοέτρῳ Φωκᾶς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως. προσάγεται οὖν Ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ. καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θεολογεῖ παῤῥησίᾳ καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν. ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς βλασφημῆσαι εἰς τὸν Χριστόν, καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν Στρατιωτῶν ἄπνους ἔκειτο. ἀλλὰ τοῦτον μέν, ὁ Ἅγιος ἀνέστησε, δεηθείσης αὐτὸν τῆς αὐτοῦ Γυναικός. ἄγεται δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα Τραϊανόν. καὶ κηρύξας τὸν Χριστόν, ξέεται κρεμασθείς, καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται. καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι κατακλεισθείς, καὶ δεξάμενος τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολιναρίου, καὶ Βιταλίου Ἐπισκόπων Ῥαβαίνης, καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης, καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων, καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς Σοφέ, πλήθη φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ ἐξέλυσαν, ἐκ γενναιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ Αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφορὰν, ἀντιδέδωκας καὶ ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἀποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γεηρὸν, θεῖοι τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι Ἀθλητὰ, δι' ἀέρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀββακοὺμ συνιπτάμενον. Θεοτοκίον.

Εἶδον Ἄγγελοι, Θεογεννῆτορ ξένα τῷ τόκῳ σου. φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἄφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν δι' ἀθλήσεως. δι' ἧς τυχὼν τοῦ ἐφετοῦ, σὺν Ἀσωμάτοις βοᾷς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔρρει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρὰ, πλάνης σεβάσματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότητος ἅπασαι, αἱ διπλόαι καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ, τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, κηρυττόντων εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον στάσιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποίμνης ἐνδέδειξαι· καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν ἄφθονον Χριστός σοι ἐδωρήσατο, Φωκᾶ ἀοίδιμε, τοῖς ἐξαιτοῦσί σε ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμάτων δωρεὰς, ἀπαύστως κράζουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θτ.

Ὁ φύσει ἀπρόσιτος παντὶ, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ἐν σοὶ σκηνώσας Ἁγνὴ, καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὔσπλαγχνος, ὤφθη ἀπρόσιτος σαρκὶ, καὶ προανεγράφη ἡμῖν. διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῷ σε ὑμνῶ καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἅρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρείαν, πρὸς Οὐρανοὺς ἀνέπτης Ὅσιε, μονὰς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ῥύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῇ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, καὶ ἀσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ Πίστεως.

Ἴδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην Θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τοῦ ποθουμένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ· καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, ἀνευφημούντων αὐτὸν δυσώπησον, τοῦ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τότε καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν. σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΔ'.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαράν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἁγνείας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους, Ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα θεομακάριστε. ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ Παθήματα, καρτερῶς ἐξεικόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν. ἔνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷάπερ νύμφη ἐκλεκτὴ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Πανεύφημε, τῶν Πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὥσπερ ὡραΐσματα, τὰ τῆς σαρκός σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω· καὶ τῷ νυμ-

φίῳ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Κεντρική Δημόσια Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

φίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμένοις θείοις λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρίστασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· αὐτὸ ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, σέβος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δήγμασι τῶν ἰοβόλων ὄφεων, τῷ ῥηματίσου ζῶντα ἤγειρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος. διὸ καὶ Οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Σταυροθ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Σταυρώσει Ἄχραντε, στένουσα δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, ταύτας θέλων ῥύσασθαι, τὰς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β'. Γεωργίου.

Τῇ, Χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πρᾶξιν κατάλληλον ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος. Μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στεῤῥοῖς, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν Ἡλιακῶν ἀκτίνων. διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ Οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνευδομένη. μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Στ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, ἣν ἑώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην ὁ βλέπων, Θεῷ ἐν Πνεύματι, μόνος ἣν διοδεύσει πάντων ὁ αἴτιος. χαῖρε ἔξοχον ἄκουσμα, παράδοξον θαῦμα. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, τὸ μάννα φέρουσα. σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Χριστοῦ σε μέλπω τὴν ἐπώνυμον Κόρην.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαίροις Ἀθληφόρε πανευκλεὴς, ἡ Μάρτυς ὀφθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρῴαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ῥαγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης Ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἰδὼν τοῦ νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὡραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς. ὅθεν θείοις ἄθλοις Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραΐσας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἑνωθέντα, καθ' ὑπόστασιν τῇ ἐκ σοῦ. ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ Μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν Ἔνδοξε, εἰς Οὐρανὸν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Ὄλβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, Πίστιν σεμνή. ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Ὕμνον χαριστήριον, τῷ Ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμοὺς ὑποφέρουσα. Θε.

Στῆσον ὅρμου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν Ἁγνὴ Δέσποινα· παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου Σεμνὴ, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν ἔλαβες, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν,

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ειν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πόθῳ καὶ πίστει, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐντρυφᾶς ταῖς μάστιξι, θείαις ἡδομένη Μάρτυς χριστώνυμε, θεωρίαις τοῦ Νυμφίου σου, καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγκας τὸν πόθον σου, τὸν πρὸς τὸν Χριστὸν Χριστῖνα ὁ δείλαιος, ἀθεώτατος Πατὴρ καὶ δεινὸς, αἰκισμοὺς βασάνων ἐπηπείλει σοι.

Ἐκολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη σῆς ἀγαπήσεως, νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ Ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὡς Ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς γεγενημένην, Οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφῇ Ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω Χριστῖνα Μάρτυς· ὅθεν σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασιν ἔρριψαν.

Πρὸς ὕψος τὸ ὕψος πετάσασα, ὥσπερ τρυγὼν, πτεροῖς Θείου Πνεύματος, καὶ πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαυσας.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενον, ζωώσον με, Ζωὴν ἀναμάρτητον, Ἁγνὴ Παρθένε κυήσασα.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐθέλχθη σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκυτάτου ἔρωτος Ἀθληφόρε· καὶ εἰς ὀσμὴν τῶν αὐτοῦ Παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκραύγαζες· θέλγομαι, τῷ πόθῳ σου Παμβασιλεῦ, καὶ ἀγάπῃ τῇ σῇ σφαγιάζομαι.

Ἀπέρασέ τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννήτωρ καπήλων ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐπεδείξατο γνώμην, καὶ πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε. τοὺς ὅρους γὰρ ὁ δυσσεβὴς, τῆς οἰκείας ἠγνόησε φύσεως.

Ὡς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν, ὡς ἡδύπνοον ἐξηνθήσας ῥόδον, μυρεψικὴν, ἀποστάζουσα χάριν, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας ἐμύρισας, Χριστώνυμε Μάρτυς σεμνὴ, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Οἰήσαντες θεηγόροι Προφῆται, Μυστήριόν σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν Θείῳ, καταλαμπόμενοι πόρρωθεν Πνεύματι, Μητέρα σε πανάληθῆ, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων γενήσεσθαι.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Φωτοειδὴς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν Οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστῖνα σεμνή. ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην· ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χριστίνης.

Τὴν Χριστίναν ἥνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον αἷμα τοῦ Μαρτυρίου.
Πέλτοις Χριστῖνα βλήθη εἰκάδι ἠδὲ τετάρτη.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Τύρου, Οὐρβανοῦ τινος Στρατηλάτου θυγάτηρ. ὃς ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγὼν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ Θεοὺς ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαιτᾶσθαι αὐτὴν διωρίσατο, θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν. ἡ δὲ ταῦτα συντρίψασα, τοῖς πένησι διαδέδωκε. δι᾽ ἃ δὲ ταῦτα, πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ὑποβάλλεται, καὶ ἐν φυλακῇ τίθεται. ἔνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα, Ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς, καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἕλκη θεραπεύεται. εἶτα ἐν θαλάσσῃ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου τὸ Θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ Θείου Ἀγγέλου τῇ χέρσῳ ἐκδίδοται. ἔπειτα γνωσθεῖσα ζῆν, εἰς φρουρὰν κατακλείεται, τοῦ Πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προστάξαντος. ὃς αὐτῇ τῇ νυκτὶ

ἐκρή-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ἐκπήγνυται τῆς ζωῆς. Δίωνος δέ τινος τὴν ἀρχὴν αὐτ᾽ αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς ἐξέτασιν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. ἡ δὲ τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται. καὶ παράδοξα τελέσασα, ἐξεκαλέσατο πρὸς τὴν Πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς. μετὰ δὲ τὸν Δίωνα, Ἰουλιανός τις τὴν Ἡγεμονείαν ἐδέξατο. καὶ καμίνῳ πυρὸς ὑποβάλλει αὐτήν, καὶ ἄφλεκτον φυλαχθεῖσαν, ἑρπετοῖς ἰοβόλοις καταδικάζει, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει. ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυῆναι φασί· καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει· καὶ τελευταῖον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, βέλεσι βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνον τῷ πάντων Εὐεργέτῃ, τῷ παμφλέγοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τῷ σῷ, δροσίζοντι καρδίαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων. οὐκ ἠρνήσω Χριστὸν, Παρθένε μελῳδοῦσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄμβροις αἱμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας· ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, Παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων. Θεοτ.

Νόμους Παρθένε ὑπερβᾶσα, τοὺς τῆς φύσεως τῇ θείᾳ σου Συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεὸν ἐκύησας βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κυμαινομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, θείᾳ κυβερνήσει ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς βυθῷ. ὅθεν Παραδείσου, τοὺς ἀκλύστους λιμένας, κατέλαβες βοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ῥήματι ζῶντι ἤγειρας, τὸν θανέντα τοῖς δήγμασι, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰοβόλων ὄφεων. Θεὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας θείᾳ ταφῇ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστῖνα. πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὄφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου ἐπῳδαῖς αὐθήμερα, θηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτὸς, ἔμεινας τῷ Κτίστῃ, μελῳδοῦσα Χριστῖνα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε. Θεοτ.

Ἡ Κραταιὰ βοήθεια, τῶν Πιστῶν Ἀειπάρθενε, ῥῦσαί με τῆς πλάνης τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινῶσαι σπεύδοντος. σὺ γὰρ ἀπλανὴς, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βοώντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐδὲν κατηξιώθης, κατηγλαϊσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα, τὸν σὸν Νυμφίον Χριστῖνα Μάρτυς πολύαθλε.

Ὡραιόν σου τὸ κάλλος· ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει Χριστὸς, ἐπουρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν.

Συνήφθης Ἀσωμάτων, Ἔνδοξε χορείαις, καὶ Ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ἡλίου λαμπροτέρα, ὤφθη σου ἡ μνήμη, μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς σὲ τιμῶντας Χριστῖνα καταφαιδρύνουσα. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον, καὶ αἰωνίου φλογός με ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός. Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς εὔχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότου σε σκεῦος, Χριστῖνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν. ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατὴρ δὲ δαψιλὴς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις. χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη. διό σε τὴν Παναμώμον, οἱ Πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες. φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, γ'. Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστὲ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην. ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν, τὸν δόλιον κατεπάτησαν. ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν, εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὄλβον λιποῦσα πατρικόν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν ἤρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον Οὐράνιον. καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν Τύραννον. ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες, ἔλεγον· πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθείς. στεφανίτης ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς, καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἐθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις. ὅτι καὶ Χριστῖνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο. ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀποῤῥιψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν Τυράννων. διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὅπλον κραταιόν, Χριστῖνα Μάρτυς κατέχουσα χερσί, τὴν Πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεόν, ἀγάπην τόξον, τῶν Τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως· τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήργησας εὐθέως· τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα χορεύεις ἐν Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ἡ Παρθενική σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἡρμόσατο, συναφείᾳ ἀκηράτῳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παραγγόμενος τὸ κάλλος σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν. ἐγκαρτερήσασα αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῷ στέφει διοσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς Βασίλισσαν πεποικιλμένην. αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμήν, τὸ περιβόητον καὶ ἄχραντον Αἷμά σου, Χριστὲ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καταδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. διόπερ ὁρῶσά σε, προσηλωμένον ἡ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη παρειὰς κατεξαίνετο, Τέκνον λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ παναμώμος, Κόσμον ὁ θέλων ῥύσασθαι, τιμίῳ σου Αἵματι, τῶν ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, Σῶτερ ὁ ἄδυτος Ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Μετὰ τῶν ἄνω Ταγμάτων συνηριθμήθης εὔδοξε, Κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Χριστῖνα Πανεύφημε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐκ τῶν ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Σταυροθ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. ἀλλ' ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλ. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς γυναῖκα Μάρτυρα. Ὁ Ἀπόστολος, ζήτει Δεκεμβρίῳ δ'. Ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΚΕ'.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν καὶ Ἁγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ᾠδαῖς μουσικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον,

τὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τὸν ἀναδέξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινῶς πρεσβεύεις. Ὅμοιον.

Ἡ Πρώην ἄγονος στεῖρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη, πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστόν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἱλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν. Ὅμοιον.

Μνήμην Δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Ἕτερα γ΄. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἥδε φωταυγὴς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ Κοίμησις ἡ σεπτὴ καὶ ἀξιέπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη Ζωὴν ἡ κυήσασα, ἡ ἔμψυχος κιβωτός, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς Πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ ζωῆς τὴν πηγήν, παραδόξως τέξασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην Ἁγνήν, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεής, γηθοῦσα ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφραινομένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον. ἧς περ νῦν τὴν ἁγίαν, ἑορτάζομεν Πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Πιστῶν χορεῖαι, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου, τιμῶμεν πανευλαβῶς ἐν Θείῳ Πνεύματι. ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, καὶ φλέγουσα πονηρά, ἐναερίων πνευμάτων συστήματα. καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνούντων σε, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρὶς ἡ ἁγία, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς Οὐρανίους σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρί, ὑπεραγνῷ αὐτῷ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος καὶ πανάγνου Μαρίας, Προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ Κεφ. ε΄. 16.
μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Κεφ. ς΄. 1.
Βασιλεῖς, καὶ συνέτε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ Κεφ. γ΄. 1.
ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

νευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι Λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 7. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ Λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, φαιδρῶς ἡ γεννήσασα, σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ᾀσμάτων ἄνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν· σώφρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα, καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας. καὶ γὰρ αὕτη τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν Ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλείαν· καὶ σὲ νῦν μεταστήσασα πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωήν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί, δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον Κοίμησιν. καὶ ἔτεκεν ὑπερφυῶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα. ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτής, ὁ φωτίζων, καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πᾶς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς· συγχάρητε κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον. ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον. αὐτῷ παρεστῶσα, καὶ ἡμῖν αἰτοῦσα, τοῦ δοθῆναι ἱλασμόν, τοῖς πίστει τελοῦσι ταύτης τὴν Κοίμησιν.

Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἅπαντες Πιστοί, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτεκον ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράξωμεν· ζεῦγος ἁγιόλεκτον, ξυνωρὶς ἁγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. α΄.

Ὦ μακαρία δυάς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς Κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης Παιδὸς χρηματίσας Πατήρ. μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. μακάριοι οἱ μαστοί, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν. ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἄμωμον. ἀμνὰς τιμία, ἡ κυήσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν Κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄννα Προμήτωρ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος. ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἁγιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου δυὰς τι-

μία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεθαρμόσασα, Χριστὸν τὸν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακεὶμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. λύχνοι οἱ ἀνατέλλοντες, λαμπάδα τὴν ἄσκιον. οἱ βλαστοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον. μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν θεόβλαστον τῷ Κόσμῳ αὐξήσασα. ἡ νόμῳ, ἀδιαλείπτως, ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα. δεσμὰ τῆς στειρώσεως, ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου. καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα· Ἄννα θεομακάριστε, Προμήτορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα. μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ Κτίσις ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· μακαρία ἡ κοιλία σου ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν. καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστόν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἁγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα. διὸ πρὸς λῆξιν Οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμὸν ἀειμακάριστε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου.

Ηὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσμιος, γηθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσχαίρει διαιωνίζειν, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα,

σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθ. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερῆρας ἁπάσας, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον Θεοτόκον κυήσασα, ἁγιόλεκτε Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου. μεταστᾶσα δὲ ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, νῦν μοι σεμνὴ αἴτησαι, προελομένῳ, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, εὐφημῆσαι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας. διὸ πρὸς ἀγήρω ζωὴν μετέστηκας, ἀπολαβοῦσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἣν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης Ἁγνή. καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι ταύτης ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, Ἁγνὴ παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν. διό σου τὴν Κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἁγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Ἥλιος ὥσπερ, τῇ Σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἑνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς Παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ. δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψεν. Θεοτοκίον.

Ἐν προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

θεῦντες σῳζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Ἄλλ. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ, Μήτηρ γέγονας Ἄννα πανεύκλεες, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνενδότως φυλάττουσα. διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, πλοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ Νομοθέτου, Μήτηρ τῆς Μητρὸς ἐχρημάτισας. διὸ νῦν πᾶσα ἡ Κτίσις, ἐποφείλασοι, ἐκτελοῦσά σου χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφὴν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κυήσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀποκυήσας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης, προσεχώρησας, θεουμένη σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα. Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἅλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, σῖτον ἀγεώργητον ἔχουσα. δι᾽ οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα, Κτίσις κράζουσα· Παντοδύναμε, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν Οὐρανοῦ, Ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς ἀΰλοις Τάξεσιν, ἀΰλῳ τῷ νοΐ, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμψεως, τῆς πλουτοδότιδος. ἀλλ᾽ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσσαὶ βλαστήσασαν, ἐκ ῥίζης ἐμφανῶς, ἀθαλῆ ῥάβδον τὴν Ἁγνὴν, ἐκβλαστάνεις Ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιὰν, τῶν πιστῶν σκέπην· ἐπὶ σοὶ, τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου, Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

Ὠδὴ ς΄. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Κύριε, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ᾠδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἁπάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται· ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε. διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν Κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Ἐξ Ἄννης, ἡ τοῦ Κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀνωτέρα Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ᾽ ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι τῆς Προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν Μετάστασιν. σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιοῦσα ἀγάλλεται. καὶ ὡς οὖσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῇ. ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Δόξα. Μήτηρ τελεῖται Μητροπαρθένου Κόρης,
Ἡ τῶν κυησάντων Μητέρων σωτηρία.
Πέμπτῃ ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Αὕτη ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἣν ἐκ φυλῆς Λευΐ, θυγάτηρ Ματθὰν τοῦ Ἱερέως, καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ Γυναικός. ὅστις Ματθὰν ὑπῆρχεν ἱερατεύων ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κλεοπάτρας, καὶ Σαπώρου Βασιλέως Περσῶν, πρὸ τῆς Βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. οὗτος ὁ Ματθὰν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοβῆ, καὶ Ἄνναν. ἔγημε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. ἔγημε δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. ἔγημε δὲ καὶ ἡ τρίτη, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον. ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν. αὕτη οὖν ἡ Ἄννα μετὰ τὸ γεννῆσαι τὴν παντὸς τοῦ Κόσμου σωτηρίαν, καὶ ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναί τε ταύτην ἐν τῷ ναῷ ὡς ἄμωμον δῶρον τῷ Παντοκράτορι Θεῷ, νηστείαις καὶ προσευχαῖς, καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποιΐαις τὸν ἐπίλοιπον ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις, ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ξέ. καὶ ρ. τῶν ἐν τῇ ε. Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὠριγένους δόγματα καθελόντων.

Στίχ. Λόγοι Βελίαρ Ὠριγένους οἱ λόγοι.
Οὓς ἀπὲρ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἣν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἄνθιμος Αἱρετικός, γεγονὼς πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθεὶς καὶ προχειρισθεὶς Ἀρχιερεὺς Κωνσταντινουπόλεως. ἀλλ' Αἱρετικὸς ὢν ἐξεβλήθη παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἁγιώτατος, Πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ξενοδόχος τῶν Σαμψῶν, ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης. ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβῆρος καὶ Πέτρος ἄνθρωποι πᾶσαν αἵρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες καὶ τὰ Ὠριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς Ὀρθοδόξους. διά τοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ Βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ Βασιλείας Σύνοδον, ρξέ. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε, καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. ἔκτοτε οὖν ἑορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν Μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πρὸς φῶς ἀνακράζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Τῆς Μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, Μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς Οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὡραῖον, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὡραιότησι, καταφαιδρύνοντα τοὺς σὲ ἀνυμνολογοῦντας.

Ὠδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ Μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρίν, νῦν δὲ Προμήτωρ Χριστοῦ, ὥσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσαμένη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστός σοι τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς σε ὑπεδέξατο. πύλην ὅτι ἔτεκες, ἣν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, Θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁσίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἁγίας Ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας. ἥτις τὸν Πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἁγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, Θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα, ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννῆτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον. λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἁγνὴν Θεομήτορα. ἣ συγχορεύεις Ἀξιάγαστε.

Ἐκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἁγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ Κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Ἐδέξατο ἄλυτος ζωὴ καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ Πανεύφημε. ξύλου ζωῆς νῦν μετέχεις· Δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι, καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμασιν. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ Ἡλίου τηλαυγέστερον· φέγγη πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα Πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα. ἣν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον. αὐτὴ γὰρ τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἁμαρτίας θείῳ νεύματι.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν. τὴν Θεοτόκον αὕτη γάρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιστεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδέχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν, καὶ εἰρήνης τοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός. Ὅμοιον.

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν Λυτρωτήν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον. Ὅμοιον.

Πρὸς τὰς αὐλοὺς χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἁγίων, χαρᾷ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης. οὓς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί, δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν Κοίμησιν. καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα· ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτής, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄. Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἅψας.

Ζήτει Σαββάτῳ ϛ΄.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Κϛ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων ἦχος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, Ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ Παντοκράτορος. καὶ ἀνιέρου σκοτισμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι. καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, καὶ Ἀθλητῶν, αἵματι λουσάμενος θεομακάριστε. Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτὲ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον Μυστήριον, τῷ Ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς ἀσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως. καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότατα, διὰ Χριστὸν, τὸν δι᾽ ἀγαθότητα παθεῖν ἑλόμενον. Ὅμοιον.

Ἑρμιππόν τε καὶ Ἑρμόλαον, καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον, εὐφημήσωμεν, ἱερῶς δοξάσωμεν, καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορτάζοντες πανηγυρίσωμεν.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας. Ὅμοια.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, Παρασκευὴ ἡ σοφὴ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρείως κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα σεμνὴ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνείαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς. Ὅμοιον.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὁλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα. καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν, καθυπομείνασα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ᾽ αὐτοῦ. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, θεομακάριστε. Ὅμοιον.

Ὁσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα; καὶ τοῦ Μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πρᾳότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευὴ, Νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθλοφόρε Παρασκευὴ πανένδοξε, τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἀξίως ἐκτελοῦντας, αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης Κρίσεως, Μάρτυς πανοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν στ. στιχ. προσόμοια τῆς Ἁγίας, ἦχος α'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστᾶσα Πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς χόνιν ἐλέπτυνας. τῷ γὰρ θείῳ τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον, καὶ ἐφ᾽ ὕπερθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι. πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐῤῥάγη, ὥσπερ στρουθίον παιζόμενος.

στ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θείᾳ προνοίᾳ Ἄγγελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε· τὴν δὲ αὔραν εὔδροσον, οἷα πάλαι τοῖς Παισὶ, τοῦ τετάρτου ἡ ὅρασις. μεθ᾽ ὧν ἔκραζες· σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, Πανοικτίρμον. ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

στ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὤφθης ἄμωμος. σὺ γὰρ Νυμφίον ποθήσασα, κατ᾽ ἴχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σεμνὴ, Παρασκευὴ ἀοίδιμε. καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Θεοτίμητε. χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη. χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε. μεθ᾽ ὧν ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τροπάριον. ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας, ἦχος α'.

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου Πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ Ἀθλοφόρε. ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία.
Μετὰ τὴν α΄. στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἁγίας, ἦχος δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι᾽ ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι ὥσπερ ἄμωμος Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα αὐτὸν, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε.
Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. Κάθισμα ἦχος α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἀμνὰς, καὶ ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως σεαυτὴν ὡραΐσασα. ὅθεν εἴληφας τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀῤῥωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες.
Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.
ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Ὕμνοις γεραίρω τοὺς Ἑρμολάου πόνους.
Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ, καὶ ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἑρμολάου Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε. τοῦ μεγάλου γὰρ Λόγου, ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, εὔδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομούντων τὰ θράση, πανοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε. Θεοτ.

Ἱλεοῦμαι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβερᾶς καταδίκης ἐξαίρεσθαι.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Θεοφάνους.
Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δεηθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Ὁμίσας, τῆς καρτερίας λύαινσα, Μάρτυς τὸ εὔτονον, ὃ τοῖς ξοανοῖς Τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν. ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασιν, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανὰς, καταβαλοῦσα ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, καὶ Τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ Πίστιν ἐκήρυξας. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δήγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὁ θείᾳ δυναμούμενος, τοῦ Παντουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἅγιε, πάντας γνωστοὺς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος.

Ἔγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ Σοφὲ πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὁ Παντελεήμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐνδυναμοῦν τὸ ἀσθενὲς, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ῥωσθεῖσα θείᾳ Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στεῤῥόπετρος.

Ἀγάπῃ τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὠδὴ δ΄. Εἱρμός.
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου.
Κάθισμα. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱερῶς τὴν ζωήν σου διαπλέων, ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίστει σοι, προσιόντας ἑκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Ἀθλο-

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

φόρε Ἑρμόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὅμοιον.

Ἐκ σπαργάνων μητρῴων σὺ τῷ Χριστῷ, ἀνετέθης ὡς Μάρτυς διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, καὶ Τυράννων θράση, στερρῶς κατεπάτησας, καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας. ὅθεν ὁ Χριστός σοι, τοὺς στεφάνους κομίσας, ἐνδόξως ἡτοίμασεν, εἰς νυμφῶνα Οὐράνιον· Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὠδὴ δʹ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἱ πορεῖαι σου Πνεύματι, Θείῳ ἀγόμεναι ὑπεσκέλισαν, τοὺς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδοὺς ἀληθείας πολλοῖς ὤφθησαν.

Ἱερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου Πάθους γάρ, ἐξακονισθείσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ κάλαμον, στέφανον καὶ σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τελειωθῆναι δι᾽ αἵματος.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ Ὁπλῖται Ἑρμιππός τε, καὶ ὁ θεῖος Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν Οὐρανοῖς συναγάλλονται.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν, κεκτημένοι Παρθένε, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἠγώνισαι Σεμνή, καὶ τὸν Τύραννον ἔκτεινας, ῥητορεύσεσι ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτῳ φρονή-

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

νων παρίςασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, μετὰ πάντων τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, Πίςιν ὀρθήν· καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ Μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἑρμόλαε μεθ' οὗ Χριςὸν, τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κόρη. ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαλήνας, μετανοίας λιμένας ὁρμίζεσθαι.

Ἄλλος. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀγγέλου, παρουσία τὴν ςέρνοις πεθεῖσαν σοι, μεγίςην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἥλους εὔδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θᾶττον ἠφάνισεν.

ΖΕάν σε, Πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσαν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίςους, πρὸς τὴν ἔνθεον Πίςιν ῥυθμίζουσαν.

Ἐρράσου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισαγὴς τῶν χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων διδάσκουσα, παρρησίᾳ, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐςενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Ναόν σου πάνσεμνε ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὑράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ Πιςοὶ, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ Νυμφίου σε φωνὴ, καλέσασα ὡς Νύμφην, ςεφάνῳ ἀφθαρσίας, ἐκόσμησε θεόφρον, Παρασκευὴ πανευκλεὴς, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν ἀξίως συνηρίθμησε. μεθ' ὧν εὐφραινομένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτήν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ Ναοῦ σου. ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεςῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερομέν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚ'. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος τῆς Χριςοῦ Παρασκευῆς.

Στίχ. Θεῷ παρεσκεύασας ἁγνὸν ὡς δόμον,
Σαυτὴν ἀγῶσι Σεμνὴ εἰς κατοικίαν.
Παρασκευὴν ἔκτανεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν ἕκτῃ.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ κώμης τινὸς, ἐν ὁρίοις τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριςιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτίας προσαγορευομένων. οἵτινες τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἄτεκνοι· προσηύχοντο δὲ τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεὸς, ὁ καὶ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον. καὶ ἔτεκον αὐτὴν ἡμέρᾳ ἕκτῃ τῆς Ἑβδομάδος, καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι, ἐπωνόμασαν αὐτὴν Παρασκευήν. αὕτη δὲ ἐκ σπαργάνων μητρικῶν τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς παιδευομένη καὶ νουθετουμένη, σχολάζουσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀενάως καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα ἐκμαθοῦσα, καὶ διηνεκῶς τὰς Ἱερὰς βίβλους ἀναγινώσκουσα. τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανέμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ. καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων προσέφερε πρὸς θεογνωσίαν. καί τινες Ἰουδαῖοι διέβαλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀντωνῖνον, λέγοντες· ὅτι γυνή τις ὀνόματι Παρασκευὴ, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν, ἔκθαμβος ἐγένετο, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. λέγει οὖν αὐτῇ· ἐὰν πεισθῇς μοι καὶ θύσῃς τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος· εἰ δὲ μὴ πεισθῇς, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. ἡ δὲ Ἁγία ςερροτάτῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· μή μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριςοῦ καὶ Θεοῦ μου. θεοὶ γὰρ οἱ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες, ἀπολέσθωσαν. ὁ δὲ Βασιλεὺς τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει κασσίδαν σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος. οὗ γενομένου,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

θείᾳ δρόσῳ ἀβλαβὴς διεφυλάχθη. ἐπὶ τῷ τοιούτῳ θαύματι αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον. εἶτα κελεύει λέβητα χαλκοῦν ἐλαίου μεστὸν καὶ πίσσης ἐκκαυθέντα σφοδρῶς, ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτήν. οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἑστῶσα ἐν μέσῳ ὡρᾶτο τοῦ λέβητος δροσιζομένη. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς, ἔφη· ῥάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος, ὦ Παρασκευὴ, ὅπως γνώσωμαι εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἔλαιον ὑποκαίον ἐστίν. ἡ δὲ Ἁγία πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ Βασιλέως ἔῤῥιψε. καὶ εὐθέως ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ ὁ Βασιλεὺς, λέγων· ἐλέησόν με δούλη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν Θεὸν ὃν σὺ κηρύττεις. καὶ ἀναβλέψας εὐθὺς, ἐπίστευσεν ὁ Βασιλεὺς Ἀντωνῖνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ᾽ αὐτόν· καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. ἡ δὲ Ἁγία ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας Πόλεις καὶ κώμας κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. εἰσελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν Πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν αὐτὴν ὡμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. ἐπὶ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς ταραχθεὶς, ἔπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐμφωλεύοντα δράκοντα φοβερώτατον, ἔξω τῆς πόλεως. ᾧ ἐκ συνηθείας, τοὺς καταδίκους θανάτῳ κατάβρωμα παρῆγον. ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων μέγα ἐβρύχησε· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ καπνὸς ἐξῆλθεν ἔξω πολύς. ὡς δὲ ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηρὸς, εἶπε· θηρίον, ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὄλεθρος. ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτὸν, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ποιησαμένη εἰς αὐτόν· ὁ δὲ μέγα συρίξας διεῤῥάγη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ἐπίστευσαν. ἡ δὲ Ἁγία εἰσελθοῦσα ἐκήρυττε πανταχοῦ. ἀπελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν Πόλιν ἐν ᾗ ἐβασίλευε Βασιλεὺς ἕτερος ὀνόματι Ταράσιος, καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, παρέστησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ᾽ αὐτοῦ, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε· καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ ἐλαίου καὶ πίσσης καὶ μολύβδου γέμοντος προτεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ· θείου δὲ Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ, τοῦ λέβητος ψυχρανθέντος, ἀβλαβὴς ἡ Ἁγία διέμεινε. πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγὼν, τὸ στεῤῥὸν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπτη μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους.

Στίχ. Ἕρμιππος, Ἑρμόλαος, ἠδ᾽ Ἑρμοκράτης,
Ἑρμῆν σέβοντας ᾔσχυναν παῤῥησίᾳ.
Ἑρμολάου δ᾽ ἕκτῃ εἰκάδι τάμεν αὐχένα χαλκός.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Πρεσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καέντων Ἁγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ Τυράννου. κρυπτόμενοι δὲ ἔν τινι δωματίῳ, ἐπεὶ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ παραίτιος τῶν Χριστιανῶν ἐμηνύθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος· ἑκὼν μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, παρὰ Ἑρμολάου ἔφη τοῦ Πρεσβυτέρου· αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄξοντες. καὶ σὺν αὐτῷ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, Πρεσβυτέρου καὶ Ἀρχιμανδρίτου γενομένου. καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Τζηρονήτου. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, πέραν ἐν Χάλδαις. καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου. καὶ τοῦ Ἁγίου Μαυρικίου. καὶ τῶν Ἁγίων Ἀτίονος, καὶ Ἱερουσαλήμ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίστεως Ὅσιε, πρὸς φῶς θεογνωσίας, πληθὺν τῶν σωζομένων, μελῳ-

δοῦ-

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

δῶσαν ὡδήγησας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδελφὰ συμφρονοῦντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ θεῖος Ἕρμιππος, Ἑρμόλαε παμμάκαρ, σὺν σοὶ τοῦ Μαρτυρίου πόμα πίνουσι ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἡ Παναγία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκυήσασα, ἐκ πάσης ἁμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν Λαόν σου περίσωζε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ὑπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, τὰς μαχαίρας ἔστεγες καρτερῶς, φλεγομένη καὶ ὑπέψαλλες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδ᾿ ὅλως, τοὺς παρανόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀθέους Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ἤπαρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον, μὴ πεκτημένοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ Θεοί, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ Κύριος, πλαστουργός ἐστι πάντων ἐκήρυττες. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ ἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δι᾿ εὐσπλαγχνίαν δι᾿ ἡμᾶς ὡς πρόβατον, τυθέντι ἀναίμακτον, Θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἑκουσίως, εὐπρόσδεκτος Θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόφασιν, ἀπιστίᾳ τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σου, ζωοποιῷ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνῆλθε Μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἑρμόλαε τρισμάκαρ.

Ὁ ἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἕρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, οἱ στεῤῥοὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν. Θύματα δεκτὰ δέ, ἑαυτοὺς τῷ Δεσπότῃ, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστόν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία Δέσποινα, ὑμνοῦμεν δεόμενοι, ναὸς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος καθαρίσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐκ ὄντας Θεούς, ἀλλὰ ψιλῇ, δαιμόνων φάσματι, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλπουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει Σεμνή, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισαι ξόανα, ἐνεργείᾳ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι᾿ οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστέ, Παρασκευὴ ἡ ἁγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν κράζουσα· εἰς ὀσμὴν τοῦ θείου Μύρου σου, νῦν συναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε. Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔστησο ἔναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν Πανοίδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ Πιλάτου καλήν. καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγήν, τὴν γῆν μὲν ἡγίασας, τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανοὺς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ὤφθητε τρίφωτος λαμπάς, Θείῳ Πνεύματι πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἕρμιππε ἔνδοξε, σὺν Ἑρμοκράτει καὶ Ἑρμολάῳ τε, καταφαιδρύνοντες ψυχάς, πιστῶν θείᾳ χάριτι, καὶ ἐκδιώκοντες, δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν Πανοίδιμοι.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Στόματι ἅπαντες λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρονήματι μέλψωμεν, τοὺς Ἀθλοφόρους Χριστοῦ, τὴν θείαν δόξαν ὥσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ Οὐράνια, περιπολεύοντας, καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

Ἥλιε ἄδυτε Χριστὲ, Ἑρμολάου ἱεραῖς παρακλήσεσι, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμοκράτους, καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, μὴ ἀποστήσῃς ἀφ᾽ ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη σου. ἀλλὰ συνήθως ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Φείσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν Τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεῆμον ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ᾨδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ῥεύσεως βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς θεόφρον ἀντηλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὁρᾶν, τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐπαγομένη τρανῶς. ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων Καλλιπάρθενε.

Ἀκούσασα φωνῆς βεβαιώσης, Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διανύσασα, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν ἐρύτιμον.

Νίκην κατ᾽ ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ Ναῷ σου, προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον τέξασα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Κριτὴν ἁπάντων ἐλπιζόμενον.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωθεῖσα Καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, Τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀνέληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Παναγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστ. προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα σεμνὴ, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφὴ, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ πνεύματα μυσαρὰ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι. Δίς.

Ῥήξασα κράτος Τυράννων, εἰδωλοθύτων σεμνὴ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα Παρθένε, οὐδ᾽ ὅλως ἐπτοήθης, οὔτε χρυσμὸν, μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμοὺς τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν, τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγήν.

Ἤσκησε πρώην τὸ σῶμα, τήξασα εὔδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλοῦσα, ῥωμωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ δοκιμασθεῖ, ταῖς αἰκίαις Καλλιπάρθενε.

Δόξα, ἦχος β΄.

Ἐν Πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν Ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν Λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. ὦ Παρθενία ναὸς Θεοῦ. ὦ Παρθενία Μαρτύρων δόξα. ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴν Ἀκολουθίαν, ζήτει Δεκεμβρίῳ δ΄.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια γ΄. Ἀναστάσιμα ... ἦχος ... δ΄.

Αρμονίες Βιβλιοθήκες
Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος, τότε τὴν φερώνυμον κλῆσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυς ἀνάμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὁ ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἀσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, θεοσεβείας, καὶ πατρικὴν μισήσας δυσσέβειαν. τότε σοι τὴν ἔνθεον, αἴγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θείᾳ προγνώσει προειδώς σου, Παντελεῆμον σοφὲ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ὁ ἐξ αὔλων πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θείᾳ τούτους καταύγασον, θεομιμήτῳ κεχρημένος, προσωνυμίᾳ σαφῶς, καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικήν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς Ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερρὸς Ἀθλητής· καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς πρὸς Κύριον, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ΄. 9 Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην. ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν.

Ζήτει ταῦτα ἐν τῇ κε΄. τοῦ παρόντος Μηνός.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος α΄. Βυζαντίου.

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ Μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον. διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφὼς τὰ ἄνω Βασίλεια. ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ἀναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ. καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ Κόσμῳ, εἰρήνην σταθηράν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπεστάσω τὴν πλάνην τοῦ Πατρὸς πανένδοξε, καὶ τοὺς λόγους τῆς Μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. διὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τῷ αὐτῷ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας Πίστιν, τοῦ Πατρὸς διορθώσω τὴν ἀσέβειαν. ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διῶκτα. πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Ἡ παμφαὴς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς Ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα. ἱκετεύει γὰρ ἀεὶ Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον. τὸν φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος· πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαριζόμενέ σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. τὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγαν, φιλομάρτυσι χρέος. οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τὴν συμπάθειαν ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὗρες, Μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν καμνόντων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγήσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος;

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, Πατρικὴν ἀθεΐαν βδελυξάμενος, τῷ Ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας. καὶ θείᾳ χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτὴς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. ἀλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὔτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε Ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ· ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον ζήτει.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογ.

Μετὰ τὴν α'. στιχολ. Κάθισμα, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβὲς, σὺ ἐτήρησας Μάκαρ, Πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διορθώσω. ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἰατρεύειν σὺ, τῶν ἀσθενούντων τὰ ἄλγη, Μάρτυς ἔνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ζωσιμαία Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, Κάθισμα. ἦχος δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ Ἀθλοφόρον οἱ Πιστοὶ γενναιότατον, ἀνευφημοῦμεν ἅπαντες Μαρτύρων καλλονή, πίστει ἑορτάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Μάρτυς πανοίδιμε, τοὺς σεπτοὺς σου ἀγῶνας, μελῳδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παναμώμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ἦχος ὁ αὐτός.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, Παντελεῆμον Ἀθλητά· τὸν Ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἀληθῶς χαρίς σου, Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου.
Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.
Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν. ὁ
Εἶτα, ὁ Πεντηκοστάριον, ἦχος β΄.

Ἐλεήμονα Χριστόν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε Ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν καὶ ἐλεῆσαί με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου. τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος β΄. Θεοφάνους. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡς ὡραίαν, ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Παναμώμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἁγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστῆναί με, δέξαι ἐν ἡμέρα, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν [illegible] τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας. ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Παντελεήμονα τὸν πανάριστον Μάρτυρα μέλπω.

Ὠδὴ α΄. ἦχος, καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ, τὸν νεκρὸν πρώην ἤγειρας. νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ἀνατείλας οἷά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικήν, καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωράθης ὡραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ καὶ Χριστόν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων, πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν τοῦ ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείαις ἀγλαΐαις, Μάκαρ ἀποστίλβων τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνή, φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῇ γενομένην τοῦ Κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας. ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοί σε μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος, ὥσπερ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ὁσίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὔκαρπος, δεχομένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα Τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντίου δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων παριστάμενος.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν Τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας Θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας Ἔνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν Κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σου Παρθένε· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν Πίστιν κηρύξας τῷ σῷ Πατρί, ἀνείλκυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀσεβείας. καὶ Τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατῄσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος. ὅθεν καὶ τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος, τὰς νόσους τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων ἰώμενος. Παντελεῆμον πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς Κτίσεως. ὅθεν Παναγία δυσωπῶ σε Παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Ἁγνὴ Ἁγία Θεοτόκε, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ Πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσα ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβερὰς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσα.

Ῥομφαίᾳ με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς· ἀλλ' ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ Αἵματι, τοῦ Σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, Δεσποτείαν ἁπάσης τῆς Κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν· ἣν περ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ἀγενέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσενήνοχας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένος, βασκανίᾳ καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπωσάμενος.

Ὁ Πρεσβύτου, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, Πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγρησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ Παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνιδα, σὲ καὶ Μητέρα Θεώμεναι. μόνη γὰρ ἀμφότερα, πρὸς εὖ συνῆψας Παρθένε Παναμώμητε.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα τὴν εὔδοξον οἰκονομίαν σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὲ ὁ Θεός. διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς ἀληθείαν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ζηνώσας φρενί, ἑαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε Ἁγνή, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ᾽ ἐπιστρέψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε.

Ἄλλος. Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυς τοῦ Μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ, καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων χαίρων ἐκραύγαζες· ἕτερον ἐκτὸς σε, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἀθλητικῶν, προϊστάμενος Μάκαρ ἀγωνισμάτων, θείᾳ δυναστείᾳ περιγενοῦ,

τῆς τῶν ἀθέων δυσσεβῶν τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικήν, σὺ τὴν εὔστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ἀσυμφωνῇ, διεχρύσατο λέξιν τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ Ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ, Χριστὲ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ᾽ ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν. ἄλλην γὰρ ἐκτός σου ἁγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον φάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

ΕΝ ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Μή με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ᾽ εὐμενῶς προσβλέψαιμοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέσμοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου, οἰκτίρμον σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις Θεόσοφε.

Στεφανίτης ἰδείχθης πανάριστος. σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διῆλθες καὶ ὕδατος. καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τῶν Τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, ταῖς δυσφορωτάταις αἰκίαις τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς στερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Ὁ Κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνὴ περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

ΕΝ τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. α΄.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως· σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν, τοῦ Πιστοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος· μάλιστα οἱ βορβορώσαντες ὡς κἀγὼ τοὺς ἑαυτῶν ναούς. ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων, ἀγαπητοί, τὴν θεραπείαν παρέχει. σπουδάσωμεν οὖν πιστοὶ ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Τῇ αὐτῇ Μ. ΚΖ. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στ. Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας,
Δι' ἣν ὑδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.
Φάσγανον ἑβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Πόλεως Νικομηδείας. Πατρὸς μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἕλληνος, ὕστερον δὲ Χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ Υἱοῦ νουθεσίαις. Μητρὸς δὲ Εὐβούλης ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν Ἰατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος. ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἀφικέσθαι. Τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν Ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν, παρὰ Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου μανθάνει· Δι' ἧς παῖδα τινὰ ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν. Ὁ δὲ τρόπος τῆς Μαρτυρίας αὐτοῦ, γέγονεν οὕτω. Τυφλός τις προσελθὼν πρὸς αὐτὸν ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· τίς αὐτῷ θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων, εἶπε· (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα,) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν· Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· Ὁ δὲ Παντολέων ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐρωτηθείς, καὶ μήτε ὑποσχέσεσι, μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως σαλευθείς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος ἐν σχήματι Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου, θαρρεῖν παρακελεύεται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰς ἣν ἀπερρίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ. Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβής, θηρίοις ἐκδίδοται. Ἐξ ὧν ἀσινὴς διαφυλαχθείς, δεσμεῖται τροχῷ καθηλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφεθέντι ὑψόθεν κατὰ πρανοῦς. Εἶτα δεξάμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ηὔξατο· καὶ φωνὴ ἄνωθεν ἠνέχθη αὐτῷ, καὶ ἀντὶ Παντολέοντος καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα· πληρουμένης δὲ τῆς Εὐχῆς, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ Δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός. καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἑκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν. Λέγεται δέ, ἀντὶ αἵματος γάλα ῥυῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς Τυφλός, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Αὐγὴν ἐφορῶν σαρκικὴν Τυφλὸς λύχνων,
Καὶ ψυχικὴν ἤθρησεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάθεον πρόσαγμα παρανομοῦντος, Τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεῤῥίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος· ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τάχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον ἀεί, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον. διό με τοῖς πάθεσι καταῤῥυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε. τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον. ὅθεν ἱκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Ἄλλος, τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανόλβιος, τοῖς ἐν θαλάσσῃ Πανοίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι· φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου· οὓς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν Μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πιστοῖς, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ψυχαί, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτήν σε Μακάριε. ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελῳδεῖς ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρίν, ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ Αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Πανάμωμε· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία.

Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἥλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχή μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον. ὅθεν ἱκετεύω σε, διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τῷ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρός, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον ἀϊδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ἄλλος, τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ὁ περιδέξιον τῆς σῆς, σοφίας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ Πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδοῦσα τὸ φῶς, τοῖς πίστει Παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγοῦσα.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθείς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης· καὶ θεόκλητος ὤφθης, προσηγορίᾳ Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορικὴν ἀποβαλών, καὶ δεινὴν τῶν Σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ῥίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, Τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε. Ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν, τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, ᾅδου τὰ Βασίλεια Κόρη. ὃν ἐκτενῶς, δυσώπει τῆς ἄνω, Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ, ὑπάρχουσα ὅλη. καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. ὁ αὐτός.

Μετέσχης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον· ἔνθα κατασκηνώσας Μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν, ὄντως ἠξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Ἐφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συνταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι᾽ αὐτὸν, Παμμάκαρ χυθέντι· παρ᾽ οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγώνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι σὺ ἐχαλίνωσας. οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν, καὶ ἄλογος φύσις. διό σε Πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος· καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρεχών, παντὶ θλιβομένῳ, καὶ λιμένα εὔδιον, καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν Οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν Ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς ὡς Θεὸν, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

Ὁ Τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτανεύσον, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ· καὶ τοῖς πιστῶς, ἀνυμνοῦσιν Ἅγιε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων.

Καὶ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν ζ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἔλεον Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεῆμον σαφῶς, ὠνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι. ὡς συμπαθὴς γὰρ, ἠλέεις ἅπαντας, διπλῆν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν. τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν ἔνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

Δίς.

Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονὸς, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται. τῶν σωμάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἕτοιμος· λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεύων ἅπαντας, καὶ ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, ἀθολώτως ἀνέθηκας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὁμοιότητι· καὶ τοὺς ὁρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις λάμπων καὶ θαύμασιν· ἄνθει νεότητος, Πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφὼς, Πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, ἦχος δ΄. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη· δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ᾄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν. τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρείως ἐτροπώσατο· καὶ τῶν Τυράννων τὰς ἀπειρὰς βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο

τῆς

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΚ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾨδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον, Ζήτει Ὀκτωβρίῳ κς'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Ἑσπέρας, γ'. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

ΕΝ ἐκλογῇ θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἁγίων ὡς ὄντες, σοφίας θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος Ἔνδοξοι. καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς Οὐρανούς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι.

ΦΩτιστικοὶ ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες Κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἠστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλύν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

ΑΝευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ θεῖος, οἱ πληρωταί, τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταί, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΘΕομακάριστε Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενὴς προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμόν, ἀντιλαμβάνου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΕΝ τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνή· οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία.

ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου.

Ἰωσήφ. ᾨδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

ΜΕθέξει, τῇ πρὸς τὸ θεῖον Πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφόρον καὶ σεπτήν, ἑορτὴν ἑορτάζοντας, παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε, καὶ φωτισμοῦ καταξιώσατε.

ΕΘέλχθητε, γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Μακάριοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολουθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

ΛΑμπτῆρες, Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς φωτοδότιδος, φωταγωγοὶ γεγόνασι ψυχῶν, Παρμενᾶς τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

ΠΟρεῖαι, αἱ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγενημέναι ξένῳ τοκετῷ, ἀσυγχύτῳ ἑνώσει τε. ὅθεν ὡς πάντων Δέσποιναν, τῶν ποιημάτων σὲ δοξάζομεν.

ᾨδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

ΩΣ ὄντες πνευματικαί, νεφέλαι ὕδωρ ἀληθοῦς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς Ἔνδοξοι, ἐν ἁγιασμῷ ἐσταλάξατε.

ΤΟῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτοῦ χάριτος, διακονεῖν Πάνσοφοι, χρείαις τῶν Ἁγίων ἐτάχθητε.

ΑΙνέσωμεν Παρμενᾶν, τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν σοφὸν Τίμωνα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνουν Νικάνορα.

Θεοτοκίον.

ΣΤαλάζοντα γλυκασμόν, καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, Ἄχραντε Παρθένε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΔΙάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου καὶ σκεύη ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει,

Νι-

Νικάνωρ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ Τίμων ἔνδοξε. ὅθεν σήμερον, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε ἁγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ Παναμώμητος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας, ὥσπερ ἀστέρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυσσεβείας, σκοτισμὸν διέλυσαν, καὶ Κόσμον ἐφώτισαν, οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Ὑπάρχων τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ, Νικομηδείας γέγονας, Πρόχορε παμμάκαρ, ἄριστος διδάσκαλος, καὶ θεῖος πρωτόθρονος, Ποίμνης τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γέρας θεῖον ἐκληρώσω Νικάνωρ μάκαρ, σφαγιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίοις, εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελείωται, Στέφανος ἡμέραν ὁ πρωτάθλος. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας Θεὸν Λόγον, σωματωθέντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον. ὅθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξάζομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σούς, Μαθητὰς ὥσπερ σάλπιγγας, ἀπέστειλας ἐγειρούσας, ἐκ μνημάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογούσας σε.

Τίμων ὁ ἱερός, Ποιμὴν Βόστρων γενόμενος, ὑπέγκατο Μαρτυρίου, τὸ μακάριον τέλος, πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ὁ Μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὄψεσι, κεκοίμηται ἐκτελέσας, σὺν σπουδῇ θερμοτάτῃ, τὸ θεῖον διακόνημα. Θκ.

Ἀνυμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Παναμώμε τοῦ θανάτου, καὶ τῆς πρὶν τυραννησάσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

Ὠδὴ ς'. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλλων τὴν ἄληκτον, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ Πάθη, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται, Ἰουδαίων χερσὶν ἀναιρούμενος.

Ὁ Μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσαγαῖς ἀνόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὁλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος.

Ἡ θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμπλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἁγιάζει πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων ταύτην μακάριοι. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων δῆμοι Θεοκυῆτορ. τὸν γὰρ πάντων, Βασιλέα ἀφράστως ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Στ. Τετρὰς Μαθητῶν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου,
Τελάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Μυστῶν ξυνελήλυθε τετράς.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν διαφόροις τόποις ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν. διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς Πίστεως, καὶ ὁμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Υἱὸν Θεοῦ, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Οὗτος στρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ Ἡγεμόνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθείς, παρρησίᾳ ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς. καὶ τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθείς, καὶ σχοινίοις περιληφθείς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας, ἕως τοῦ Σαγκάρου ποταμοῦ, ἀκολουθοῦντος καὶ ὁρῶντος τοῦ Ἡγεμόνος. ἐκεῖσε δὲ ἐν γλωσσοκόμῳ βληθείς, ῥίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. κατ' εὐδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστὰς θεῖος Ἄγγελος, ἐξήγαγε τὸ γλωσσόκομον ἐπὶ τὴν ξηράν, καὶ εὑρέθη ἐν αὐτῷ ὁ Ἅγιος ἀβλαβής, ψάλλων· Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἡγεμὼν καὶ αἰσχυνθείς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνεῖλεν ἑαυτόν. ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς δεξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς θείας Δωρεᾶς, διὰ τῆς ἐκπεμφθεί-

σης

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστερᾶς, ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου, τὸ πνεῦμα παρέθετο. καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ Λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει Ἀγκύρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου. Καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίας. Καὶ Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κυντιλιανοῦ, Δάδα, Μαξίμου, καὶ Καλλινίκου. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τοῖς Βιγλεντίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ὁλικωτάτῃ, διανοίᾳ Χριστὸν ἀγαπήσαντες, μόνον, τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς, Πανοαοίδιμοι ἀσύγκριτον, κλῆρον εἰλήφατε, τὴν Βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Ὑπὸ τοῦ Λόγου, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος, λόγῳ, τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, τῶν Πιστῶν σωτῆρες ὤφθητε, τούτους μετάγοντες, πρὸς τὴν ὁμολογίαν Θεόληπτοι.

Ἠθλήσας ξένως, Νικάνορ ἀναιρούμενος, γνώμῃ, δυσσεβῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Χριστοῦ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος· Ἀλογημένος ὁ ἐν τῷ Ναῷ, ἐβόας, τῆς δόξης σου.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ, Οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ δοξάζεις τοῦτον Πανάγνε, λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρᾶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἰλύος ἐρρύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος, τοὺς παθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι Πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀναβιβάσαντες Θεῷ ἀρέσκοντας καλῶς, καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ θεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐνθέοις ᾄσμασιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ πανεύφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμάσιος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὑμᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκρίνας Κύριος, Μαθητὰς εἵλετο, συναπτομένους μὲν Ἔνδοξοι, τοῖς λεχθεῖσιν ἑβδομήκοντα, ἐκλελεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρας Πίστεως τῶν Ἁγίων, διακονῆσαι ταῖς χρείαις Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Τὰς θεηγόρων αἱ φωναὶ, πέρας ἐδέξαντο, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον, ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, ἧς σωτηρίαν τῶν Πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὡράθητε σκεύη τοῦ Λόγου, πᾶσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ Διακόνων, Ἁγίων χρείαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ Πάνσοφοι, δόξης ἀρρήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ἡ σύμπασα Κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει, Τίμων Παρμενᾶ καὶ Νικάνορ, σὺν τῷ Προχόρῳ τῷ χριστοκήρυκι, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς Θεόπται παμμακάριστοι.

Ἤρθητε πρὸς μέγιστον κλέος, Μαθηταὶ τοῦ θείου Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χορείαις, καὶ Ἀσωμάτων ἐναγαλλόμενοι. μεθ' ὧν ἀεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου. χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος Ὄρους.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΘ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια, τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίνικε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον ἀληθῶς ἐξεικόνισας. ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος. ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ Ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἔνδοξε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὅμοιον.

Μάρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέζησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλεῖψαι γῆν τε καὶ θάλασσαν, καταυχώμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἄθλων σου, καταβαλὼν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ.

Ὅμοιον.

Τὸν τῆς ἀσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῶν ἰαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἄφθορον, ὡς τῷ Θείῳ Πνεύματι διαλάμψασαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στεῤῥῶς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, ὑπομείνασαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει Θεοδότη, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγῆ καὶ σωτήριον.

Ὅμοιον.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ Πίστεως, ὥσπερ προῖκα πάνσεμνε πολυτίμητον, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἄθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμοὺς, τὴν τοῦ αἵματος πρόχυσιν, καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσῳκίσθης τὸν θεῖον στεφηφόρος, Θεοδότη ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ὅμοιον.

Ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὔας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε εὔδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος Θεοδότη, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν, ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα. καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ Εὔας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοητὴ, τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα, πρὸς Οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν. Χαῖρε κράτος, ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀῤῥαγὲς φυλακτήριον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ· ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ᾠδὴν δέχου εὐμενῶς.

ᾨδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἅρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

Ἅρματι νοητῷ, ἐπιβὰς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Λείαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος Σοφὲ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμάκαρ, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὥρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανὰς, δεσμοῖς ἐν τοῖς ἄθλοις σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον ἔῤῥιψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσί σου συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Ἥν περ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην Οὐράνιον, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν πρὸς Θεόν μοι Μάρτυς ἴθυνον τρίβον.

ᾨδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τῆς θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρυνέσθαι, τοὺς ὑμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότη δυσώπησον, Μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ Παρθενίᾳ διαλάμψασα.

Ἡ θείῳ, δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθὺν, Θεοδότη πανεύφημε, πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Νομίμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὔδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδαχαῖς, κοσμουμένη λαμπρότητι, καὶ τὰς βουλὰς ἐμώρανας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθης Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου Ναοῦ γέγονας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεῶν βροντήν, καὶ κτίζων πνεῦμα.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν· εἰς ὀσμὴν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Ἀνεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως. τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστὴς, ἐν τοῖς ἥλοις διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Ἀποτεμὼν τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μαχαίρᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας Παμμάκαρ, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους προσάξας τῷ Δεσπότῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ἀνερμήνευτε τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη Μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νηδύϊ σου τὸν πρὸ σοῦ, συλλαβοῦσα Θεῖον Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Παρθένος, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥημάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περιχεθεὶς ὁ δυσσεβὴς Τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ᾤετο, αὐτίκα κατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ὁ πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὔτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας. ὅθεν δειναῖς μάστιξι, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θυμίαμα προσηνὲς, ἐπιτεθὲν Μαρτυρικοῖς ἄνθραξι, τῷ νοητῷ ἄνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Ζῆλον ἔνδοθεν, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας, καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Κάθισμα τῆς Ἁγίας, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραιώσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι, ὥσπερ ἄμωμος Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν, Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παναμώμητος ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις, ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοήν σου.

Λελουμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων, παμμάκαρ ὤφθης, καθαρώτατος τῷ πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας, τῶν Ἀσωμάτων Μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθὴς, ᾠκοδομήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδώλων ἔσεισας, καὶ εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Ε'Οβόλους τοὺς τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ὄντως ἀπώσω Μάρτυς, ἐν τοῖς λόγοις ἐ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμε- ος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον.

Θεοτοκίον.

ΗΥ'νσε βάτον τὴν ἐν Σινᾶ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἑώρακε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ ηδύϊ φέρουσαν Ἄχραντε.

Ἄλλος. Διὰ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Πτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότου, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, οὐκ ᾔσθου Θεόφρον, τὸν νῦν μεταστήσασα, πρὸς τὸν σοὶ οθούμενον.

Ὁ ἀπατήσας τὴν Εὔαν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται Κόρης, ὑπὸ πόδας ὡραίους, Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς οὔσης θεόφρονος.

ΗΕνυμφευμένη Νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰωνίας λήξεως, τυχοῦσα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

ΜΕμυημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· εύμου ὁ Φιλάνθρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις.

Ὠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε τὸ φῶς.

Τ'Αὐτὶ περιέπεσα, αὐτοστάτῳ Κύριε, καὶ

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

ΟΝοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἐνούμενος Θεοδότη, τῶν τοῦ Κόσμου ἡδέων, ἀπόνως κατεφρόνησεν.

ΙΘωοῦσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασάνων, καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

ΜΑκρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηταί σοι Θεόφρον, ἀντὶ κόπων ὧν ἴδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

ΑΙ θεῖαι δωρεαὶ, ταῖς Παρθένοις καὶ Μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Ὠδὴ ς'. Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος.

ΗΤῆς ποίμνης σου μάνδρα ἀνεπίβατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἱρέσεων. τῶν σῶν γὰρ ἄθλων Ἔνδοξε, κατέχουσα τὴν στερρὰν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὤφθη διώκτρια.

ΗΤ'ξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανεύδοξε, τῆς Τριάδος Ὁπλῖτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

ΩΣ τῆς πίστεως κῆρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἑτοιμότατα· τί

Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Στόματι, θεολόγῳ καὶ γλώσσῃ θεόφρονι, τὰς τῶν Τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος.

Ὁ Εἱρμός. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,
Τὸ νικοκαλλὲς εὗρε καὶ θεῖον στέφος.
Εἰκάδι ἀμφενάτῃ φλὸξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Οὗτος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφερόντως, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ. καὶ πολλοῖς Διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας. καὶ τοῖς περὶ τὰ εἴδωλα μεμηνόσι, παρῄνει ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς ἐπιγνῶναι. ὅθεν συλληφθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίαις βασάνοις, καὶ κρηπῖσι σιδηραῖς ὀρθῶς ἐχούσαις ἥλους ὑποδεθεὶς, κελεύεται τρέχειν μέχρι τῆς Πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίους, π΄. διιππεύσας οὖν τὰ ἑπτὰ, ἐπειδὴ τῷ δίψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συνεχεθέντες, οὐκ ἐπὶ πρόσω βαίνειν ἠδύναντο, δεξάμενος ἐκ πέτρας αὐτίκμου ἐξήγαγεν ὕδωρ· ὅπερ καὶ νῦν εἰσέτι πηγάζει. φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, πλησίον τῆς Ἰουστινιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,
Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶ τέκνοις φίλοις.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Νικαίας, εὐσεβὴς οὖσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, τῇ θεογνωσίᾳ ἐκπαιδεύουσα, κατὰ τοὺς χρόνους ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. συνεχεθεῖσα δὲ παρὰ Λευκαΐτου τοῦ Ἄρχοντος, ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν προσεκαλεῖτο, οὐκ ἔπεισε. διὸ καὶ παρεπέμφθη Νικητίῳ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας. ὑφ' οὗ ἅμα τοῖς τρισὶ τέκνοις αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ κάμπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάμαντος, καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου. καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμὶν, καὶ Βηρίου, πλησίον τῶν Παλατίων τοῦ Ἑβδόμου. Καὶ Μνήμη τοῦ Μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Πῦρ φλέγον Ἄγγελος, ἐν καμίνῳ ἐξετίναξεν.

Ἡδονῆς μοι πρόξενα, τὰ τῶν κολάσεων φόβητρα. οὐ γὰρ πῦρ οὐ μάστιγες, τῶν ἀληθοῦς ἐραστοῦ, ὁ Μάρτυς ἐβόα χωρίσαι με.

Εὑρόμενος Ἔνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, ὡς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἔρριψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν Τυράννων Καλλίνικος.

Διάβολον ᾔσχυνας, Ἀγγέλους ηὔφρανας, τοῖς ἄθλοις σου Ἔνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Ἄχραντε, Εὔας τῆς Προμήτορος, τὴν ἀράν. ὑπάρχεις γὰρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότου, τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἡ Τετρωμένη τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν Οὐρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλινῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηριωδίας τῆς ὠμοτάτης ἀπεδέξατο, ἔργον, Θεοδότη Μάρτυς ὁ δυσσεβὴς, κατατέμνων σε ταῖς μάστιξιν, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ σου κραυγάζουσαν Κύριε.

Ὑπομονῆς σοι, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστὸς, Θεοδότη ἐδωρήσατο, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ βοώσῃ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἤγειρας, μόνη, σὺ ζωὴν ἀθάνατον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τὸν Χριστὸν, Θεονύμφευτε γεννήσασα. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΑ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ συνεστήσω· γῆς δὲ πάλιν ἥδρασας ὡς οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων. διὸ πάντες ὑμνοῦμεν ἀναμέλποντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ΧΑίροις ἐντρύφημα, τῶν ὁπλιτῶν τῆς ἀληθείας. Χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς Πίστεως καὶ κλέος. Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάνην σκεδιάσας, καὶ τῇ Ἀθλήσει σου τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ Κόσμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

ΟΤύραννος ᾐσχύνθη, τῇ τῶν ἀγώνων σου ἐνστάσει, ἡττήθησαν δήμιοι τοῖς μώλωψί σου Μάκαρ. τοῖς ἥλοις τῆς πτέρνης σου κατετρώθη ἡ πλάνη. κατεφλέχθη δὲ πάντα, καὶ ἠφάνισται τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἐναθλοῦντός σου.

ΥΠὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου παῤῥησίᾳ, Καλλίνικε χρώμενος, ἱκέτευε ἀπαύστως, τῆς ποίμνης σου πρόστηθι, ἐξαιρούμενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος, καὶ στηρίζων τὴν Πίστιν. ἐν σοὶ γὰρ αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον.

ΕΝ Πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον προτυποῦσι, σκηνήν τε καὶ τράπεζαν, καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος πανάγιον, καὶ νεφέλην καὶ πλάκα, κιβωτόν τε καὶ ῥάβδον πύλην ἔνθεον. δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἠνοίχθη ὁ πάλαι Παράδεισος.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ΟΥδὲν Ἀθληφόρε τῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μάστιγες, οὐδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε, διαῤῥῆξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργὴν, δι' ἧς ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΝΥμφῶνα τερπνὸν καὶ καθαρὸν, ὁ σὸς Νυμφίος Χριστὸς, σοὶ νῦν δεδώρηται, διπλαῖς ἐκλάμπουσαν χάρισι, καθορῶν σε Πανσεβάσμιε. ὅνπερ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἔψαλλες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΩ πόθῳ κατάλληλον ἰσχὺν, ὁ ἐραστής σου Χριστὸς, σαφῶς ἐνέπνευσε. δι' ἧς τὴν ἄσεπτον ἤλεγξας, ἀθεότητα Πανόλβιε, καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς, ἔφερες ψάλλουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

ΡΗμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζομεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον, εὑρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν, Λόγον γεννήσασαν. ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΟν ἄπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

ΥΦάνθη σοι ἄνωθεν, ὁ χιτὼν τῆς Πίστεως, δι' οὗ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρὸν, ἐν σταδίῳ Μάρτυς ἔνδοξε.

ΜΕμηνὼς ὁ Τύραννος, ἀποκλύειν ᾤετο, θωπείαις τὸν Μάρτυρα. ἀλλ' αὐτὸς ἐν πίστει ἐστερέωτο.

ΕΥθὲς ὁλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα, Καλλίνικε ἔνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων προσηνέχθης Θεῷ.

ΩΡαῖοι οἱ πόδες σου, Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τοῖς ἥλοις πειρώμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα θεῖον πορευόμενοι. Θεοτοκίον.

ΣΚέπην σε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα Πάναγνε, καὶ ὅπλον καὶ ἄγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις ἀεί.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

ΙΛεων γενέσθαι Θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε. διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

ΡΗματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παῤῥησίᾳ τοῦ Δεσπότου, οἷάπερ Παρθένος καὶ Μάρτυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεστήσασα, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, καὶ πλουσιοδότως στεφανώσαντι.

ΟΛη εἶ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δεσπότῃ· ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὅλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί. σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι.

Θεοτοκίον.

ΝΥμφη καὶ γεννήτειρα ὤφθης, τοῦ τῶν ἁπάντων Βασιλέως. σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐφάνης, ἁγιωτέρα πάσης τῆς Κτίσεως. καὶ διὰ σοῦ σῳζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρῶν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι, Θεοδότη φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Πλατυτέρα Οὐρανῶν, πρὸς Οὐρανὸν ἀπάρασα, μὴ καταλίπῃς ἀγαθή, ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Κύριον, χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ Λ΄.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Σίλα, καὶ Σιλουανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στ. προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι. ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἁγιασμὸν κομιζόμενοι.

Ὅμοιον.

Ὡς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν Οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι· ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθεΐας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Ὅμοιον.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς τῆς Πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπηρείας, Πνεύματι Θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν τεταπεινωμένην ψυχήν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, ἀρχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντες με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν Αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἁπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πανευκλεεῖς Μαθηταὶ ὑμνῶ τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Ἀναλάμψαντα, δικαιοσύνης Ἥλιον, Ἔνδοξοι θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος. ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανέ, καὶ καταπεράναντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον· καὶ τοῦ Λόγου Μαθητήν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ Πίστεως ἑδραίωμα. Θε.

Ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα, δι᾽ ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἁγνή. ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν Σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας,

τοὺς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τοὺς πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, Σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσηγάγετε διὰ Πίστεως.

Λαμπτῆρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς Ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως, τὸ φῶς Πανεύφημοι. διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε καθὼς ψάλλει, Δαβὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ Παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν Ἀνάστασιν· δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος.

Θεοτοκίον.

Εὑρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε· καὶ ὤφθη Ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι τὴν Οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἀληθῶς χαρᾶς σου Παθονομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοὶ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ Ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζες· οἴμοι πῶς ἔδυς τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε. ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἰσχύϊ, τοῦ τὰ πάντα Κτίσαντος, διελθόντες τὴν Οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι, ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει δεινῶς, Θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὅρμον ἐπεκάλατε.

Στηρίζων, παραμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ Κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα Κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα. ἅπασι κηρύττων τρανῶς.

Ἀγάσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σίλᾳ μεγαλυνέσθω, Σιλουανὸς σήμερον, Ἐπαίνετός τε ἐπαινείσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες, βότρυες γλεῦκος, στάζοντες σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα. νομίμων γὰρ αὐτόθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστὸν, ἀποτίκτεις τὴν παράβασιν, τῶν Προπατόρων, λύοντα Πανάμωμε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ἤρθη τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν Οὐρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ τὰ Πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Ὁ διαυγὲς, καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περίδοξον εὖχος, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν, τὸν σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Ἀνδρωθεὶς, φερωνύμως σου λόγῳ τῇ συμμαχίᾳ, Πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέσεις, ἐπιστηρίζων παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τοῦ πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν, εἰς Θεοῦ κατανόησιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Δαβὶδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμένον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὄρος πῖον. ἐν σοὶ γὰρ Κόρη, ἐγνωρίσθησαν τούτου, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον, ἡμᾶς ἐπανάξαντος.

Ὠδὴ ς'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ὑψούμενος πρὸς Κύριον καθαραῖς συννεύσεσι, τοὺς καταδύσαντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραθρα, εἱλκύσατε Σοφοὶ, ὕψος πρὸς Οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν ὁσίως, χαρακτῆρσι Τριάδα δὲ, Θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες, πολύθεον ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Ηὐρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμὸν Κρήσκη χρίσματι, τῆς ἀγαλλιάσεως, Χαλκηδόνος Ἀρχιποίμενα, ὡς τούτου Μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν σε κάλλει ὁ Ποιητὴς εὑράμενος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὡραίως ὑπὲρ ἅπαν-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

τας, Υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὤφθη σωματούμενος, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέομαι. ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε Πνεύματι θύσω σοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Σύλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στ. Τοὺς Κήρυκάς σου Σιλουανὸν καὶ Σύλαν,
Σῶτερ θανόντας, πῶς ἀκηρύκτους λίπω;
Ἄμφω κτανέτην μοῦσα θεοῖο ἐνὶ τριακοστῇ.

Οἳ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν Κόσμον ἀριδήλως τὸν λόγον τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ διδάξαντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθέων διδάξαντες καὶ βαπτίσαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλίττης.

Ἥτις ὥρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας Καππαδοκίας, ἣν καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. τοίνυν δίκης αὐτῇ συνεστώσης, πρός τινα πλεονεκτικὸν ἄνδρα, καὶ βίαιον, ὃς τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμών, καὶ ἀγροὺς καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκέτας, πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευὴν, πρὸς ἑαυτὸν μετέστησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συκοφάνταις, καὶ ψευδομάρτυσι, καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπερειδόμενος. ἀρχομένης γὰρ τῆς γυναικὸς ἀναδιδάσκειν τοῦ ἀνδρὸς τὴν Τυραννίδα, καὶ παραυτὰ αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανήν. καὶ ὡς οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν τοῖς τῶν Βασιλέων θεοῖς. ἡ δὲ πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, ἐρρέτω, εἶπεν, ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα. ἐγὼ γὰρ τὸν ἁπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. τότε ὁ ἄδικος κριτὴς, πυρὶ ταύτην παρέδωκεν. ἡ δὲ κάμινος περιχυθεῖσα τῆς Ἁγίας τὸ σῶμα, ἀκέραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς Πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Τὰ σκεύη τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, καὶ δοχεῖα τῆς πλάνης ἀνακαλοῦντας, γεγενημένους δεκτικοὺς Θεοῦ, Σύλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν εὐθέως.

Οὐκ ἔστιν ἱκανός τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν. συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ, τὰ δι' αὐτὸν ὑποστὰς παθήματα, Βασιλείας τε συμμετέχει, τῆς αὐτοῦ καλῶς ἠγωνισμένος.

Ὑμνείσθω Κρήσκης ᾄσμασι θείοις, ὁ κεκρυμμένας τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὴν κατάκριτον ἁμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκατακρίτους δείξας.

Θεοτοκίον.

Λῦσόν μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῇ μεσιτείᾳ σου Ἁγνὴ, καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδησον, μακρυνόμενον καθ' ἑκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

Ὠδὴ η'. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου Ὑπηρέται, ἕως οὗ ὕπνου βαρέος Πιστοὺς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς ἡμέρας, Υἱοὺς ἀναπέδειξαν.

Γενόμενοι ἅρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτήσασθε αὐτὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς ἐπουράνιον νύσσαν ὑμᾶς, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἅρματα τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Ὁ Πάνσοφος Σύλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστῆρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Ὑμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρακτῆρσι τρισσευομένην, γνωριζομένην δὲ φύσει μιᾷ, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεὸν, ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Ἰατροὶ ψυχῶν τε, σωμάτων τε γεγόνατε σωτήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθάραντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνῦντες ἀμφοτέροθεν, θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

Ὤφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας πίστει κατεθάλψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ Πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξάζοντες, Σιλουανὸν καὶ Σύλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετόν, καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ἡ Ἁγιωτάτη, καὶ πλήρης χαρισμάτων Θείου Πνεύματος, καὶ ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος, ὑμῶν μνήμη θεουργικῶς, ἀκτῖσι καταυγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς Σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φεισαίμου ὁ μέλλων, ἐν δόξῃ πάλιν ἔρχεσθαι Θεότητος, κρῖναι τὴν Οἰκουμένην Παντοδύναμε, ἱκεσίαις τῆς ἀπειράνδρως Δέσποτα Τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς με, κατεγνωσμένον ἁμαρτήμασιν.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν πρὸ Ἡλίου, φωστῆρα τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΛΑ'.

Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Μακαριώτατον τέλος, εὗρες Εὐδόκιμε, εὐδοκιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως· καὶ Κόσμου ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθείς, ἀναλάμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ Ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν Πιστῶν, καταυγάσας τὰ συστήματα. Ὅμοιον.

Ἐλεήμων καρδία, καὶ εὐσυμπάθητος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος. Ὅμοιον.

Ἡ καθαρᾷ σου καρδίᾳ, Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ Κόσμου ταῦτα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε Θεόφρον. ὅθεν πιστῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν πόλει πεφανέρωται. Δόξα, ἦχος β'.

Ἡ τοῦ Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται. μεθ' ὧν καὶ ἡ σή, θεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε. ὅπλον γὰρ ἔσχες Σταυρὸν καὶ κράτος, Τριάδα ὁμοούσιον Πίστιν. διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων, συναναπαύῃ ἀείμνηστε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθ. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου σε.

Ἄνθραξ, ὃν προεῖδεν ὁ κλεινός, πρώην Ἡσαΐας σαρκοῦται, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, νεύματι τοῦ φύσαντος, αὐτὸν Γεννήτορος, καὶ τεχθεὶς σφαγιάζεται, ἑκὼν ὁ τοῦ Κόσμου, αἴρων ἁμαρτήματα, ὡς ἀμνὸς ἄμωμος. ὅθεν, ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος, τοῦτον ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, λύπῃ τὴν καρδίαν ἐτιτρώσκετο.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰωνίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἅγιε. σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ζωσιμαία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

σιωπῇ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα. διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ Μάκαρ σοῦ τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὑψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκώς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς θεϊκαῖς, ὁλολαμπὴς γενόμενος, φωτισμόν μοι αἴτησαι, ἀφημνοῦντί σου, τὰ σεπτὰ προτερήματα· οἷς εὐδοκιμήσας, ἔτυχες ὧν ἤλπισας Εὐδόκιμε.

Μετρίους ἔργων διδαχάς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, τῶν Ἱερῶν, γραφῶν ἀναχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, καὶ τῇ εὐωδίᾳ, θείων δωρεῶν καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀπεδίωξας, ἐπαγρυπνῶν, καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως. ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατηντήσας.

Θεοτοκίον.

Ὡς πασάδα ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ, καὶ φωτοφόρου ἄνθρακος, τὴν Παμμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ῥημάτων ζωῤῥύτων πηγὰς ἐκχέων, ἐξέπιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμμέσας τὴν κατάπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτήσω χριστομιμήτως, διένεμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, Οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενοῦντα. ὅπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὑ Καλῶς τῇ Κτίσει ἀγάπη θεία, ἐδέξω τὴν Οὐράνιον κληρουχίαν, παμμάκαρ Εὐδόκιμε. ὅθεν χαίρων, θεῖα θεώμενος, καὶ μέλπων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ νηδύϊ, ἐβάστασας καὶ τέτοκας Θεομῆτορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελῳδούντων σοι· ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε ἀοίδιμε. θαύματα πηγάζεις δέ, καὶ νοσήματα παύεις, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἐκδυσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ Τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων· αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενον ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμὲ δὲ κατέβαλες τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου Υἱὲ τὸ Πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην. δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χαρὰν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τὰ δόγματα τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, Ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ ἀσυμπάθητον γνώμην Ἀξιάγαστε.

Ὁ σύγχυσις κοσμική, οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, ἡ δόξα ἐπίκηρος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἤμβλυνεν Εὐδόκιμε· ἀλλ' εὐδοκίμησας ὄντως θείαις πράξεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀνύμνητε στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεκύησας, Ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον. ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ Ἀπαρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ἰγλῃ σεπτῇ, τῆς ἁγνείας Θεόφρον λελαμπρυσμένος, νόμῳ τε τῷ ταύτης

συμπεφραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίαις θείαις πτερούμενος, Μάκαρ καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν κατεσκήνωσας.

Νῦν ἐπὶ σοί, θαῦμα μέγα ὁρᾶται, καὶ θάμβους πλῆρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως χρονίαν, διατηρεῖται, ἀδιάλυτον Μάκαρ, σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Εὖγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παῤῥησίας. εὖγε τοῦ πόθου, οὗπερ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες, εὐδοκιμήσας, φερωνύμως καὶ λάμψας, παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ καταφαιδρύνας, Πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομῆτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Σταλαγμοῖς γλυκυτάτοις ἐστάλαξαν, Μάκαρ οἱ ἱδρῶτές σου καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμάτων ἔλλαμψιν, εἰς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἴνεσιν.

Ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος πολύφορος ἐκληματίσασα, καὶ ἀρετῶν τοὺς βότρυας, γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

Βασιλείαν Θεοῦ ἐπεπόθησας, καὶ κατὰ παθῶν βασιλεύσας Ἀοίδιμε, κατ' εὐδοκίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Ἐκλεκτὴ τοῦ Θεοῦ ἐχρηματίσας, ὡς ὡραιοτάτη χωρίον εὐρύχωρον, τούτου Παρθένε γέγονας, καὶ παστὰς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΛΑ'. Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχ. Τὸν θεῖον Εὐδόκιμον, ᾧ βίος γέλως,
Τὸ θεῖον εὐδόκησε ἐκστῆναι βίου.
Δέχνυται Εὐδόκιμον πρώτῃ τάφος ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχρίστου. οὗ γεννήτορες σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανείᾳ. Πατρίκιοι γὰρ ἦσαν, καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο· Βασίλειος καὶ Εὐδοκία τούτων τὰ ὀνόματα· Καππαδόκαι τὴν γένεσιν. διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος τοὺς εἰς ἀρετήν, Κανδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται, καὶ στρατοπεδαρχεῖν πιστεύεται. πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα κατὰ τὴν τῶν Χαρασιανῶν, ζυγοστάτης δίκαιος ὢν καὶ κανών, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων. ἐλεημοσύνας ὅτι πλείστας ἐκτελῶν καθ' ἑκάστην. καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε καὶ καρποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρκῶν, καὶ ἁπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν μετερχόμενος ἦν. οὕτως τοίνυν ὁ μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, νόσῳ σωματικῇ κατασχεθείς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. οἱ δὲ προσήκοντες τὴν αὐτοῦ ἐξέλευσιν ἀποπληροῦντες, μετά γε τῶν ἐνδυμάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθέν. ἃ νῦν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μέρος λέγειν. γέγονε δὲ ἡ τοῦ Λειψάνου αὐτοῦ μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζάντιον Ἰουνίῳ ϛ'. ἡ δὲ ἁγία αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίῳ λα'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις. ἔνθα ἀπόκειται ἡ ἁγία Σορός· Καὶ προεόρτια τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Ἰσχύϊ ῥωννύμενος τοῦ Ζωοδότου, σαρκὸς κατεκράτησας, ὀρέξεων Πανόλβιε, καὶ νοῦν ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ Οὐράνια, μέλπων συντονώτατα· ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τὰ ἄνω Βασίλεια τὴν ἄνω Πόλιν, Θεοῦ τὸν Παράδεισον, Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφὴν τὴν ἀνόθευτον, ὄλβον τὸν ἄσυλον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὑρεῖν, κατηξιώθης μάκαρ Εὐδόκιμε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας. ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θείαις λαμπρότησι, βίου τὰ προσκόμματα Σοφέ, ἀνεμποδίστως ὄντως παρέδραμες.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Δέσποινα ἀεὶ δυσώπει, δουλείας ῥυσθῆναί με, παθῶν καὶ κατακρίσεως,

καὶ

καὶ τῆς συνεχούσης με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με αἰεὶ, ἐπικρατείας Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ΗΥ̃ρ ἐννοῶν τὸ φοβερὸν, πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ μέλλον ἐκχεῖσθαι, κατανύξει καρδίας θερμοὺς ἐκχέεις κρουνοὺς, δακρύων, ἐναποσβεννύντας σου, τὴν παθῶν κάμινον, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Ὅλον ἀνέθηκας σαυτὸν, πρὸς τὸν Κύριον Σοφὲ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς· Χριστέ μου, ἰλύος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων, παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύνεσιν ἔχων θεϊκὴν, πληρωτὴς Δεσποτικῶν ὤφθης λογίων, δεξιὰς στέργων τρίβους, τὰς ἀριστερὰς σαφῶς, ἐκκλίνας, ἐμπείρως ὡς φρόνιμος, ὑπερυψοῦν, τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ Δημιουργὸς, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται, ὁ διατρέφων κτίσιν, Παρθένε Θεοτόκε ἅπασαν. ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφίᾳ σαυτὸν ἐκάλλυνας, καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Ὡς ὄρθρος ὡς Ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα. σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς, Υἱὸς ἐγνωρίσθης, Θεόφρον Εὐδόκιμε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Σοφίᾳ κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ὡραϊζόμενος, ὕψει πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητὰς, ἐπέβης ἐπαύλεις. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμώντων σε Εὐδόκιμε.

Ἡμέραν ἑόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτήν σου πλοῦμεν ἐκ γῆς μετάστασιν. σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐργάτης, ὤφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάσαντος, καὶ σκηνὴ καθωράθης Θεοχαρίτωτε. γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη. διό σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὤφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν, καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγής. ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ψυχὴ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἡ Πρώτη Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΖΩΣΙΜΑΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ
"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

2001
Θ. ΠΑΠ. ΕΛ. ΒΙΒΛ.
4059
LEGR. ΔΠ 242
100-120X
231
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων